

2006. évi LXI. törvény

egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról

ELSŐ RÉSZ

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓT, A TÁRSASÁGI ADÓT ÉS AZ OSZTALÉKADÓT, VALAMINT AZ EGYSZERŰSÍTETT VÁLLALKOZÓI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

I. Fejezet

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. §-a a következő 24. ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

„24. *Kamat:* e törvény eltérő rendelkezése hiányában az adós által a kölcsönnyújtónak (betételhelyezőnek) vagy az igénybe vett kölcsön (elfogadott betét) használatáért, kockázatáért időarányosan fizetett (juttatott), a magánszemélyt terhelő, illetőleg megillető pénzösszeg és/vagy egyéb hozadék (ideértve a nyeresémbetét esetében juttatott nyeresémet is).”

(2) Az Szja tv. 3. §-ának 32. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

„32. *Értéknövelő beruházás:*

a szokásos piaci értéket növelő ráfordítás, azzal, hogy szokásos piaci értéket növelő ráfordításnak minősül az az igazolt kiadás, amely

a) az ingó dolog átruházása esetén annak eredeti használhatóságát növeli, javítja és/vagy az átruházást megelőző 12 hónapon belül és az átruházásról szóló szerződés szerinti bevételnek az 5 százalékát meghaladó mértékben az eredeti használhatóságának megőrzése, helyreállítása céljából történt;

b) ingatlan átruházása esetében a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint meghatározott korszerűsítés céljából történt, és/vagy az átruházást megelőző 24 hónapon belül és az átruházásról szóló szerződés szerinti bevételnek az 5 százalékát meghaladó mértékben az ingatlan állagmegóvása céljából történt.”

(3) Az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának a)-b) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

[Adóterhet nem viselő járandóság:]

„a) a nyugdíj, a nyugdíjban részesülő magánszemélyt megillető baleseti járadék;

b) a családok támogatásáról szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási segély és gyermeknevelési támogatás, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott nevelőszülői díj;”

(4) Az Szja tv. 3. §-ának 72. pontja a következő s) ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

[Adóterhet nem viselő járandóság:]

„s) a kormányrendeletben meghatározott Magyar Állami Eötvös Ösztöndíj, továbbá az oktatási és kulturális miniszter által adományozott - a kormányrendeletben meghatározott - Deák Ferenc Ösztöndíj, valamint a Kormányrendeletével alapított felsőoktatási ösztöndíj.”

(5) Az Szja tv. 3. §-ának 76. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:]

„76. Nyugdíj-előtakarékosági számla: a nyugdíj-előtakarékosági számlákról szóló törvényben meghatározott számlavezető által vezetett, az említett törvény szerinti számlák együttese, feltéve, hogy a magánszemély nyilatkozata alapján a számlavezető a nyugdíj-előtakarékosági számlákon, továbbá a velük kapcsolatos, e törvény rendelkezéseinek alkalmazásához előírt bizonylatokon „NYESZ-R” megkülönböztető jelzést alkalmaz.”

2. § Az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének k) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:]

„k) azt az összeget, amelyet a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint tagdíj fizetésére kötött támogatási megállapodás alapján a magánszemély helyett más fizet meg, valamint amelyet a munkáltató a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint a magánszemély tagdíjának kiegészítéseként egyoldalú kötelezettségvállalás alapján a magánnyugdíjpénztárba fizet, továbbá a magánszemély javára munkáltatói hozzájárulásként önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár(ak)ba történő befizetés esetén együttesen legfeljebb a tárgyhónap első napján érvényes havi minimálbér 50 százalékát meg nem haladóan fizetett összeget, és/vagy önkéntes kölcsönös egészségpénztár(ak)/önsegélyező pénztár(ak)ba történő befizetés esetén együttesen legfeljebb a tárgyhónap első napján érvényes havi minimálbér 20 százalékát meg nem haladóan fizetett összeget;”

3. § (1) Az Szja tv. 11. §-ának (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magánszemély - a (2)-(6) bekezdés rendelkezéseinek, valamint az általa megfizetett adóelőleg bevallására vonatkozó rendelkezés figyelembevételével - az adózás rendjéről szóló törvény szerint, adóévenként adóbevallás adására köteles, kivéve, ha nyilatkozatot ad az adóhatósági adómegállapításra. Az adóévről adott bevallásban a magánszemély - eltérő rendelkezés hiányában - bevallja az adóévben megszerzett összes jövedelmét, megállapítja annak adóját, valamint a kifizető(k) és az általa megállapított, megfizetett adó, adóelőleg beszámításával annak befizetendő vagy visszajáró különbözetét.

(2) Figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezéseire is, az egyes külön adózó jövedelmek közül annak a jövedelemnek az adóját, amely nem kifizetőtől származik vagy amely adójának megállapítására maga köteles - ha az nem tartozik az adóelőlegre irányadó szabályok hatálya alá - a magánszemély az éves adóbevallásában az adófizetési kötelezettség gyakoriságának megfelelő (havi, negyedéves) bontásban vallja be, azzal, hogy a negyedéves gyakoriságú adófizetési kötelezettség esetében a kötelezettséget a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként kell bevallani.”

(2) Az Szja tv. 11. §-a (3) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A magánszemély - az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően - nem köteles bevallani:]

„e) a kamatjövedelmet, ha abból a kifizető az adót levonta;”

4. § Az Szja tv. a következő 12. §-sal és a § előtti címmel egészül ki:

„Adóhatósági adómegállapítás

12. § (1) A magánszemély által az adóévre - a (2)-(4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével - az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint tett bejelentés és nyilatkozatok (a továbbiakban: nyilatkozat) alapján az állami adóhatóság a magánszemély jövedelmét és az azt terhelő adót megállapítja. Az adóhatóság az adómegállapítás során figyelembe veszi a magánszemély által az adóévben megszerzett összes olyan bevételt, amelyet a magánszemély e nyilatkozat hiányában köteles lenne bevallani.

(2) A magánszemély az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat megtételére akkor jogosult, ha

a) az adóévben kizárólag munkáltató(k)tól, a helyi önkormányzat nettó finanszírozási körébe tartozó kifizető(k)tól szerzett olyan bevételt, amelyet a nyilatkozat hiányában köteles lenne bevallani, ideértve az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által jóváírt támogatói adományt is, ha azt kizárólag a magánszemély munkáltatója fizette be, feltéve, hogy valamennyi munkáltató, illetve számfejtő, valamint az említett adományt igazoló pénztár adószámát a nyilatkozatban feltünteti;

b) társas vállalkozás, polgári jogi társaság tagja, és az adóévben kizárólag a társas vállalkozástól, a polgári jogi társaságtól szerzett olyan bevételt, amelyet a nyilatkozat hiányában köteles lenne bevallani, feltéve, hogy a bevételt juttató kifizető(k) adószámát az adómegállapítást kérő nyilatkozatban feltünteti.

(3) Nem zárja ki az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat megtételét, ha a tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági kistermelő a nyilatkozat kiegészítéseként e törvény rendelkezései szerinti egyszerűsített bevallási nyilatkozatot tesz.

(4) A magánszemély - a (2)-(3) bekezdésben foglaltaktól függetlenül - nem tehet az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot, ha az adóévben

a) egyéni vállalkozó volt;

b) mezőgazdasági őstermelő volt, és e tevékenységéből származó bevétele az adómentesség értékhatárát (23. §) meghaladta, kivéve, ha a nyilatkozat kiegészítéseként e törvény rendelkezései szerint egyszerűsített bevallási nyilatkozatot tett;

c) megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításakor a kifizetőnek (a munkáltatónak) tett nyilatkozatában költség levonását kérte, ide nem értve az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség (elismert költség) levonására vonatkozó nyilatkozatot;

d) tőzsdei ügyletből származó jövedelmet szerzett, valamint olyan árfolyamnyereségből származó jövedelmet vagy vállalkozásból kivont jövedelmet szerzett, amellyel kapcsolatban e törvény szerint bevallási kötelezettség terheli;

e) az adóévben termőföldnek nem minősülő ingatlan bérbeadásából származó bevételt szerzett;

f) a kifizetőtől (a munkáltatótól) olyan bevételt szerzett, amellyel összefüggésben adó- vagy adóelőleg-fizetési kötelezettség terheli;

g) olyan adóköteles bevétele volt, amely alapján a jövedelem külföldön (is) adózatható, vagy amely a jövedelemszerzés helye szerint nem belföldről származott;

h) alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatása révén bevételt szerzett;

i) nem belföldi illetőségű magánszemély;

valamint, ha az adóévre

j) adókedvezményt kíván érvényesíteni

ja) felsőoktatási tandíj halasztott kedvezménye,

jb) felnőttképzés díjának kedvezménye, halasztott kedvezménye,

jc) számítógép kedvezménye,

jd) alkalmi foglalkoztatás kedvezménye

címén;

k) nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozat alapján adójának átutalásáról rendelkezik;

l) lakás önkormányzatnak történő bérbeadásával összefüggésben a szerződés megszűnése miatt adófizetési kötelezettsége van;

m) fizetővendéglátó tevékenységére tételes átalányadózást választott;

n) az adóelőleg-fizetésre vonatkozó szabályok szerint adóelőleg-különbözet alapján meghatározott adó fizetésére köteles;

o) tartós adományozás külön kedvezményével összefüggő visszafizetési kötelezettsége keletkezett;

p) a lakáscélú kedvezmény miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

q) a biztosítások kedvezménye miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

r) az önkéntes kölcsönös egészségpénztári egyéni számláján lekötött összeg adókedvezménye miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére kötelezett;

továbbá

s) az adóév első napján e törvény külön rendelkezése alapján kedvezményezett részesedéscsere révén megszerzett értékpapírt tart nyilván;

t) az a)-s) pontban nem említett esetekben is, akkor, ha törvény előírása alapján személyi jövedelemadó bevallás benyújtására kötelezett.

(5) Az adóhatósági adómegállapítás során a jövedelem meghatározásakor tételes költségelszámolásnak, ide nem értve az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség (elismert költség) figyelembevételét, nincs helye.

(6) Az adóhatóság adómegállapítása során a magánszemélyt megillető adókedvezményeket a magánszemély nyilatkozatában megjelölt sorrendben érvényesíti.”

5. § (1) Az Sza tv. 28. §-a (1) bekezdésének d) és e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Egyéb jövedelem különösen:]

„d) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár által a tag részére teljesített, e törvény szerint adómentesnek nem minősülő nyugdíjszolgáltatás,

e) a d) pontban nem említett önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által nyújtott szolgáltatás (kifizetés, juttatás), kivéve, ha az törvényben meghatározott szolgáltatási körében és feltételekkel jogszerűen nyújtott, e törvény szerint adómentes szolgáltatás,”

(2) Az Sza tv. 28. §-ának (17) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(17) A nyugdíj-előtakarékosági számlákról szóló törvény szerint nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetés (juttatás), átutalás, átvezetés (a továbbiakban együtt: nem-nyugdíj szolgáltatás) esetén egyéb jövedelem a nyugdíj-előtakarékosági számlán lévő, e szolgáltatás értékének levonása nélkül, szokásos piaci értéken számított követelés (a továbbiakban: számított követelés) azon része, amely meghaladja a számlatulajdonos által (nyilvántartott adózott követelésállomány esetén annak nyilvántartásba vételét követően) teljesített befizetések, osztalékból származó

jövedelemként jóváírt, nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozat alapján átutalt összegek, valamint a már nyilvántartott adózott követelésállomány együttes összegét, azzal, hogy

a) e jövedelem szerzési időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amikor a számlatulajdonos nem-nyugdíj szolgáltatásról rendelkezik;

b) e jövedelem után adóelőleget nem kell fizetni, az adót a számlatulajdonos magánszemély az önadózásra vonatkozó rendelkezések szerint állapítja meg, vallja be és fizeti meg;

c) e jövedelem megszerzéséről a nyugdíj-előtakarékosági számla vezetője az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint a magánszemélynek igazolást ad;

d) adózott követelésállomány alatt a számított követelésből a nem-nyugdíj szolgáltatással csökkentett értékreszt kell érteni, amelyet a számlavezetőnek a továbbiakban ekként kell nyilvántartania és minden újabb nem-nyugdíj szolgáltatás alkalmával újra meg kell állapítania.”

6. § Az Szja tv. 36. §-ának (1)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az összevont adóalap adóját csökkenti a felsőoktatási törvény szerinti hallgatói jogviszony alapján a (3) bekezdésben említett magánszemély által az adóévben megfizetett képzési költség (tandíj, költségtérítés, egyéb térítés) igazolt összegének 30 százaléka, de legfeljebb évi 60 ezer forint a befizetésről a hallgató és a befizető magánszemély nevére kiállított igazolás alapján.

(2) Az (1) bekezdésben említett igazolást a felsőoktatási intézmény a befizetés évét követő év január 31-éig adja ki a hallgatónak, feltéve, hogy a befizetésről kiállított, költségelszámolásra alkalmas bizonylaton, számlán az igazolás kiadásának tényét feltüntette.

(3) Az (1) bekezdésben említett levonási lehetőség ugyanazon adóévben, ugyanazon hallgató esetében egy igazolás alapján a hallgatót vagy a hallgató szülője (ideértve az örökbefogadó, a mostoha- és a nevelőszülő is), nagyszülője, házastársa, testvére egyikét, közülük azt a személyt illeti meg, akit a hallgató kérésére az (1) bekezdésben említett igazoláson befizetőként feltüntettek.”

7. § Az Szja tv. 44. §-ának (2)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Amennyiben a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági adómegállapítás során elszámolt éves összes jövedelme a 3 400 000 forintot nem haladja meg, a 35. §, a 36. §, a 41-42. §-ok alapján adókedvezményt az ezen §-okban meghatározottak szerint kiszámított - de összesen legfeljebb évi 100 ezer forint - összegben érvényesíthet. Ha a magánszemély adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági adómegállapítás során elszámolt éves összes jövedelme a 3 400 000 forintot meghaladja, a 35. §, a 36. §, a 41-42. §-ok alapján adókedvezményt az ezen §-okban meghatározottak szerint kiszámított - de összesen legfeljebb évi 100 ezer forintnak a 3 400 000 forint feletti összes jövedelem 20 százalékát meghaladó részének megfelelő - összegben érvényesíthet. A 3 900 000 forintot meghaladó éves összes jövedelem esetén a 35. §, a 36. §, a 41-42. §-ok alapján kedvezmény nem érvényesíthető.

(3) Ha a magánszemély a 39. § alapján adókedvezményt érvényesít és adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági adómegállapítás során elszámolt éves összes jövedelme a 6 000 000 forintot nem haladja meg, az érvényesíthető kedvezmény az említett §-ban meghatározottak szerint kiszámított összeg. Ha azonban a magánszemély éves összes jövedelme a 6 000 000 forintot meghaladja, a 39. § alapján érvényesíthető kedvezmény az említett §-ban meghatározottak szerint kiszámított összegnek a 6 000 000 forint feletti összes jövedelem 20 százalékát meghaladó része. A magánszemély a 39. § alapján adókedvezményt nem érvényesíthet, ha adóbevallásában bevallott, vagy az adóhatósági adómegállapítás során elszámolt éves összes jövedelme a 6 500 000 forintot eléri vagy meghaladja.

(4) A (2)-(3) bekezdés szerint meghatározott kedvezmények együttes összege a 100 ezer forintot nem haladhatja meg.

(5) A 35-43. § rendelkezéseiben említett csökkentő tételek - figyelemmel az (1)-(4) bekezdésekben foglalt rendelkezésekre is - együttes összege legfeljebb az összevont adóalap adójának összegéig terjedhet.”

8. § (1) Az Szja tv. 44/A. §-ának (2)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatban a magánszemély által meghatározott összeg(ek) átutalását az adóhatóság - ha a magánszemélynek nincs az állami adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása, adóhatósági adómegállapítása alapján fizetendő adóját megfizette, az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás, illetőleg az adóbevallás, adóhatósági adómegállapítás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül - a (6) bekezdésben említett esetet kivéve, a magánszemély által megjelölt olyan, önkéntes kölcsönös biztosító pénztárnál vezetett egyéni számlája javára teljesíti, amelyre (amelyen) a pénztár igazolása szerint történt az adóévben a rendelkezési jogosultságot megalapozó befizetés, jóváírás, lekötés, illetve, amelynek terhére történt rendelkezési jogosultságot megalapozó szolgáltatás igénybevétele. Több ilyen számla esetén is csak egy számla jelölhető meg. Amennyiben a megjelölt

számlát vezető pénztárnak a magánszemély a teljesítéskor már nem tagja, a befolyt összeget a pénztár a magánszemély

a) más pénztárba történő átlépése esetén a befogadó pénztárhoz továbbutalja;

b) tagsági jogviszonyának nyugdíjszolgáltatás miatti megszűnése esetén minden további rendelkezés nélkül a magánszemélynek kiutalja;

c) halála esetén minden további rendelkezés nélkül a kedvezményezett(ek) részére kiutalja, illetőleg kedvezményezett vagy örökös hiányában - azzal, hogy az összeg a pénztárra száll - az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló törvény szabályai szerint a tagok egyéni számlái javára felosztja;

d) az a)-c) pontban nem említett esetben az adóhatóságnak visszautalja, azzal, hogy a visszautalt összegre a magánszemély az adóhatósághoz benyújtott kérelme alapján akkor tarthat igényt, ha igazolja, hogy tagsági jogviszonya neki fel nem róható okból szűnt meg.

(3) Az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot a magánszemély a munkáltatói hozzájárulás adóköteles részéről a munkáltató által, illetőleg a munkáltatói és más támogatói adományok, egyéb jóváírások, valamint a magánszemély befizetései tekintetében az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által - az adózás rendjéről szóló törvénynek az adókedvezményre jogosító igazolás kiállítására vonatkozó előírásai szerint - kiadott igazolás alapján teheti meg, amely - jogcímek szerint megbontva - tartalmazza a rendelkezési jogosultság alapjául szolgáló összeget és a jogosultsági összeg meghatározásához alkalmazható százalékos mértéket is. Ezen igazolás alapján veszi figyelembe adóbevallásában a magánszemély, illetve ezen igazolásról szóló adatszolgáltatás alapján az adóhatósági adómegállapítás során az adóhatóság az adóköteles jóváírások összegét. A munkáltató, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár a kiadott igazolásról, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár az (1) bekezdés c) pontjában említett lekötött összegnek a lekötéstől számított 24 hónap eltelte előtti feltöréséről - az adózás rendjéről szóló törvényben az adókedvezményre jogosító igazolás adatszolgáltatására előírt határidőig - adatot szolgáltat az adóhatóságnak."

(2) Az Szja tv. 44/A. §-a a következő új (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1)-(4) bekezdés szerint jogosult - feltéve, hogy annak egyéb törvényi feltételei fennállnak - az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár(ak) által kiadott igazolás alapján nyilatkozat megtételére az a magánszemély is, aki e jog gyakorlásának időpontjában önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárnak a nyugdíjszolgáltatás igénylése miatt már nem tagja. Az e nyilatkozat szerinti összeget az adóhatóság - ha a magánszemélynek nincs az állami adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása, adóhatósági adómegállapítása alapján fizetendő adóját megfizette - az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás, illetőleg az adóbevallás, adóhatósági adómegállapítás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül - a magánszemély által megjelölt címre (számlára) utalja.

(6) Az (5) bekezdésben említett eset kivételével nem tehet önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot az a magánszemély, aki a nyilatkozattétel időpontjában önkéntes pénztárnak nem tagja."

9. § (1) Az Szja tv. 44/B. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozatban meghatározott összeg átutalását az adóhatóság - ha a magánszemélynek az állami adóhatóságnál nincs nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása alapján fizetendő adóját megfizette, az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás, illetőleg az adóbevallás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül - a magánszemély nyugdíj-előtakarékosági számlája javára teljesíti."

(2) Az Szja tv. 44/B. §-a a következő új (4)-(11) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az adóévben a magánszemély nyugdíj-előtakarékosági számlája terhére nem-nyugdíj szolgáltatásról rendelkezett,

a) az erre az adóévre vonatkozó adóbevallásában nem teheti meg az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot, valamint

b) a nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozat(ok) alapján már átutalt (nyilvántartott adózott követelésállomány esetén a nyilvántartásba vételt követően átutalt) összege(ke)t köteles húsz százalékkal növelten az erre az adóévre vonatkozó adóbevallásában bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni.

(5) A nyugdíj-előtakarékosági számla vezetője a magánszemélynek igazolást ad a (4) bekezdés b) pontja szerinti befizetési kötelezettségről.

(6) Nem kell a (4)-(5) bekezdés rendelkezését alkalmazni, továbbá nem kell a számított követelésből egyéb jövedelmet megállapítani, ha a magánszemély a nyugdíj-előtakarékosági számla megszüntetésekor a számlán nyilvántartott követelését hiánytalanul más számlavezetőnél vezetett nyugdíj-előtakarékosági számlájára helyezi át.

(7) A (6) bekezdés rendelkezésében foglaltak feltétele, hogy a megszüntetett számla vezetője a nyilvántartása alapján jogcím szerinti bontásban igazolja a másik számlavezető számára

a) az adózott követelésállomány (amennyiben az a nyilvántartásában szerepel),

b) a magánszemély által teljesített befizetések,

c) az osztalék jóváírások,

d) a nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozat alapján átutalt jóváírások halmozott összegét, azzal, hogy adózott követelésállomány feltüntetése esetén csak annak nyilvántartásba vételét követően jóváírt tételeket kell szerepeltetni a *b)*-*d)* pont szerinti halmozott összegekben.

(8) A számlavezető az adóévet követő év január 31-éig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak

a) a magánszemély „NYESZ-R” megkülönböztető jelzésre vonatkozó nyilatkozatáról a nyilatkozat keltének feltüntetésével;

b) a nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozathoz a (3) bekezdés szerint kiadott igazolás tartalmáról;

c) nem-nyugdíj szolgáltatás esetén annak tényéről, a magánszemély számára igazolt megállapított egyéb jövedelemről és a (4) bekezdés *b)* pontja szerinti fizetési kötelezettségről;

d) a (6) bekezdés szerint megszüntetett számláról és a (7) bekezdés szerint kiadott igazolás tartalmáról.

(9) A számlavezetőnek a nyugdíj-előtakarékosági számlára vonatkozóan olyan nyilvántartási rendszert kell kialakítania és működtetnie, hogy abból az e §-ban foglalt rendelkezések végrehajtásához, valamint nem-nyugdíj szolgáltatás esetén az egyéb jövedelem megállapításához szükséges adatok rendelkezésre álljanak.

(10) Ha a magánszemély egyidejűleg több érvényes megállapodással is rendelkezik nyugdíj-előtakarékosági számlák vezetésére, e törvény alkalmazásában csak egy - az elsőként adott - nyilatkozat alapján jelzett nyugdíj-előtakarékosági számlák minősülnek nyugdíj-előtakarékosági számlának mindaddig, amíg az így jelzett számla vezetésére kötött megállapodás fennáll. Az azonos keltezéssel adott több nyilatkozat esetében egyik sem érvényes.

(11) Ha a „NYESZ-R” jelzéssel ellátott számláról az adóhatóság a (8) bekezdés *a)* pontja szerinti adatszolgáltatás, valamint a (9) bekezdés alapján megállapítja a jelzés jogtalan használatát, az emiatt mutakozó adóhiányt és annak késedelmi pótlékát a magánszemélynek az adóhatóság határozata alapján kell megfizetnie.”

10. § (1) Az Szja tv. 48. §-ának (17) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(17) Ha a törvényben meghatározott mértékű végkielégítés, továbbá az állami végkielégítés megosztásának szabályát kell alkalmazni, mert a magánszemély a kifizetést megelőzően nem tett írásban nyilatkozatot a munkáltatónak a megosztás mellőzéséről, az említett végkielégítés összegéből - az (1)-(16) bekezdésben foglaltaktól eltérően - 18 százalék adóelőleget kell levonni.”

(2) Az Szja tv. 48. §-a a következő új (21) bekezdéssel egészül ki:

„(21) Az e § rendelkezései szerint megállapított adóelőleget az adózás rendjéről szóló törvénynek a személyi jövedelemadó-előleg munkáltatóra vonatkozó rendelkezése szerint kell megfizetni, azzal, hogy a rendelkezés alkalmazásában elszámolt adóelőlegként a magánszemély által a befizetésre nyitva álló határidőig megszerzett bevételt terhelő adóelőleg vehető figyelembe.”

11. § Az Szja tv. 49. §-ának (17) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(17) A magánszemély az adóbevallásában negyedéves bontásban - a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként - vallja be azt az adóelőleget, amelynek megfizetésére a (15)-(16) bekezdés rendelkezései szerint a negyedévben maga köteles.”

12. § (1) Az Szja tv. 49/B. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A vállalkozói adóalap

a) az (1)-(7) bekezdés szerint megállapított jövedelem, de legalább

b) az adóévben az eladásra beszerzett áruk beszerzési értékével csökkentett, az (1) bekezdésben említett vállalkozói bevétel 2 százaléka.

Ha az egyéni vállalkozó külföldön is rendelkezik telephellyel (állandó bázissal), akkor a vállalkozói adóalapot - figyelemmel a (15) bekezdés rendelkezésére - úgy módosítja, hogy az ne tartalmazza a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalapot, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik.”

(2) Az Szja tv. 49/B. §-a a következő új (20) bekezdéssel egészül ki:

„(20) Nem kell a (8) bekezdés *b)* pontját alkalmazni a vállalkozói adóalap megállapítására

a) a tevékenység megkezdése évében és az azt követő évben, ha a tevékenység megkezdését megelőző 36 hónapban a magánszemély egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytatott;

b) abban az adóévben, amikor az egyéni vállalkozó évesített vállalkozói bevétele a megelőző adóév évesített vállalkozói bevételehez viszonyítva nem éri el a 75 százalékot;

c) az egyéni vállalkozó tevékenységi körét érintően az adóévben és/vagy a megelőző adóévben elemi kár következett be.”

13. § Az Szja tv. 53. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdés *d)* pontjában említett üzletek a következők:

üzletkörü

jelzőszám

a) élelmiszer jellegű vegyes kiskereskedelem

1111-1114.

b) zöldség- és gyümölcsüzlet	1210.
c) hús, húskészítmény, baromfiüzlet	1220.
d) hal és halkészítmény üzlet	1230.
e) kenyér- és pékáruüzlet	1240.
f) gyógyhatású készítmények szaküzlete	1290.
g) festékek és lakkok üzlete	1362.
h) vegyi áruk üzlete	1410.
i) mezőgazdasági, méhészeti üzlet	1607.”

14. § Az Szja tv. 65. §-a és a § előtti cím helyébe a következő rendelkezés lép:

„Kamatjövedelem

65. § (1) Kamatjövedelemnek minősül - figyelemmel az (5) bekezdés rendelkezéseire is -

a) bármely hitelintézeti betét (takarékbetét), folyószámla, bankszámla követelés-egyenlege esetében a magánszemély és a hitelintézet között fennálló nyilvánosan meghirdetett feltételekkel kötött szerződés (ideértve az üzletszabályzatot, kamatfeltételeket is) alapján jóváírt és/vagy tőkésített kamat;

b) a nyilvánosan forgalomba hozott és forgalmazott, a tőkepiacról szóló törvényben ilyenként meghatározott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, befektetési jegy esetében - figyelemmel az (5) bekezdés rendelkezéseire is -

ba) a magánszemély tulajdonosnak kamat és/vagy hozam címén fizetett - a bb) pontban nem említett - bevétel,

bb) a beváltáskor, a visszaváltáskor, az átruházáskor elért bevételből az árfolyamnyereségre irányadó rendelkezések szerint megállapított rész;

c) az a)-b) pont rendelkezéseitől eltérően, ha az a)-b) pont szerint megállapított kamatjövedelem olyan vagyoni érték (pl. a nyeresémbetétre kisorsolt tárgynyeresemény, az értékpapír), amelyből az adó levonása nem lehetséges, az az összeg, amelyből a (2) bekezdés szerinti adó levonása utáni rész a vagyoni érték szokásos piaci értékével (a nyeresémyalappal) egyezik meg;

d) a biztosítási szerződéshez fűződő maradékjogból, vagy a tíz évnél rövidebb lejáratú életbiztosítás egyösszegű lejáratú szolgáltatása címen, vagy a három évnél rövidebb lejáratú nyugdíjbiztosítás egyösszegű lejáratú szolgáltatása címen keletkező bevételből az a rész minősül kamatjövedelemnek, amely meghaladja a magánszemély, vagy javára más magánszemély által fizetett biztosítási díj (kivéve, ha azt a magánszemély, vagy a más magánszemély költségként elszámolta) összegét, vagy az adóköteles biztosítási díj összegét. Nem tekinthető azonban az említett bevételrész kamatnak, ha a biztosításra befizetett díj(ak) akár csak egy része e törvény szerint adómentesnek minősült.

(2) A kamatjövedelem után az adó mértéke 20 százalék, ennek megfelelően az (1) bekezdés c) pontjában említett esetben az adó a vagyoni érték szokásos piaci értékének (nyeresémbetét esetében a nyeresémyalap) egynegyede. Az adót - amennyiben a kamatjövedelem

a) kifizetőtől [e § alkalmazásában az (1) bekezdés a)-c) pontja szerinti esetben ideértve a kifizető helyett a kamatjövedelem kifizető/juttató hitelintézetet, befektetési szolgáltatót is] származik - a megszerzés időpontjára a kifizető állapítja meg, vonja le, fizeti meg és vallja be;

b) nem kifizetőtől származik - a magánszemély a megszerzés időpontjának negyedévét követő hónap 12-éig állapítja meg és fizeti meg, továbbá az önadózásra vonatkozó rendelkezések szerint vallja be a (3)-(4) bekezdések rendelkezései, valamint az adózás rendjéről szóló törvénynek a külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályai figyelembevételével.

(3) A külföldi pénznemben megszerzett kamatjövedelemről az adót ugyanazon külföldi pénznemben kell megállapítani, levonni és az MNB hivatalos, a megszerzés időpontjában érvényes devizaárfolyamán forintra átszámítva kell megfizetni. Az olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyamot kell az előzőeknek a forintra történő átszámításához figyelembe venni.

(4) A kamatjövedelem megszerzésének időpontja:

a) az (1) bekezdés a) pontjában említett kamat esetében az a nap, amikor a magánszemély és a hitelintézet között fennálló szerződés szerint vállalt feltételek teljesülése alapján a jóváírás és/vagy a tőkésítés megtörtént,

b) nyeresémbetét esetében a nyeresémbetét-számlán történő jóváírás napja,

c) az a)-b) pont alá nem tartozó esetben az átutalás vagy a postára adás vagy a magánszemély számára, javára történő birtokba adás napja.

(5) Nem kell figyelembe venni

a) kamatjövedelemként az egyéni vállalkozó ilyenként bejelentett pénzforgalmi bankszámláján jóváírt és/vagy tőkésített, egyébként az (1) bekezdés a) pontjában említett, egyéni vállalkozói bevételként elszámolt kamatot, továbbá

b) jövedelemként azt a bevételt, amellyel összefüggésben az adózás rendjéről szóló törvény 7. számú melléklete adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő,

c) azt - a nyereményalapot meg nem haladó - összeget, amelyet a kifizető a nyereménybetét-számlán jóváírt nyeremény megváltásaként a magánszemélynek jóváír, kifizet, azzal, hogy a b)-c) pont szerinti kifizetéssel, jóváírással összefüggésben sem a kifizetőt, sem a magánszemélyt további adókötelezettség (adómegállapítási, -bevallási, megfizetési kötelezettség) nem terheli.

(6) Az (1) bekezdés ba) alpontjában említett bevételből - ha az az értékpapír megszerzését követően elsőként megszerzett kamat és/vagy hozam - levonható az értékpapír megszerzésére fordított kiadás részeként az értékpapír vételárában az értékpapír szerzéséig megfizetett, az értékpapír feltételei szerint meghatározott, kiszámított felhalmozódott kamat és/vagy hozam azzal, hogy az így levont összeg az (1) bekezdés bb) alpontjában említett esetben az értékpapír átruházásakor, beváltásakor, visszaváltásakor az értékpapír megszerzésére fordított értéként nem vehető figyelembe.

(7) Az értékpapír-átruházás, -beváltás, -visszaváltás, valamint a kamat és/vagy hozamfizetés, -jóváírás, -tőkésítés nyilvántartási rendszerét úgy kell kialakítani és működtetni, hogy abból a (6) bekezdés rendelkezésének végrehajtásához szükséges minden adat - a dematerializált értékpapír kifizetők közötti áthelyezése esetében kötelezően közlendő adatként - rendelkezésre álljon.

(8) Ha a (7) bekezdés szerint kialakított és működtetett rendszerbe nem tartozó kifizetőnél rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg és a magánszemély sem igazolja, hogy az értékpapír megszerzését követően

a) kamat és/vagy hozam címén bevételt nem szerzett, vagy

b) az elsőként megszerzett kamat és/vagy hozam címén szerzett bevételéből a (6) bekezdés szerint milyen összegű levonás történt,

a kifizető a kamatjövedelem megállapításához az értékpapír megszerzésre fordított értékeként annak névértékét veszi figyelembe.”

15. § Az Szja tv. a 67. §-t követően új 67/A. §-sal és a § előtti címmel egészül ki:

„Tőzsdei ügyletből származó jövedelem

67/A. § (1) Tőzsdei ügyletből származó jövedelem a tőkepiacról szóló törvény szerinti tőzsdén, valamint az Európai Unió bármely más tagállamában, továbbá a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában működő tőzsdén a magánszemély által 2006. augusztus 31. napját követően kötött ügyletben az adóévben

a) átruházott értékpapír árfolyamnyeresége, ha az nem minősül kamatnak;

b) összetett ügylet vagy származtatott ügylet elszámolt nyeresége.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően árfolyamnyereségnek minősül - az értékpapírnak az (1) bekezdésben említett ügyletben történő átruházása esetén - az értékpapír névértékéből, legfeljebb azonban az elért bevételből az a vagyoni érték, amely az átruházó magánszemélynél a 77/A. § (2) bekezdésének b) pontja, valamint - az (5) bekezdésében említett esetek kivételével - c) pontja alapján nem minősült bevételnek, csökkentve az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek összegével.

(3) A tőzsdei ügyletből származó jövedelmet - legfeljebb annak mértékéig - csökkenti az (1) bekezdésben említett tőzsdén a magánszemély által 2006. augusztus 31. napját követően kötött - az (1) bekezdésben említett - ügyletben az adóévben

a) átruházott értékpapírnak a megszerzésére fordított értéke és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegéből az a rész, amely meghaladja az átruházás ellenében kapott bevételt (árfolyamvesztés),

b) összetett ügyleten vagy származtatott ügyleten elszámolt veszteség,

c) az adóévet (első ízben a 2007. évet) megelőző évben vagy az adóévet (első ízben a 2008. évet) megelőző két évben az a)-b) pont szerinti összegnek az adott évben a tőzsdei ügyletből származó jövedelmet meghaladó - az adott évi bevallásban feltüntetett - része (elhatárolt tőzsdei ügyletből származó veszteség) a magánszemély döntése szerinti megosztásban

(a továbbiakban együtt: tőzsdei ügyletből származó adóalap).

(4) A tőzsdei ügyletből származó adóalap után az adó mértéke 20 százalék.

(5) Az adóévben az (1) bekezdésben említett ügyletben bevételt szerző magánszemély köteles az adóévre bevallást benyújtani. Az adót a magánszemély az általa vezetett nyilvántartás alapján a tőzsdei ügyletről a befektetési szolgáltató által kiállított bizonylatok szerint állapítja meg. A nyilvántartásnak az e törvény szerint az értékpapírokra,

értékpapírra vonatkozó jogokra előírt rendelkezései értelemszerű alkalmazásával ügyletenként tartalmaznia kell különösen az ügyletekben megszerzett bevételeket, az ügyletekhez kapcsolódó járulékos költségeket, az átruházott értékpapírok megszerzésre fordított értékét, az elszámolt ügyleti nyereséget (veszteséget).

(6) A tőzsdei ügyletről kiállított bizonylaton a külföldi pénznemben feltüntetett adatokat az MNB hivatalos, a teljesítés időpontjában érvényes devizaárfolyamán kell forintra átszámítani. Az olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyamot kell az előzőeknek a forintra történő átszámításához figyelembe venni. A kifizető a forintra átszámított adatokat a bizonylaton feltünteti.

(7) E § alkalmazásában

a) *összetett ügylet*: olyan - a magánszemély által nem egyéni vállalkozóként kötött - tőzsdei ügylet, amelyet több tőzsdei ügylet (a részügyletek) összesített eredményére kötnek;

b) *származtatott ügylet*: olyan tőzsdei termékre - a magánszemély által nem egyéni vállalkozóként - kötött tőzsdei ügylet, amelynek értéke valamely más tőzsdei termék (így különösen áru, részvény, kötvény, részvényindex, deviza) árfolyamától függ;

c) *ügyleten elszámolt nyereség*: tőzsdei összetett ügylet esetében az ügylet egésze vagy az ügyletet alkotó egyes részügyletek alapján, tőzsdei származtatott ügylet esetében az ügylet alapján a magánszemélyt a megállapítás időpontjában megillető bevételek (a továbbiakban: ügyleti bevételek) együttes összegéből az a rész, amely meghaladja az ügylet, az ügyletet alkotó egyes részügyletek alapján vagy az ügylet teljesítése érdekében felmerült, a magánszemélyt terhelő, igazolt kiadások - (ideértve az ügylettel, az ügyletet alkotó egyes részügyletekkel összefüggésben nyújtott befektetési szolgáltatás ellenértékét is) - (a továbbiakban: ügyleti költségek) együttes összegét;

d) *ügyleten elszámolt veszteség*: az ügyleti költségek együttes összegéből az a rész, amely meghaladja a magánszemélyt a megállapítás időpontjában megillető ügyleti bevételek együttes összegét;

e) *az ügyleten elszámolt nyereség (veszteség) megállapításának időpontja*: az ügylet megszűnésének (lezárásának) a napja, azzal, hogy ha a tőzsdei összetett ügyletet alkotó valamely részügylet úgy szűnik meg (zárul le), hogy ennek következtében a tőzsdei összetett ügylet is megszűnik (lezárul), akkor a tőzsdei összetett ügylet tekintetében a jövedelemszerzés időpontja a részügylet megszűnésének (lezárásának) a napja, és a le nem zárt részügyletet ettől az időponttól kezdve önálló ügyletnek kell tekinteni.

(8) Az árfolyamnyereség, az értékpapír megszerzésére fordított érték, az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költség és egyebek tekintetében értelemszerűen az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések, valamint a tőzsde működési rendjét meghatározó szabályozások az irányadóak.

(9) A kifizető (befektetési szolgáltató) az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz a tőzsdei ügyletekről a magánszemély részére kiállított bizonylat tartalmáról. Az adatszolgáltatásnak tartalmaznia kell a magánszemély nevét, adóazonosító számát, valamint a magánszemély részére az adóévben általa kiállított bizonylatban feltüntetett összesített adatokat.

(10) E § rendelkezései helyett az árut átruházó magánszemély által a tőzsdei ügylet révén megszerzett bevétel adókötelezettségére az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha a tőzsdei ügylet (részügylet) áruval történő teljesítéssel szűnik meg.”

16. § (1) Az Szja tv. 69. §-a (1) bekezdésének *m*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*Természetbeni juttatás:*]

„*m*) a kifizetőt

ma) úthasználatra jogosító bérlet, jegy juttatás,

mb) helyi és távolsági távbeszélő-szolgáltatás (SZJ 64.20.11 és 64.20.12), mobiltelefon-szolgáltatás (SZJ 64.20.13), továbbá az Internet-protokollt alkalmazó beszédcélú adatátvitel (SZJ 64.20.16-ből) szolgáltatás (az előbbi szolgáltatások együtt: telefonszolgáltatás)

magáncélú használata miatt - figyelemmel a (12) bekezdés rendelkezésére is - keletkező adóköteles bevétel;”

(2) Az Szja tv. 69. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adóköteles természetbeni juttatás adója a (2) bekezdés szerint számított adóalap 54 százaléka.”

(3) Az Szja tv. 69. §-a a következő új (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Az (1) bekezdés *m*) pontjában említett adóköteles bevétel a kifizetőt a juttatás, szolgáltatás miatt terhelő kiadásból a magáncélú használat értékének a magánszemély által meg nem térített része, azzal, hogy a magáncélú használat értéke a kifizetőt az említett juttatás, szolgáltatás miatt terhelő kiadásból úthasználatra jogosító bérlet, jegy esetében a díjköteles útszakaszon megtett út hosszából a magáncélú utazás arányával, telefonszolgáltatás esetében a forgalomarányos kiadás(ok)nak a tételes elkülönítésével és a nem forgalomarányos kiadásoknak a forgalomarányos kiadások magáncélú hányada értékével határozható meg; az előbbieket helyett választható, hogy a számlaértékből

úthasználatra jogosító bérlet, jegy esetében 50 százalék, telefonszolgáltatás esetében 20 százalék számít adóköteles bevételnek.”

17. § Az Szja tv. 71. §-ának (4)-(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatás adója az (1) bekezdés szerint számított adóalap 54 százaléka.

(5) A munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatás után az adót a munkáltató az (1) bekezdésben meghatározott értékhatár túllépését követően az említett juttatás napjára - a munkaviszony év közben történő megszűnésekor az (1) bekezdés szerinti arányosított értékhatár túllépése esetén a munkaviszony megszűnése napjára - állapítja meg, és az adózás rendjéről szóló törvénynek a kifizetőre irányadó rendelkezései szerint fizeti meg és vallja be.”

18. § Az Szja tv. 77/C. §-ának (18) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(18) Ha a magánszemély által az elismert program keretében összesen megszerzett

a) az adóévben letétbe helyezett összes értékpapírnak a letétbe helyezés időpontjára és/vagy

b) az (1) bekezdés c) pontja szerint vételi, jegyzési vagy más hasonló jog gyakorlása révén megszerzett értékpapír(ok) esetében a jog gyakorlásának napjára

megállapított - ha a magánszemély az értékpapírt nem ingyenesen szerezte, akkor az értékpapír megszerzésére fordított értékkel csökkentett - együttes szokásos piaci értéke meghaladja az 500 ezer forintot, az adózó az (1)-(17) bekezdésben foglaltakat csak azokra az értékpapírokra alkalmazza, amelyeknek - a letétbe helyezés, illetőleg a joggyakorlás sorrendjében - összesített együttes (csökkentett) szokásos piaci értéke nem haladja meg az említett összeget. A magánszemély által elismert program keretében megszerzett többi értékpapírra a 77/A. § rendelkezései az irányadók. Ha a magánszemély az adóévben több elismert program keretében szerez értékpapírt, az említett összeghatár eléréséről haladéktalanul köteles tájékoztatni valamennyi program szervezőjét.”

19. § Az Szja tv. 81. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Felhatalmazást kap a szociális és munkaügyi miniszter és a pénzügyminiszter, hogy rendeletben határozza meg az 1. számú melléklet 8.3. pontjában említett, az üdülés céljából igénybe vett szálláshoz kapcsolódó, üdülési csekk felhasználásával adómentesen igénybe vehető szolgáltatások körét.”

20. § Az Szja tv. 1. számú melléklete az e törvény 1. számú melléklete szerint módosul.

II. Fejezet

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

21. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Magyar Köztársaságban a jövedelem- és vagyonszerzésre irányuló, vagy azt eredményező gazdasági tevékenység (a továbbiakban: vállalkozási tevékenység) alapján e törvényben meghatározott társasági adó kötelezettségnek - a közkiadásokhoz való hozzájárulás alkotmányos előírására tekintettel - e törvény rendelkezései szerint kell eleget tenni, figyelemmel az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltakra is.”

22. § A Tao. 2. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Külföldi illetőségű adózó a külföldi személy, ha belföldi telephelyen végez vállalkozási tevékenységet, feltéve, hogy az üzletvezetésének helyére tekintettel nem tekinthető belföldi illetőségű adózónak (a továbbiakban: külföldi vállalkozó).”

23. § A Tao. 4. §-a a következő 5. ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„5. *bejelentett részesedés*: a belföldi jogszabályok alapján létrejött jogi személyben, jogi személyiséggel nem rendelkező társas cégben és külföldi személyben szerzett részesedés, feltéve, hogy összege eléri legalább a jegyzett tőke 30 százalékát és az adózó a részesedés megszerzését - a szerzésre vonatkozó szerződés csatolásával - a szerzést követő 30 napon belül bejelenti az adóhatóságnak; a határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye;”

24. § (1) A Tao. 5. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) E törvénynek a jogutódra vonatkozó rendelkezéseit a kiválással (ideértve azt is, ha a társaságtól megváltó tag a társasági vagyont egy részével más, már működő társasághoz, mint átvevő társasághoz csatlakozik) és a részleges átalakulással létrejövő adózónak, a jogelődre vonatkozó rendelkezéseit kiválás esetén a fennmaradó adózónak és a részlegesen átalakuló szövetkezetnek is alkalmaznia kell.”

(2) A Tao. 5. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az alapítvány, a közalapítvány, a társadalmi szervezet, a köztestület, a felsőoktatási intézmény, a közhasznú társaság és a szociális szövetkezet a közhasznú szervezetre, kiemelkedően közhasznú szervezetre vonatkozó rendelkezéseket először abban az adóévben alkalmazhatja, amely évben ilyen szervezatként besorolást nyert. Az adózó nem alkalmazhatja a közhasznú szervezetre, kiemelkedően közhasznú szervezetre vonatkozó rendelkezéseket - kivéve a törlés napjáig az igazolás kiadását - abban az adóévben, amelyben a közhasznúsági nyilvántartásból törölték. A közhasznú besorolás adóéven belüli változása esetén - kivéve az átsorolás napjáig az igazolás kiadását - az adóév utolsó napján érvényes besorolásnak megfelelő rendelkezéseket kell az adóév egészére alkalmazni.”

25. § A Tao. 6. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (5)-(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az alapítvány, a közalapítvány, a társadalmi szervezet, a köztestület, az egyház, a lakásszövetkezet, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, a célszervezet, az MRP, a közhasznú társaság, a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú szervezatként besorolt felsőoktatási intézmény, a szociális szövetkezet, továbbá a vízitársulat és a külföldi vállalkozó az (1)-(2) bekezdés rendelkezéseit a 9-14. §-ok figyelembevételével alkalmazza.

(5) Ha az adózó (1) bekezdés szerinti adóalapja nem éri el az adóévben az eladott áruk beszerzési értékével és a külföldi telephely bevételeivel csökkentett összes bevétele 2 százalékát, akkor az adóalap ez utóbbi összeg.

(6) Nem kell az (5) bekezdés rendelkezését alkalmazni az adózónak

a) az előtársasági adóévben és az azt követő adóévben, vagy

b) ha a 2. § (2) bekezdésének e)-h) pontja, vagy a (3) bekezdése alapján adóalany, illetve, ha szociális szövetkezet, iskolaszövetkezet vagy közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság, vagy

c) ha az adóévben az évesített árbevétele a megelőző adóév évesített árbevételenek a 75 százalékát nem éri el, vagy

d) ha az adóévben vagy a megelőző adóévben elemi kár sújtotta.”

26. § (1) A Tao. 7. §-a (1) bekezdésének gy) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adózás előtti eredményt csökkenti:]

„gy) a tagnál (részvényesnél, üzletrész-tulajdonosnál) a kivezetett (részben kivezetett) részesedésnek - ideértve az előtársasággal szemben a vagyoni hozzájárulás alapján kimutatott követelést is, de ide nem értve az ellenőrzött külföldi társaságban lévő részesedést - a (10) bekezdés szerinti értékét meghaladóan a kivezetés miatt az adóévben elszámolt bevétel, ha

a) a tulajdoni részesedést jelentő befektetés jogutód nélküli megszűnés, jegyzett tőke tőke kivonás útján történő leszállítása vagy kedvezményezett átalakulás következtében szűnt meg, illetve csökkent,

b) a bejelentett részesedés kivezetése értékesítés miatt következett be, feltéve, hogy a részesedést az adózó az értékesítést megelőzően legalább két éven át folyamatosan birtokolta.”

(2) A Tao. 7. §-a (8) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés ly) pontja alkalmazásakor:]

„c) az adózó nem csökkentheti adózás előtti eredményét a jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján kapott támogatás, juttatás, térítés nélküli eszközátvétel (kivéve az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti árumintát), elengedett kötelezettség és átvállalt tartozás esetében, a szerződésen alapuló - konkrét termékhez, anyaghoz, áruhoz, szolgáltatásnyújtáshoz közvetve kapcsolódó, nem számlázott - utólag kapott engedmény szerződés szerinti összegével, valamint a szerződésben meghatározott fizetési határidőn (esedékességen) belül történt pénzügyi rendezés esetén kapott - legfeljebb a késedelmi kamattal arányos, nem számlázott - engedmény összegével;”

(3) A Tao. 7. §-ának (10) bekezdése a következő c) alponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdés gy) pontjának alkalmazásakor a kivezetett részesedés értéke]

„c) a részesedés könyv szerinti értéke, ha a bejelentett részesedés kivezetése értékesítés miatt következett be.”

(4) A Tao. 7. §-ának (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) Az (1) bekezdés zs) pontja szerinti összeg nem haladhatja meg az adózás előtti eredményt, és nem lehet több 30 millió forintnál. Ennek az összegnek a 19. § (1) bekezdése szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában, az adózó választása szerint

a) az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak, vagy

b) az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 70/2001/EK rendelet 4. cikkében foglalt támogatásnak minősül.”

2. § (1) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének m) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adózás előtti eredményt növeli:]

„m) az adózónál

a) az ellenőrzött külföldi társaságban lévő részesedésre az adóévben ráfordításként elszámolt értékvesztés, árfolyamvesztés, valamint e részesedés bármely jogcímen történő kivetezése következtében elszámolt ráfordításnak az elszámolt bevételt meghaladó része, vagy

b) a bejelentett részesedéshez kapcsolódó, az adóévben ráfordításként elszámolt értékvesztés, árfolyamvesztés, a részesedés bármely jogcímen történő kivetezése (ide nem értve az átalakulás miatti elszámolást) következtében elszámolt ráfordításnak az elszámolt bevételt meghaladó része,”

(2) A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének *n*) pontjának felvezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adózás előtti eredményt növeli:]

„*n*) az adóévben visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, véglegesen átadott pénzeszköz és térítés nélkül átadott eszköz könyv szerinti értéke (kivéve az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti árumintát), az átvevő által meg nem térített általános forgalmi adó, valamint az adózó által átvállalt kötelezettségnek az adóévi adózás előtti eredmény terhére elszámolt összege, az adóévben térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értéke, figyelemmel a (4) bekezdésben foglaltakra, kivéve, ha”

28. § (1) A Tao. 9. §-ának címe helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az alapítvány, a közalapítvány, a társadalmi szervezet, a köztestület, az egyház, a lakásszövetkezet, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, a közhasznú, kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt felsőoktatási intézmény adóalapjának megállapítása”

(2) A Tao. 9. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Csökkenti kell az adózás előtti eredményt]

„*b*) a közhasznú szervezetként, a kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt alapítványnak, közalapítványnak, társadalmi szervezetnek, köztestületnek és felsőoktatási intézménynek vállalkozási tevékenysége adózás előtti nyereségének 20 százalékával;”

(3) A Tao. 9. §-a (3) bekezdése *c*) pontjának felvezető rendelkezése és *ca*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Növelni kell az adózás előtti eredményt]

„*c*) az alapítványnak, a közalapítványnak, a társadalmi szervezetnek, a köztestületnek és a közhasznú, kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt felsőoktatási intézménynek az általa kiállított - az adózó részére az adózás előtti eredmény csökkentésére, a magánszemély részére adókedvezményre - jogosító igazolásban feltüntetett kapott adománynak a

ca) teljes összegével, ha az adóév utolsó napján az állami vagy önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása van,”

29. § A Tao. 10. §-a előtti cím és a 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az iskolaszövetkezet adóalapja

10. § (1) Az iskolaszövetkezet adóalapja az adóévre jóváhagyott osztalék, részesedés, továbbá a (6) bekezdés szerint nyilvántartott, adómentesen képződött eredménytartalékból osztalék, részesedés címen jóváhagyott összeg, valamint a jegyzett tőke leszállítása, a tagi jogviszony megszűnése következtében az adóévben keletkezett kötelezettségek együttes összege (a továbbiakban: megállapított osztalék), módosítva a (2)-(5) bekezdésben, továbbá a 18. és 28. §-okban, valamint - figyelemmel a (2)-(3) bekezdésre - a VII. fejezetben foglaltakkal.

(2) A megállapított osztalékot csökkenti a 7. § (1) bekezdésének *r*) és *t*) pontjában meghatározott összeg, továbbá az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár részére történt közérdekű kötelezettségvállalás alapján a 7. § (1) bekezdésének *z*) pontja és 7. § (5) bekezdésének *a*) pontja szerint megállapított érték.

(3) A megállapított osztalékot növeli a 8. § (1) bekezdésének *d*), *e*), *j*), *m*) és *n*) pontja és a 8. § (4)-(5) bekezdése alapján meghatározott összeg, valamint a behajthatatlan követelésnek nem minősülő elengedett követelés.

(4) Az iskolaszövetkezet jogutód nélküli megszűnése esetén az adó alapja a 6. § (1) bekezdése szerint meghatározott összeg, növelve a (6) bekezdés szerint nyilvántartott, adómentesen képződött eredménytartalék összegével.

(5) Az iskolaszövetkezet átalakulása esetén a jogutódnak - ha nem minősül iskolaszövetkezetnek - meg kell növelnie az adó alapját a jogelődnél adómentesen képződött eredménytartalék összegével.

(6) Az iskolaszövetkezetnek az adózottan és az adómentesen képződött eredménytartalékról külön nyilvántartást kell vezetnie. Ennek során adózottan képződött eredménytartaléknak kell tekinteni a 2004. évi nyitómérlegben szereplő eredménytartalékokat, továbbá azt az eredménytartalékokat, amely abban az adóévben képződött, amelyben az adózó nem minősült iskolaszövetkezetnek. Az eredménytartalék állományának csökkenését a megelőző évi

nyilvántartás alapján számított arányt figyelembe véve kell megosztani az adózottan és adómentesen képzett eredménytartalék között. Tőkeleszállításkor, a tagi jogviszony megszűnésekor a tag részére kiadott vagyon értékét az adózottan képzett eredménytartalék csökkentéseként, ha az arra nem nyújt fedezetet, akkor a fennmaradó részt az adómentesen képzett eredménytartalék terhére kell elszámolni.

(7) Iskolaszövetkezetek egyesülése, szétválása esetén a (6) bekezdés szerint nyilvántartott eredménytartalékot - az átalakulás formájától függően - összesítéssel, illetve megosztással kell megállapítani, majd ezt az értéket csökkenteni kell az átalakulással létrejött társaságban részt venni nem kívánó tag részére kiadásra kerülő eszközök és kötelezettségek értékének különbözetével. A csökkentést először az adózottan képzett eredménytartalék terhére kell elszámolni úgy, hogy az ne váljon negatívvá, a fennmaradó rész az adómentesen képzett eredménytartalékot csökkenti.

(8) E § alkalmazásában az eredménytartalékkal esik egy tekintet alá a jegyzett tőkének az a része is, amely az eredménytartalék terhére történő felemeléséből származik, valamint a tőketartaléknak a pozitív összevont ártértékelési különbözetből származó része. Ha az adózó a jegyzett tőkét leszállítja, azt kell feltételezni, hogy a tőkeleszállítás - az eredménytartalékból megvalósított tőkeemelés összegéig - jegyzett tőkének az eredménytartalékból származó részéből történt."

30. § A Tao. 13. §-a a következő (6)-(7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a közhasznú társaság célszervezetnek minősülő adózó jogutódja, akkor az adómentesen képződött saját tőke javára számolja el az átalakulást megelőző adóév utolsó napján a célszervezetnél adómentesen nyilvántartott eredménytartalék összegét.

(7) A szociális szövetkezet az adóalapot az (1)-(5) bekezdés megfelelő alkalmazásával állapítja meg azzal, hogy adózottan képződött saját tőkének kell tekintenie a szociális szövetkezeti működésének megkezdését megelőző napon kimutatott saját tőkét."

31. § A Tao. a következő címmel és 13/A. §-sal egészül ki:

„A közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság és a szociális szövetkezet adóalapja

13/A. § (1) A közhasznú, a kiemelkedően közhasznú jogállással rendelkező nonprofit gazdasági társaság adóalapja az adózás előtti eredmény, csökkentve a 7. § (1) bekezdésének a), b), c), cs), d), g), gy), i), j), l), ly), m), n), o), p), r), t), u) és v) pontjaiban és a 7. § (3), (8), (10), (18) bekezdésében foglaltakkal, valamint az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár részére történt közérdekű kötelezettségvállalás alapján a 7. § (1) bekezdésének z) pontja és 7. § (5) bekezdésének a) pontja szerint megállapított értékkel, növelve a 8. § (1) bekezdésének a), b), d), e), gy), h), j), m), n), o), p) és r) pontjaiban, valamint a 8. § (4)-(5) bekezdésében foglaltakkal, továbbá az előzőeket figyelembe véve alkalmazza a 16., 18. és a 28. §-ok, valamint a VII. fejezet rendelkezéseit.

(2) A közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságnak az (1) bekezdésben foglaltak mellett növelnie kell az adózás előtti eredményét

a) jogutód nélküli megszűnése esetén, a tagsági viszony megszűnésekor, vagy a jegyzett tőke leszállításakor a társaság tagja részére kiadott vagyonnak a (3) bekezdés szerinti nyilvántartásban adózott saját tőkeként kimutatott értéket meghaladó részével,

b) egyesülése, szétválása esetén a jogutódnál - akkor, ha az átalakulás miatt a jogelőd bármely tagjával szemben vagyonyhányad-kiadási kötelezettsége keletkezik - az (5) bekezdés szerint az adómentesen képzett saját tőke csökkentéseként elszámolt összeggel,

c) a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú jogállásának megszűnése adóévében, illetve a jogutódnak, ha nem rendelkezik közhasznú, kiemelkedően közhasznú besorolással, első adóévében a (3) bekezdés szerint nyilvántartott adómentesen képzett saját tőke összegével,

d) az adózó részére adózás előtti eredmény csökkentésére, a magánszemély részére adókedvezményre jogosító igazolásban feltüntetett kapott adomány összegével, ha az adóév utolsó napján az állami vagy önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adótervezése van.

(3) A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásához a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság (értékelési tartalék nélküli) saját tőkéjének az évenkénti változását köteles megbontani adózott és adómentesen képzett részekre, és ennek figyelembevételével meghatározni az adóévi (értékelési tartalék nélküli) saját tőke záró állományának az adózottan és az adómentesen képzett részét. Az adóévi változásból az adómentesen képződött rész javára (terhére) jutó értéket az adóévi kedvezményezett tevékenység bevételeinek az összes bevételhez viszonyított arányával számítva kell meghatározni. Az évenkénti változás megbontásakor figyelmen kívül kell hagyni a jegyzett tőkének, a tőketartaléknak, az eredménytartaléknak alapítás, tőkeemelés vagy tőkeleszállítás miatti változását, ugyanakkor a jogutódnak az átalakulást követő első adóévben figyelembe kell vennie az összevont ártértékelési különbözet értékét. Az alapítás és a tőkeemelés során a jegyzett tőke és a tőketartalék növekedéseként

megjelenő tagi hozzájárulást az adózottan képzett saját tőke javára kell elszámolni. A tőkeleszállításkor a társaság tagja részére kiadott vagyon értékét az adózottan képzett saját tőke csökkentéseként, ha az arra nem nyújt fedezetet, akkor a fennmaradó részt az adómentesen képzett saját tőke terhére kell elszámolni. Ha a gazdasági társaság közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságként folytatja tevékenységét, akkor a közhasznú nyilvántartásba vétele napját megelőző napon kimutatott saját tőkét - az összevont ártértékelési különbözet kivételével - az adózottan képzett saját tőke javára kell elszámolni, kivéve az e törvény valamely rendelkezése alapján adómentesen képzett eredménytartalékot, vagy adómentesen képzett saját tőkét, amelyet továbbra is adómentesen nyilvántartott saját tőkeként kell kimutatni.

(4) Közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságok egyesülése, szétválása esetén a (3) bekezdés szerint nyilvántartott adózottan képződött saját tőkét - az átalakulás formájától függően - összesítéssel, illetve megosztással kell megállapítani, majd ezt az értéket

a) növelni kell az átalakulással egyidejűleg belépő új (külső) tag vagyoni hozzájárulásával, vagy a meglévő tag pótlólagosan teljesítendő vagyoni hozzájárulása miatti saját tőke növekedés értékével,

b) csökkenteni kell az átalakulással létrejött társaságban részt venni nem kívánó tag részére kiadásra kerülő eszközök és kötelezettségek értékének különbözete miatti saját tőke csökkenéssel, azonban e csökkentés miatt a nyilvántartott érték nem lehet negatív.

(5) Közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságok egyesülése, szétválása esetén a (3) bekezdés szerint nyilvántartott adómentesen képződött saját tőkét - az átalakulás formájától függően - összesítéssel, illetve megosztással kell megállapítani, majd ezt az értéket csökkenteni kell az átalakulással létrejött társaságban részt venni nem kívánó tag részére kiadásra kerülő eszközök és kötelezettségek értékének különbsége miatti saját tőke csökkenés értékének a (4) bekezdés b) pontja szerint figyelembe nem vett részével.

(6) A szociális szövetkezet az adóalapot az (1)-(5) bekezdés megfelelő alkalmazásával állapítja meg azzal, hogy adózottan képződött saját tőkének kell tekintenie a szociális szövetkezeti működésének megkezdését megelőző napon kimutatott saját tőkét.”

32. § (1) A Tao. 16. §-a (1) bekezdésének c) pontja a következő ci)-ck) pontokkal egészül ki:

[Az adózó

c) jogutód nélküli megszűnésekor]

„ci) az adózás előtti eredményt módosítja a 7. § (1) bekezdés d) és a 8. § (1) bekezdés d) pontja szerint még el nem számolt adózás előtti eredményt csökkentő, növelő tétel,

cj) az adózás előtti eredményt módosítja a (11) és (14) bekezdés alapján vállalt kötelezettség azon részével, amelyet az adózás előtti eredménynél még nem vett figyelembe,

ck) az adózás előtti eredményt módosítja a 18. § előírása alapján megállapított összegnek az a része, amelyet az adózó még nem vett figyelembe az adózás előtti eredményének módosításakor.”

(2) A Tao. 16. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adózó átalakulásakor]

„a) a jogelődnél - ha az átalakulás nem minősül kedvezményezett átalakulásnak - az adózás előtti eredményt csökkenti az az összeg, amellyel az immateriális javak és a tárgyi eszközök együttes számított nyilvántartási értéke meghaladja együttes könyv szerinti értéküket, növeli az az összeg, amellyel az együttes könyv szerinti érték az együttes számított nyilvántartási értéket meghaladja; kiválás és részleges átalakulás esetén a jogelőd e rendelkezéseket az átalakulás adóévében és csak a jogutód részére a végleges vagyonmérleg alapján átadott eszközökre alkalmazza;”

33. § A Tao. 17. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Amennyiben az adózó adókötelezettsége a felszámolási eljárás (annak megfelelő más eljárás) befejezését követő napon folytatódik, az adózó az (1)-(3) bekezdésben, illetve a VII. fejezetben foglaltakat alkalmazza a felszámolás kezdő napját megelőző napig keletkezett, és az adózás előtti eredmény csökkentéseként még nem érvényesített elhatárolt veszteségre, azzal, hogy a felszámolási időszak egy adóévnek minősül.”

34. § (1) A Tao. 20. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem kell az adót megfizetnie]

„b) a közhasznú társaságnak és a szociális szövetkezetnek az (5) bekezdésben foglaltak szerinti adóalapra számított adónak olyan része után, amelyet a 6. számú melléklet C) fejezete alapján megállapított kedvezményezett tevékenységből elért bevétel képvisel az összes bevételen belül;”

(2) A Tao. 20. §-a (1) bekezdése a következő d) és e) ponttal egészül ki:

[Nem kell az adót megfizetnie]

„d) a víztársulatnak az (5) bekezdésben - 2009. július 1-jétől a (6) bekezdésben - foglaltak szerinti adóalapra számított adónak olyan része után, amelyet a közfeladatként végzett tevékenységből elért bevétele képvisel az összes bevételen belül,

e) a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságnak és a szociális szervezetnek a (6) bekezdésben foglaltak szerinti adóalapra számított adónak olyan része után, amelyet a 6. számú melléklet E) fejezete alapján megállapított kedvezményezett tevékenységből elért bevétele képvisel az összes bevételen belül.”

(3) A Tao. 20. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közhasznú társaság, a szociális szervezet és a víztársulat az adókedvezményeket az adómentességgel csökkentett adó arányában érvényesítheti.”

(4) A Tao. 20. §-a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (1) bekezdés e) pontja és - 2009. július 1-jétől - a d) pontja alkalmazásában adóalap a 13/A. § szerint megállapított adóalap, csökkentve a 8. § (1) bekezdés n) pontja és a 13/A. § (1) bekezdés a)-b) és d) pontjában meghatározott összeggel, növelve az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár részére történt közérdekű kötelezettségvállalás alapján a 7. § (1) bekezdésének z) pontja és a 7. § (5) bekezdésének a) pontja szerint megállapított értékkel.”

35. § A Tao. 22/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az e § alapján igénybe vett adókedvezmény adóévenként nem haladhatja meg a 6 millió forintot. Az adózó által igénybe vett adókedvezmény összege az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adózó választása szerint

a) az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak, vagy

b) az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 70/2001/EK rendelet 4. cikkében foglalt támogatásnak minősül.”

36. § (1) A Tao. 22/B. §-a (1) bekezdésének h) pontját követő rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adózó adókedvezményt vehet igénybe a]

„üzembe helyezése és a kormányrendeletben foglaltak szerinti üzemeltetése esetén, feltéve, hogy a beruházás új létesítmény létrehozatalát, meglévő létesítmény bővítését vagy - az alaputatást, alkalmazott kutatást vagy kísérleti fejlesztést szolgáló beruházást kivéve - az előállított termék, a nyújtott szolgáltatás, illetve a termelési, szolgáltatási folyamat alapvető változását eredményezi;”

(2) A Tao. 22/B. §-a (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adókedvezményt az adózó e törvény és a kormányrendelet előírása alapján maga állapítja meg. A kormányrendeletben meghatározott időtartam alatt összevonandó, jelenértéken 100 millió eurónak megfelelő forintösszeget meghaladó - kormányrendeletben meghatározott - elszámolható költség esetén az adózó az adókedvezményt a Pénzügyminisztériumhoz benyújtott kérelemre hozott határozat alapján veheti igénybe.”

(3) A Tao. 22/B. §-a (3) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy az adózó a beruházás megkezdése előtt]

„b) az adókedvezmény iránti kérelmet a kormányrendeletben meghatározott tartalommal és formában benyújtja a Pénzügyminisztériumhoz, ha az adókedvezmény a Pénzügyminisztérium határozata alapján vehető igénybe.”

(4) A Tao. 22/B. §-a (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az adózó által igénybe vett adókedvezmény, valamint a visszafizetési kötelezettség nélkül kapott (járó), a kormányrendeletben meghatározott más állami támogatás együttes összege jelenértéken nem haladhatja meg a bejelentett, engedély esetén a határozatban megállapított, de legfeljebb jelenértéken a ténylegesen felmerült, elszámolható költség összegére vetített, a kormányrendeletben meghatározott aránnyal számított értéket.”

(5) A Tao. 22/B. §-a (9) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés a)-b) pontja szerinti beruházás esetén az adókedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy az adókedvezmény első igénybevételének adóévet követő négy adóévben]

„a) az adózó által foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma legalább 150 fővel - ha az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott kedvezményezett települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, legalább 75 fővel - meghaladja a beruházás megkezdését megelőző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát, vagy”

(6) A Tao. 22/B. §-a (12) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés h) pontja szerinti munkahelyteremtést szolgáló beruházás esetén az adókedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy az adókedvezmény első igénybevételének adóévet követő harmadik adóévben és az azt követő négy adóévben]

„b) a foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma a beruházás megkezdését megelőző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát, ha

ba) az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott kedvezményezett települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, akkor nagyvállalkozásnál 150 fővel, középvállalkozásnál 75 fővel, kisvállalkozásnál 15 fővel,

bb) az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott leghátrányosabb 48 kistérség települési önkormányzatának közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, akkor nagyvállalkozásnál 20 fővel, kis- és középvállalkozásnál 5 fővel,

bc) a *ba)-bb)* pontban megnevezetten kívüli települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, akkor nagyvállalkozásnál 300 fővel, középvállalkozásnál 150 fővel, kisvállalkozásnál 30 fővel, haladja meg, azzal, hogy a rendelkezések alkalmazásában a vállalkozás méretét a bejelentés, illetve a kérelem benyújtását megelőző hónap utolsó napján érvényes besorolás szerint kell figyelembe venni.”

(7) A Tao. 22/B. §-a (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) Mezőgazdasági termékek feldolgozását és forgalmazását szolgáló, az (1) bekezdés *a)-c)*, valamint *h)* pontja szerinti beruházás esetén az adókedvezmény igénybevételének további feltételeit a kormányrendelet tartalmazza.”

(8) A Tao. 22/B. §-a (17) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(17) Az adózó a kormányrendeletben meghatározott adatokat társasági adóbevallásában beruházásonként feltünteti.”

(9) A Tao. 22/B. §-a (19) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(19) Ha a Pénzügyminisztérium határozatban engedélyezi az adókedvezményt, azt az illetékes minisztérium véleményét figyelembe véve hozza meg. Az engedély kiadása előtt - ha szükséges - megkéri az Európai Bizottság hozzájárulását. A határozatot a benyújtását, hiánypótlási felhívás esetén a hiánypótlást követő 60 napon belül kell meghozni. A határidő egy alkalommal, legfeljebb 60 nappal meghosszabbítható.”

37. § A Tao. 26. §-ának (10)-(11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A kettős könyvvitelt vezető belföldi illetőségű adózónak és a külföldi vállalkozónak az adóelőleget az adóévben az adóévi várható fizetendő adó összegére ki kell egészítenie, azzal, hogy a várható fizetendő adó - ha az adózó az Európai Uniótól és/vagy a költségvetésből támogatást kap - e támogatások miatt elszámolt adóévi bevételből az adóév utolsó hónapjának 15. napjáig meg nem kapott összeg figyelembevétele nélkül számított adóalap alapján megállapított adó összegével azonos. E rendelkezés nem vonatkozik arra az adózóra, amelynek az adóévet megelőző adóévben az éves szinten számított árbevétele nem haladta meg az 50 millió forintot.

(11) Nem kell az (1)-(10) bekezdés rendelkezéseit alkalmaznia az adózónak megszűnésekor, valamint, ha adóbevallást a cégbejegyzési eljárás befejezése miatt ad be, továbbá az MRP-nek, a közhasznú társaságnak, a víztársulatnak, az alapítványnak, a közalapítványnak, a társadalmi szervezetnek, a köztestületnek, az egyháznak, a lakásszövetkezetnek, a közhasznú szervezetként, kiemelkedően közhasznú szervezetként besorolt felsőoktatási intézménynek, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárnak, a szociális szövetkezetnek és az iskolaszövetkezetnek.”

38. § A Tao. 1., 3., 5. és 6. számú melléklete e törvény 2-5. számú melléklete szerint módosul.

III. Fejezet

Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

39. § Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) 2. §-a a következő új (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A (3) bekezdés *a)* pontja szerinti folyamatos tevékenység végzésére és az *e)* pontban meghatározott bevétel elérésére irányuló feltétel nem vonatkozik arra a magánszemély egyéni vállalkozóra, aki tevékenységét ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, vagy szolgálatát közjegyzőként, önálló bírósági végrehajtóként szünetelteti, továbbá arra, aki a családok támogatásáról szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási segélyben vagy a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási díjban részesül.”

40. § Az Eva tv. 6. §-a a következő új (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A (2) bekezdés szerinti bevétel csökkenthető a jogszabályi kötelezettség alapján tárgyévben visszafizetett támogatás összegével.”

41. § Az Eva tv. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § Az eva a pozitív adóalap 25 százaléka.”

42. § Az Eva tv. 11. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adóalany az adóév első három negyedévére negyedévenként az adóelőleget megállapítja, valamint az egyes negyedévekre megállapított adóelőleget, valamint a 12. § (4) bekezdése szerinti adóelőleg kiegészítést az adóévre vonatkozó bevallásában bevallja. Az egyéni vállalkozó adóalanyának a bevallásában az adatokat forintban kell feltüntetnie, a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság bevallásában az adatokat az adózás rendjéről szóló törvény előírásainak megfelelően szerepelteti.”

43. § (1) Az Eva tv. 12. §-ának (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Az adóalanynak az adóelőleget a december 20. napjáig az adóévi várható fizetendő adó összegére ki kell egészítenie.

(5) Az adóalany az adóévre megállapított evát - az adóévben már megfizetett adóelőlegek beszámításával - a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti. Ha az adóévben már megfizetett adóelőlegek összege meghaladja az adóévre megállapított evát, a különbözetet az adóalany bevallásában, az igény (bevallás) beérkezésének napjától, de legkorábban a bevallás benyújtására előírt határidő napjától (esedékességtől) jogosult visszaigényelni.”

(2) Az Eva tv. 12. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az eva, az adóelőleg megfizetésének időpontja az a nap, amelyen az adózó belföldi pénzforgalmi bankszámláját az azt vezető hitelintézet megterhelte. Az (5) bekezdés szerint visszaigényelt különbözetet az adóhatóság az adóalany belföldi pénzforgalmi bankszámlájára utalja vissza.”

44. § Az Eva tv. 16/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adóalany a szakképzési hozzájárulást - a (2)-(3) bekezdésben foglaltak figyelembevételével - negyedévenként (ideértve a negyedév első napjától az adóalanyiség megszűnésének napjáig terjedő időszakot is) megállapítja, valamint az egyes negyedévekre megállapított adóelőleget az adóévre vonatkozó evabevallásában bevallja.”

45. § Az Eva tv. 17. §-ának (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) Az adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni az olyan bevételt csökkentő kedvezmény, valamint adókedvezmény tekintetében, amelyet az adózó a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerint meghatározott számú adóévben vehet igénybe.”

46. § Az Eva tv. 18. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés szerinti összeg után a közkereseti társaság, a betéti társaság adót (az osztalék utáni adót kiváltó adó) fizet. Az osztalék utáni adót kiváltó adó a (2) bekezdés szerinti összeg 25 százaléka, amelyet az adózó az üzleti évre vonatkozó társaságiadó-bevallásában elkülönítetten bevall, és három egyenlő részletben, az üzleti évre és az üzleti évet követő két adóévre - de legkésőbb az e törvény szerinti adóalanyiségének utolsó adóévére - vonatkozó társaságiadó-bevallás, illetve evabevallás benyújtásával egyidejűleg megfizet.”

MÁSODIK RÉSZ

AZ ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

IV. Fejezet

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény módosítása

47. § Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: áfa-törvény) 13. § (1) bekezdésének 23. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés a következő 41. ponttal egészül ki:

„23. *folyamatos termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás*: a közüzemi szerződések keretében nyújtott termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, valamint a külön törvényben meghatározott feljogosított fogyasztók, engedélyesek, illetve földgáztermelők közötti földgáz-, illetve villamosenergia termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás, továbbá a távközlési szerződések keretében történő szolgáltatásnyújtás, ahol a jogviszony jellegéből következik a termékértékesítő, szolgáltatásnyújtó állandó rendelkezésre állása.”

„41. *adóbiztosíték*: a 31/A. § szerinti adómentes termékimport feltételeinek teljesítése hiányában termékimport jogcímén keletkező adófizetési kötelezettség biztosítására szolgáló, az importált termékre vonatkozó adómértékkel kiszámított adó összegének megfelelő összeg, mely a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló törvényben a vámbiztosíték nyújtására irányadó szabályok szerint nyújtható.”

48. § Az áfa-törvény 21. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a §-ban a számozás (1) bekezdésre változik:

„(2) Amennyiben az importáló, illetve az import adójogi megbízott

a) nem tesz eleget a 31/A. § (1) bekezdés b) pontjában, illetve 31/A. § (2) bekezdésében meghatározott feltételnek, az adófizetési kötelezettség termékimport után a másik tagállamba történő elfuvarozásra, eljuttatásra meghatározott határidő utolsó napját követő napon keletkezik;

b) nem tesz eleget a 31/A. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételnek, az adófizetési kötelezettség termékimport után azon a napon keletkezik, amikor az adóhatóság a feltétel fennállásának hiányáról a vámhatóságot értesítette.”

49. § Az áfa-törvény a következő címmel és új 31/A. §-sal egészül ki:

„Közösségen belüli adómentes termékértékesítéshez kapcsolódó adómentes termékimport

31/A. § (1) Mentés az adó alól azon termék importja, amely rendeltetési helye a Közösség másik tagállama, feltéve, hogy

a) az importáló az importált terméket a 29/A. § a)-d) pontja szerint adómentesen értékesíti, valamint

b) az importált terméket a vámjogi szabadforgalomba bocsátásról szóló határozat közlésének napját követő 30 napon belül belföldről másik tagállamba igazoltan elfuvarozza, eljuttatja, továbbá

c) az importáló - az (5)-(6) bekezdésben meghatározott eltérésekkel - adóbiztosítékot nyújt.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti határidőt a vámhatóság indokolt esetben, egy alkalommal legfeljebb 30 nappal meghosszabbíthatja, melyről határozatot hoz. A határidő meghosszabbítását a vámhatóság feltételekhez - így különösen ismételt árubemutatói kötelezettséghez - kötheti.

(3) A 46. § (3) bekezdés szerinti engedéllyel nem rendelkező adóalany esetén a vámhatóság határozattal megállapítja az adót, ha

a) az importáló, illetve az import adójogi megbízott a termék kivitelére rendelkezésre álló határidő lejártától számított 15 napon belül nem igazolja a vámhatóságnak, hogy az importált terméket a meghatározott határidőn belül másik tagállamba elfuvarozta, egyéb módon eljuttatta;

b) az adóhatóság értesíti a vámhatóságot, hogy az importáló, illetve az import adójogi megbízott nem tett eleget a 31/A. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételnek.

(4) Az (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételeket az importálónak, illetve az import adójogi megbízottnak a vámjogi szabadforgalomba bocsátásra irányuló árunyilatkozat megtételekor

a) kereskedelmi okmányok - így például az importált termék értékesítésére vonatkozó szerződés - bemutatásával, továbbá

b) belföldi közösségi adószámának, valamint a vevő nevének, címének, a vevőnek a termék rendeltetési helye szerinti tagállambeli közösségi adószámának (áfa azonosító számának), illetve a 29/A. § d) pontja szerinti adómentes értékesítés esetén az importálónak a termék rendeltetési helye szerinti tagállambeli közösségi adószámának (áfa azonosító számának) a közlésével valószínűsítene kell.

(5) Mentésül az (1) bekezdés c) pontja szerinti adóbiztosíték nyújtása alól az az adóalany,

a) aki (amely) rendelkezik a 46. § (3) bekezdés szerinti engedéllyel, vagy

ba) akinek (amelynek) folyamatos működés mellett a tárgyévét megelőző két egymást követő naptári éven belül és a tárgyévben nem keletkezett, és nem állt fenn az állami adóhatóságnál általános forgalmi adó jogcímen, valamint a vámhatóságnál lejárt esedékességű köztartozása, és

bb) aki (amely) hozzájárul ahhoz, hogy az állami adóhatóság a ba) pontban említett, adótitoknak minősülő adatot a vámhatóságnak átadja, valamint nem áll csőd, felszámolási és végelszámolási eljárás alatt.

(6) Az adóbiztosíték az adó összegének 50 százaléka azon adóalany részére, aki (amely) folyamatos működés mellett csak a tárgyévét megelőző naptári évre és a tárgyévre teljesíti az (5) bekezdés ba) és bb) pontokban foglalt feltételeket.

(7) Amennyiben az importáló helyett import adójogi megbízott jár el, az adóbiztosíték alóli mentesítés feltételeit az import adójogi megbízottnak kell teljesítenie.

(8) Az adóbiztosítékot fel kell szabadítani, amennyiben

a) az (1) bekezdésben foglalt feltételek szerint az importált termék belföldről másik tagállamba történő kiszállítását a vámhatóság felé igazolták, vagy

b) a termékimport után fizetendő adót a vámhatóság határozata alapján megfizették.

(9) Amennyiben az importálónak kizárólag az e § alapján fennálló termékimport alóli adómentességet megalapozó 29/A. § a)-d) pontja szerinti adómentes termékértékesítése belföldön teljesített, más adóalanyiságot megalapozó termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást belföldön nem végez, e tényt - illetve ennek megváltozását - az adóhatósághoz be kell jelenteni.”

50. § Az áfa-törvény 33. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Helyi és távolsági távbeszélő-szolgáltatás (SZJ 64.20.11 és 64.20.12), mobiltelefon-szolgáltatás (SZJ 64.20.13), továbbá az Internet-protokollt alkalmazó beszédcélú adatátvitel (SZJ 64.20.16-ból) igénybevétele esetén az előzetesen felszámított adó 30 százaléka nem vonható le. Mentésül a részleges levonási tilalom alól az adóalany

akkor, ha a szolgáltatás ellenértékének legalább 30 százalékát továbbértékesítési céllal, vagy a 8. § (4) bekezdése szerint számlázza tovább.”

51. § Az áfa-törvény 34. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az adóalany, akinek (amelynek) adószámát az adóhatóság jogerősen törölte, nem gyakorolhatja adólevonási jogát az adószám felfüggesztéséről hozott határozat jogerőre emelkedésének napja és az adószám törléséről szóló határozat jogerőre emelkedésének napja közötti időszakban teljesített termékbeszerzésre és szolgáltatás igénybevételre.”

52. § Az áfa-törvény 35. §-ának (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[Az adólevonási jog - ha az adózás rendjéről szóló törvény másként nem rendelkezik - kizárólag az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható. Ilyen dokumentumnak minősül az adóalany nevére szóló]

„f) az import adójogi megbízottnak az adókötelezettség teljesítéséről szóló nyilatkozata és a termék szabadforgalomba bocsátásáról szóló határozat.”

53. § (1) Az áfa-törvény 36. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Mentésül a (3) bekezdésben foglalt rendelkezés alkalmazása alól:

aa) az alapításkor nem pénzbeli betét, hozzájárulás formájában szerzett vagyon tekintetében a gazdasági társaságként működő adóalany,

ab) az adóalanyként történő bejelentkezés időpontját megelőzően, legfeljebb azonban 36 hónappal korábban (egész hónapként beleszámítva a bejelentkezés hónapját is) beszerzett termék tekintetében a természetes személy adóalany, ha korábbi ráfordítását utóbb gazdasági tevékenységével összefüggő költségként számolja el, feltéve, hogy birtokolja a nevére szóló, az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentumot [35. § (1) bekezdésének a) és ba)-bb) pontja],

b) az adóalanyként történő bejelentkezés időpontját megelőzően, legfeljebb azonban hat hónappal korábban importált termék tekintetében (egész hónapként beszámítva a bejelentkezés hónapját is) az import adójogi megbízottat igénybevevő importáló, feltéve, hogy birtokolja az import adójogi megbízott 66/K. § (6) bekezdése szerinti, részére kiadott nyilatkozatát, valamint az adott termék szabadforgalomba bocsátásáról szóló határozatot.”

(2) Az áfa-törvény 36. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Amennyiben az adóalany adószámát az adóhatóság jogerősen felfüggesztette, az adóalany a felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napját követően - az adószám felfüggesztésének időtartama alatt - megnyílt levonási jogát, az adószám felfüggesztés megszüntetését elrendelő határozat jogerőre emelkedését követő naptól kezdődően, a levonási jog megnyílásakor hatályos szabályok alapján gyakorolhatja.”

54. § Az áfa-törvény 41. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az importáló helyett import adójogi megbízott jár el, és nem teljesülnek az adómentes termékimport 31/A. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei, az adót az import adójogi megbízott fizeti. Amennyiben az import adójogi megbízott rendelkezik a 46. § (3) bekezdése szerinti engedéllyel, az adót önadózással rendezi.”

55. § (1) Az áfa-törvény 48. §-ának (3) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[(3) Ha az elszámolandó adó előjele az (1) bekezdés szerinti számítás eredményeként negatív, az elszámolandó adót az adóalany]

„c) amennyiben adószámát az adóhatóság jogerősen törölte, az adószám törléséről szóló határozat jogerőre emelkedésének időpontját magában foglaló adó-megállapítási időszakra vonatkozóan nem igényelheti vissza.”

(2) Az áfa-törvény 48. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Az adóalany, akinek (amelynek) adószámát az adóhatóság jogerősen felfüggesztette, a felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napjától az adószám felfüggesztésének időtartama alatt a felfüggesztéssel érintett adó-megállapítási időszakában, illetve időszakaiban a negatív elszámolandó adóját a (3) bekezdés a) pontja szerint köteles figyelembe venni.”

56. § Az áfa-törvény a következő új XVI/E. fejezettel és 66/K. §-sal egészül ki:

„XVI/E. Fejezet

IMPORT ADÓJOGI MEGBÍZOTTRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

66/K. § (1) Import adójogi megbízott az a megbízás elfogadásának évét megelőzően legalább két éve belföldön nyilvántartásba vett adóalany lehet, aki (amely) nem választott alanyi adómentességet és nem kizárólag adólevonásra nem jogosító tevékenységet végez.

(2) Import adójogi megbízott igénybevételére a belföldön nyilvántartásba nem vett külföldi adóalany jogosult.

(3) Az import adójogi megbízott erre vonatkozó írásbeli megbízás alapján saját nevében az importáló helyett bemutatja, illetve közli a 31/A. § szerinti adómentes termékimport fennállása feltételeinek valószínűsítéséhez a 31/A. § (4) bekezdésben meghatározott okmányokat, adatokat, valamint eleget tesz a 29/A. § a)-d) pontja szerinti termékértékesítéshez kapcsolódó bevallási, összesítő nyilatkozat tételi és számlaadási kötelezettségeknek, és adóbiztosítékot nyújt.

(4) Az import adójogi megbízott az importáló helyett saját nevében teljesített adókötelezettségének úgy tesz eleget, hogy az adóbevallásában elkülönítetten tünteti fel az importáló által teljesített 29/A. § a)-d) pontja szerinti Közösségen belüli adómentes termékértékesítésre és a termékimportra vonatkozó adatokat, továbbá az összesítő nyilatkozatában az importáló által teljesített 29/A. § a)-d) pontja szerinti Közösségen belüli adómentes termékértékesítésre vonatkozó adatokat.

(5) Az import adójogi megbízott a 43. § (6) bekezdés alapján átvállalja az importálótól a 29/A. § a)-d) pontja szerinti Közösségi adómentes termékértékesítésről történő számlakiállítást azzal, hogy a kiállított számlában, egyszerűsített számlában az importáló adatai (neve, címe, az import rendeltetési tagállamában érvényes, illetve illetősége szerinti adószáma, közösségi adószáma) mellett az import adójogi megbízott nevét, címét, valamint belföldi adószámát és közösségi adószámát is szerepeltetni kell.

(6) Amennyiben az adót a 41. § (3) bekezdése szerint az import adójogi megbízott fizeti meg, nyilatkozik az importáló részére, hogy adókötelezettségét teljesítette. A nyilatkozat tartalmazza a megbízó és a megbízott nevét, az (5) bekezdésben meghatározott adószámokat, a vámjogi szabadforgalomba bocsátásról hozott határozat számát, valamint a megfizetett adó összegét. A megfizetett adó összegét nem kell feltüntetni a nyilatkozatban, ha az import áfa összegét a szabadforgalomba bocsátásról szóló határozat tartalmazza.

(7) A megbízott a termék vámjogi szabadforgalomba bocsátásáról szóló árunyilatkozattal egyidejűleg bemutatja az import adójogi megbízásra vonatkozó szerződését. A szerződésnek tartalmaznia kell az importáló és az import adójogi megbízott nevét, címét, az import adójogi megbízott belföldi közösségi adószámát, az importáló rendeltetési tagállam szerinti, illetve illetősége szerinti közösségi adószámát. A megbízásból egyértelműen ki kell tűnnie, hogy az mely termék importjára vonatkozik. Az import adójogi megbízottnak elkülönített nyilvántartást kell vezetnie az import adójogi megbízás keretében az importáló helyett teljesített kötelezettségekről.

(8) Az import adójogi megbízott és az importáló a termékimporttal kapcsolatos adókötelezettség teljesítéséért egyetemlegesen felelős. Az import adójogi megbízásra vonatkozó szerződés megszűnése nem érinti a megbízás fennállása alatt keletkező adókötelezettségért való helytállást.

(9) Az import adójogi megbízottnál a 48. § (4) bekezdésének a) pontja szerinti 4 millió forintos visszaigénylési értékhatár számításakor az importáló helyett a saját adóbevallásában szerepeltetett 29/A. § a)-d) pontja szerinti adómentes termékértékesítés adóalapját figyelmen kívül kell hagyni.”

HARMADIK RÉSZ

V. Fejezet

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása

57. § (1) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 7. §-a 1. pontjának j) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép és a pont kiegészül a következő n) alponttal:

[E törvény alkalmazásában

1. jövedéki termék belföldi előállítás: a belföldön bármilyen alapanyag, termék felhasználásával, bármilyen eljárással végzett termelési, feldolgozási, kiszerezési (palackozási) tevékenység, amelynek eredményeként jövedéki termék jön létre, kivéve:]

„j) a 2909 19 00 vámtarifaszám alá tartozó etil-tercier-butil-éter (a továbbiakban: ETBE) vagy a bioetanol [7. § 37. pont] előállításához beszerzett 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermék kőolaj finomító adóraktárban, finomítói ásványolajraktárban vagy ásványolaj-tárolóban a külön jogszabály szerint, motorbenzinbe való bekeverés céljából történő denaturálását,”

„n) a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alkoholtermék adózott alkoholtermékből történő előállítását.”

(2) A Jöt. 7. §-ának 37. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„37. *bioetanol*: az igazoltan kizárólag mezőgazdasági eredetű, a Közösségben előállított alapanyagból gyártott, 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermékből a szeszüzemben, valamint kőolaj finomító adóraktárban, finomítói ásványolajraktárban vagy ásványolaj-tárolóban a külön jogszabály szerint denaturált 2207 20 00 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék;”

(3) A Jöt. 7. §-a kiegészül a következő 37/B. ponttal:

„37/B. E85: a legalább 70% bioetanolt tartalmazó, a 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó, üzemanyag célra előállított termék;”

58. § A Jöt. 11. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép és a bekezdés kiegészül a következő *h*) ponttal:

[A jövedéki termék adófelfüggesztéssel szállítható]

„*e*) a szeszüzemből kőolaj-finomító adóraktárba, finomítói ásványolajraktárba vagy ásványolaj-tárolóba, amennyiben a szállított jövedéki termék bioetanol vagy a 2207 10 00 vámtarifaszámú, legalább 99 térfogatszázalék alkoholtartalmú víztelenített alkoholtermék;”

„*h*) - amennyiben 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 vagy 2710 11 49 vámtarifaszámú ólmozatlan benzin a szállított termék - a kőolaj-finomító adóraktárból vagy finomítói ásványolajraktárból, illetve ásványolaj-tárolóból a 72. § (11) bekezdés szerinti szeszüzembe, E85 előállítása céljára.”

59. § A Jöt. 28. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti adó-visszaigénylésre (-levonásra) jogosult személy a kiszállítást közösségi kereskedelmi tevékenység keretében, saját számlára végző jövedéki engedélyes kereskedő vagy az adóraktár-engedélyes, illetve a 63. § (1) bekezdés *c*) pontja szerinti alkoholterméket gazdasági tevékenység keretében más tagállamba értékesítő személy.”

60. § A Jöt. 34. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés rendelkezését az ásványolajok esetében az 52. § (1) bekezdésében meghatározott ásványolajtermékekre, valamint a biodízelle és az E85-re kell alkalmazni.”

61. § A Jöt. 37. §-a (6) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép és a bekezdés kiegészül a következő *d*) ponttal:

[Az adóraktári engedély mellékleteként az adóraktárra kiállított adóraktár-betétlapon kell rögzíteni a tevékenységet és a jövedéki terméket, amelyre az engedély szól. Adóraktár a 3. § (2) bekezdésének *a*)-*g*) pontjában foglalt termékcsoportok egyikére engedélyezhető azzal az eltéréssel, hogy]

„*a*) a 3. § (2) bekezdésének *b*), *d*), *e*) és *f*) pontjában megjelölt jövedéki termékek - kivéve szőlőbor - ugyanabban az adóraktárban is előállíthatók;”

„*d*) a 2207 vámtarifaszámú alkoholtermék és az E85 a 72. § (11) bekezdése szerinti esetben ugyanabban az adóraktárban is előállítható;”

[a 38. § (4) bekezdésének figyelembevételével.]

62. § A Jöt. 38. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az adóraktár engedélyesének adóraktárában vagy adóraktárainak egyikében a 37. § (6) bekezdés szerint többféle jövedéki termékcsoport is előállítható, raktározható, tárolható, a nyújtandó jövedéki biztosíték értékhatárainál - a 37. § (6) bekezdés *d*) pontja szerinti eset kivételével - a termékcsoportokra meghatározott értékhatárok közül a legmagasabbat kell figyelembe venni.”

63. § A Jöt. 47. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(1) Ha törvény másként nem rendelkezik, a megfizetett adó visszaigénylésére (levonására) jogosult*

„*c*) az exportáló, ha az adóval növelt áron beszerzett, illetve az adó megfizetése mellett más tagállamból behozott jövedéki termékét a vámhatóság - a vámjogszabályok szerinti - kereskedelmi forgalom keretében végleges rendeltetéssel harmadik országba kilépteti, ideértve azt is, ha az üzemanyag petróleumot és a repülőbenzint a nemzetközi légi közlekedésben részt vevő külföldi vagy belföldi lajstromjelű olyan repülőgép üzemanyagtartályába töltik, amelynek külföldre távozását a légi jármű parancsnoka (megbízottja) és a repülőtér üzembentartója (megbízottja) együttesen igazolja;”

64. § A Jöt. 52. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke - figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezésére is - az 50. § szerinti, de az (1) bekezdésben nem említett ásványolaj esetében az üzemanyagkénti vagy a tüzelő-, fűtőanyagkénti beszerzésnek, importálásnak, kínálásnak, értékesítésnek vagy felhasználásnak megfelelően a hozzá legközelebb álló, az (1) bekezdés *a*)-*d*), *f*)-*g*) pontjában megjelölt ásványolaj adója, a biodízelle esetében az (1) bekezdés *d*) pontja szerinti alacsonyabb adómérték, az E85 esetében a termék bioetanolon kívüli komponenseinek térfogatra számított mennyiségi részaránya (a százaléktérték századrészében kifejezve) és az (1) bekezdés *a*) pontja szerinti adómérték szorzataként meghatározott összeg, illetve az ásványolajnak a benzin adalékakénti, hígítóanyagakénti beszerzése, importálása, kínálása,

értékesítése vagy felhasználása esetén az (1) bekezdés *a*) pontja szerinti, a gázolaj adalékakénti, hígítóanyagakénti beszerzése, importálása, kínálása, értékesítése vagy felhasználása esetén az (1) bekezdés *d*) pontja szerinti alacsonyabb adómérték.”

65. § A Jöt. 57. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kőolaj-finomító adóraktár engedélyese, az ásványolaj-tároló adóraktár engedélyese, a bejegyzett kereskedő és az importáló visszaigényelheti vagy fizetendő adójából levonhatja az 52. § (1) bekezdés *a*) pontjában megjelölt, szabadforgalomba bocsátott motorbenzinben lévő, kizárólag bioetanol alapon gyártott ETBE mennyiségére a (2) bekezdés szerint jutó adót.”

66. § A Jöt. 57/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kőolaj-finomító adóraktár engedélyese, az ásványolaj-tároló adóraktár engedélyese, a bejegyzett kereskedő és az importáló visszaigényelheti vagy fizetendő adójából levonhatja az 52. § (1) bekezdés *d*) pontjában megjelölt, szabadforgalomba bocsátott gázolajban lévő, a Közösségben előállított alapanyagból gyártott biodízel mennyiségére a (2) bekezdés szerint jutó adót.”

67. § (1) A Jöt. 58. §-a (1) bekezdésének *b*) és *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ásványolaj-adóraktári engedély]

„*b*) a kőolaj-finomító engedélyesének a kőolaj-finomító területén kívül található, ásványolaj tárolására, raktározására alkalmas tárolóra, ahol a betárolt ásványolajtermék kiszerelése, a bioetanol benzinbe való közvetlen bekeverése, továbbá egyéb ellenőrzött ásványolajtermék, valamint megfigyelt termék (kivéve: biodízel) előállítására is végezhető külön engedély nélkül, adóraktári engedéllyel (a továbbiakban: finomítói ásványolajraktár);”

„*e*) ásványolaj önálló tárolását végző tárolótelepre, ahol a bioetanol benzinbe való közvetlen bekeverése is végezhető (a továbbiakban: ásványolaj-tároló);”

[adható.]

(2) A Jöt. 58. §-a kiegészül a következő (13) bekezdéssel:

„(13) A kőolaj-finomítóban és a finomítói ásványolajraktárban az E85 előállítása is végezhető ezen adóraktárakra kiadott adóraktári engedély birtokában.”

68. § A Jöt. 63. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény alkalmazásában alkoholtermék alatt

a) a 2204, a 2205, a 2206 vámtarifaszámú, 22 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú,

b) a 2207 és a 2208 vámtarifaszámú, 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú,

c) a 2207 és 2208 vámtarifaszámú terméket oldott vagy oldatlan állapotban tartalmazó, 1,2 térfogatszázalékot meghaladó alkoholtartalmú, az *a*) és *b*) pontban említett vámtarifaszámok alá nem tartozó terméket kell érteni.”

69. § (1) A Jöt. 64. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke - a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel - az (1) bekezdés szerinti adóalapra 236 000 forint.”

(2) A Jöt. 64. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szeszfőzdében bérfőzés keretében, a bérfőzető alapanyagából előállított, a 2208 20 19, 2208 20 99, 2208 90 33, 2208 90 39, 2208 90 51, 2208 90 53, 2208 90 59, 2208 90 71 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék (a továbbiakban: bérfőzött pálinka) adója egy bérfőzető részére évente legfeljebb 50 liter mennyiségig az (1) bekezdés szerinti adóalapra számítva 118 000 forint, 50 liter felett 236 000 forint. Amennyiben egy háztartásban több bérfőzető él, az 50 liter/év mennyiségi korlát együttesen értendő.”

(3) A Jöt. 64. §-a kiegészül a következő (4) bekezdéssel:

„(4) Nem kell alkalmazni az (1)-(2) bekezdés rendelkezését a 63. § (1) bekezdés *c*) pontja szerinti alkoholtermékre, amennyiben

a) az keretengedéllyel előállított vagy más tagállamból, harmadik országból behozott, a 68. § (1) bekezdésben megnevezett termék;

b) az abban lévő etilalkoholra megfizették az e törvény szerinti adót vagy arra végleges mentesülés következett be,

c) az az 52. § (2) bekezdés szerinti adómérték alá esik.”

70. § (1) A Jöt. 72. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A kizárólag bérfőzést végző szeszfőzdére és az etanolüzemre a jövedéki biztosítékot legalább 1 millió forint, a szeszfőzdére és az egyéb alkoholtermék-adóraktárakra legalább 10 millió forint értékben kell nyújtani. A kizárólag bérfőzést végző szeszfőzde jövedéki biztosítékát a 64. § (3) bekezdésében foglalt alacsonyabb adómérték alapulvételével kell megállapítani. Amennyiben a szeszüzem éves etilalkohol-gyártó kapacitása nem haladja meg az évi 50 ezer hektolitert, és a szeszüzemben kizárólag legalább 80, legfeljebb 92 térfogatszázalék alkoholtartalmú, finomítatlan, élelmiszer-ipari alapanyagkénti felhasználásra alkalmatlan etilalkoholt állítanak elő egy desztillációs lépésben, a jövedéki biztosítékot legfeljebb 25 millió forint értékben kell nyújtani.”

(2) A Jöt. 72. §-a kiegészül a következő (11) bekezdéssel:

„(11) Kérelemre - a külön jogszabályban foglaltak szerint - engedélyezhető az E85 előállítására a legalább 250 ezer hektoliter éves etilalkohol-gyártó kapacitású szeszüzemben is, az ásványolajtermékekre meghatározott külön jövedéki biztosíték nyújtása nélkül.”

71. § (1) A Jöt. 73. §-a (1) bekezdésének felvezető mondatrésze helyébe a következő mondatrész lép:

„Az alkoholtermékeknek - kivéve a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, valamint az 5,5 térfogatszázaléknál kisebb alkoholtartalmú, legfeljebb 0,33 literes kiszerelésű terméket -”

(2) A Jöt. 73. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő f) ponttal:

[Az (1) bekezdés rendelkezése nem vonatkozik]

„f) a 2207 és 2208 vámtarifaszámú alkoholtermékekre, amennyiben az adózottan, a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alkoholtermék előállítása céljára kerül értékesítésre.”

(3) A Jöt. 73. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az alkoholtermék - a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti termék, valamint a (2) bekezdés a) és c)-e) pontjaiban foglalt esetek kivételével - 2 liter ürtartalmat el nem érő göngyölegben palackozva bocsátható szabadforgalomba.”

72. § A Jöt. 74. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A keretengedéllyel előállított, csokoládégyártáshoz felhasználásra kerülő alkoholos gyümölcs beszerzése esetén e törvény 104. §-ának - a (4) bekezdés kivételével - és 106. §-ának az alkoholtermék jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységére, illetve importálására és exportálására vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell.”

73. § A Jöt. 76. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adó hektoliterre vetítve Balling-(Plató-)fokként 540 forint.”

74. § (1) A Jöt. 82. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Egyszerűsített adóraktári engedélyre jogosult az a személy, aki (amely) szőlőbort állít elő, palackoz (kiszere), tárol, raktároz.”

(2) A Jöt. 82. §-a (2) bekezdésének felvezető mondatrésze helyébe a következő mondatrész lép:

„(2) A kérelmező az (1) bekezdésben foglalt esetben akkor kaphat egyszerűsített adóraktári engedélyt, ha nyilatkozik arról, hogy”

(3) A Jöt. 82. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az egyszerűsített adóraktárban kizárólag szőlőbort lehet előállítani, palackozni (kiszere), tárolni, raktározni.”

75. § A Jöt. 89. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke hektoliterenként 12 200 forint.”

76. § A Jöt. 93. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke hektoliterenként 18 800 forint.”

77. § A Jöt. 97. §-a (2) bekezdésének a), c)-d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adó mértéke]

„a) a cigarettára 7240 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 27,5 százaléka, de legalább 13 090 forint/ezer darab;”

„c) a finomra vágott fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 52 százaléka, de legalább 4320 forint/kilogramm;”

d) és az egyéb fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 32,5 százaléka, de legalább 4320 forint/kilogramm.”

78. § A Jöt. 99. §-a (2) bekezdésének a) és c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Egyedi fogyasztói csomagolás alatt]

„a) a cigaretta esetében a legalább 19, de legfeljebb 50 darab cigarettát tartalmazó fogyasztói csomagot (zsebsomag);”

„c) a szivarka esetében a legalább 5 darabot tartalmazó dobozt;”

[kell érteni.]

79. § (1) A Jöt. 103. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az 52. § (1) bekezdése szerinti ásványolajtermékkel - kivéve az egyéb ellenőrzött ásványolajat 1 liter vagy annál kisebb kiszerelésben, illetve a 25 kilogramm vagy annál kisebb kiszerelésű palackba töltött cseppfolyósított szénhidrogént - és az egyéb jövedéki termékkel - kivéve a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti terméket -, valamint az 50. § (4)-(5) bekezdése szerinti megfigyelt termékkel (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban az előbbiekkal együtt: jövedéki termék) szabadforgalomban kereskedni, e jövedéki termékeket exportálni és importálni, szabadforgalomba bocsátott jövedéki terméket (ideértve a megfigyelt terméket is) a Közösségen belüli forgalomban értékesíteni vagy onnan beszerezni csak az e törvényben meghatározott engedéllyel lehet.”

(2) A Jöt. 103. §-a (2) bekezdése 1. pontjának b) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:

1. jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység:]

„b) az 52. § (1) bekezdés a), b), d), - a 0 adómérték alá tartozó termék kivételével - f), g) pontja szerinti jövedéki termékeknek, a biodízelnak és az E85-nek (a továbbiakban: üzemanyagok) nem üzemanyagtöltő állomáson, a 2710 19 41, 2710 19 45 és a 2710 19 49 vámtarifaszámú gázolajnak nem kiskereskedelmi tárolótelepen vagy nem üzemanyagtöltő állomáson történő értékesítése, a (6) bekezdésben foglalt eltéréssel;”

80. § A Jöt. 110. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) A légi járművek kiszolgálását végző üzemanyagtöltő állomás tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő 2710 19 21 vámtarifaszámú üzemanyag petróleum és a 2710 11 31 vámtarifaszámú repülőbenzin, és csak kútoszlopon keresztül értékesíthető. Egyéb üzemanyagtöltő állomás tárolótartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő, 2710 11 41, 2710 11 45 és 2710 11 49 vámtarifaszámú ólmozatlan motorbenzin, 2710 19 41 vámtarifaszámú gázolaj, 2710 19 41, 2710 19 45 vámtarifaszámú tüzelőolaj és az 52. § (1) bekezdés f) pontja szerinti üzemanyagcélú cseppfolyósított gáz, valamint a hatályos magyar szabványnak megfelelő biodízelnak és E85 értékesíthető és csak kútoszlopon keresztül. Nem vonatkozik ez a rendelkezés arra az esetre, ha az üzemanyagtöltő állomás tartályában kétféle üzemanyag véletlen keveredésével keletkezett ásványolajterméket, vagy a nem jövedéki engedélyes kereskedő saját hatáskörében kezdeményezett minőségvizsgálat keretében, akkreditált laboratórium által megállapított szabványon kívüli ásványolajat megsemmisítés céljából adóraktárba szállítanak (értékesítenek).”

81. § A Jöt. 112. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adómentes célra beszerzett jövedéki termék nem adómentes célra történő, a keletkezett adófizetési kötelezettség bevétele nélkül felhasználása, továbbá az olyan jövedéki termék esetében, amelyre az adó jogellenesen visszaigényelték vagy amelyre jogellenesen adólevonást érvényesítettek, a jövedéki termék mennyisége után a termék adómértékével számított adónak megfelelő adóbírságot kell megállapítani.”

82. § A Jöt. 117. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jövedéki termékkel kereskedelmi tevékenységet folytató személlyel szemben az Art. 174. §-ában meghatározott intézkedés alkalmazandó azzal, hogy az üzlethelyiségét, telephelyét

a) a 106. § (1) bekezdésének és a 110. § (3) és (7) bekezdésének megsértése esetén az első jogsértés alkalmával 30, minden további jogsértés alkalmával 60 nyitvatartási napra,

b) a 101. §, a 105. § (3) bekezdésének, a 110. § (9), (12) és (15) bekezdésének, valamint a zárjegyre, az adójegyre és a hivatalos zárra vonatkozó, e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott szabályok megsértése esetén az első jogsértés alkalmával 12, ismételt előfordulás esetén 30, majd minden további jogsértés alkalmával 60 nyitvatartási napra be kell zárni.”

83. § (1) A Jöt. 119. §-a (6) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép és a bekezdés kiegészül a következő e) ponttal:

[(6) A lefoglalást végzéssel meg kell szüntetni]

„a) a (3) bekezdés alapján lefoglalt dologra, továbbá a felhasználásra, tárolásra használt, nem a jövedéki jogsértés elkövetőjének a tulajdonában lévő eszközre, ha arra a jövedéki eljárás eredményes lefolytatása érdekében már nincs szükség;”

„e) a szállításra használt, nem a jövedéki jogsértés elkövetőjének tulajdonában lévő eszközre, ha a tulajdonos írásban nyilatkozik arról, hogy a jövedéki jogsértés időpontjában nem volt tudomása arról, hogy az eszközt jövedéki jogsértés céljából használják fel, és ezt követően a tényállás a lefoglalás fenntartása nélkül is tisztázható, vagy ha a jövedéki ügyben hozott határozatban jogerősen kiszabott adót, jövedéki bírságot, illetve egyéb költséget megfizették.”

(2) A Jöt. 119. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A lefoglalt termékeknek, zárjegyeknek, dolognak és eszköznek a vámhatóság által üzemeltetett raktárban történő tárolása esetén a vámjogszabályok vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a szállításra használt lefoglalt eszköz esetén a jármű minden megkezdett 100 kg saját tömege után 200 forint naptári naponkénti tárolási költség fizetendő. Egyéb raktárban történő tárolás esetén a raktárüzemeltető által szokásosan felszámított díjtétel az irányadó. Amennyiben a jogerősen végrehajtható jövedéki bírság megfizetésére kötelezett ügyfél tulajdonában lévő, szállításra használt lefoglalt eszköz elszállításával, tárolásával, őrzésével kapcsolatos meg nem fizetett költségek együttes összege eléri az eszköz lefoglaláskori értékét, azt a vámhatóság értékthesíti.”

84. § (1) A Jöt. 120. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A felhasználásra, tárolásra és szállításra használt, a jogsértés elkövetőjének tulajdonát képező eszközt el kell kobozni, ha a jogerősen kiszabott adót, jövedéki bírságot, illetve egyéb költséget az előírt határidőig nem fizették meg, és arra részletfizetést vagy fizetési halasztást - a fizetési kötelezettség esedékességétől számított öt munkanapon belül benyújtott kérelem alapján - nem engedélyeztek.”

(2) A Jöt. 120. §-a (7) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az elkobzott termékek, zárjegyek és eszközök közül]

„c) az a) és b) pontba nem tartozó egyéb elkobzott termék és eszköz esetén a vámhatóság intézkedik azoknak az állam javára történő értékesítéséről vagy a (8) bekezdés szerinti átadásról, felhasználásról, egyébként meg kell semmisíteni;”

(3) A Jöt. 120. §-a kiegészül a következő (8) bekezdéssel:

„(8) Az elkobzott ásványolajtermékek

a) a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. törvény szerinti katasztrófa esetén a területileg illetékes védelmi bizottság elnökének, illetve I-III. fokú árvíz- és belvív-védekezési készülség esetén az érintett terület települési önkormányzata polgármesterének vagy a vízügyi igazgatási szervezet területi szerve vezetőjének kérelme alapján - az országos parancsnok jóváhagyásával, elszámolási kötelezettség mellett - átadhatók;

b) közül az értékesítésre vagy az a) pont szerinti átadásra nem került ásványolajtermékeket a vámhatóság - az országos parancsnok jóváhagyásával, elszámolási kötelezettség mellett - üzemenyagként vagy fűtési, tüzelési célra felhasználhatja.”

85. § A Jöt. 129. §-ának (2) bekezdése kiegészül a következő p) ponttal:

[Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter arra, hogy rendeletben határozza meg]

„p) az E85 szeszüzemben történő előállítás engedélyezésének, folytatásának részletes szabályait.”

NEGYEDIK RÉSZ

VI. Fejezet

A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény módosítása

86. § A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 45. §-a (3) bekezdése a következő új c) ponttal egészül ki, az f) pont helyébe a következő rendelkezés lép, s ezzel egyidejűleg a jelenlegi c)-g) pontok megjelölése d)-h) pontokra változik:

[(3) Vámbiztosítékként azt az eredeti bankgaranciát kell elfogadni, amely tartalmazza:]

„c) a megbízó által képviselt harmadik személy nevét, címét és adószámát,”

„f) a garanciavállaló feltétel nélküli kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy a kedvezményezett első írásbeli felszólítására - az alapjogviszony vizsgálata nélkül - a kézhezvételtől számított három banki munkanapon belül az igénybejelentésben megjelölt államháztartási számlára megfizeti megbízója, illetve megbízója által képviselt harmadik személy lejárt tartozását. Az írásbeli felszólításnak, igénybejelentésnek tartalmaznia kell a fizetésre kötelezett azonosító adatait - név, cím, adószám, a jogutódlással kapcsolatos adatok - a kiszabott tartozás összegét, az előírt és nem teljesített fizetési határidőt, a tevékenységi engedély típusát és a határozat számát,”

87. § A Vtv. 45. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Amennyiben a hitelintézet és a vámhatóság között kötött megállapodás szerint a hitelintézet az ügyfél által a nála visszavonhatatlanul befizetett összegről elektronikus úton értesíti a vámhatóságot, vagy valós idejű elektronikus lekérdezési lehetőséget biztosít a vámhatóság számára, a közölt vámot, nem közösségi adókat és díjakat biztosítottaknak kell tekinteni, és az áru kiadható.”

88. § (1) A Vtv. 48. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nem közösségi adókat és díjakat a vám biztosítására vonatkozó szabályok szerint, a (2)-(4) bekezdésekben meghatározott eltérésekkel kell biztosítani.”

(2) A Vtv. 48. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (2)-(3) bekezdésben meghatározott mentesség, illetve kedvezmény vonatkozik a környezetvédelmi termékdíj biztosítására is.”

89. § A Vtv. 52. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vámkódex 223. cikke alkalmazásában a vámot az adós, a letétbe helyezett vámbiztosíték elszámolásával, banki átutalással, illetve ahol a technikai feltételek adottak bankkártya felhasználásával, továbbá - kettőmillió forint összeg erejéig - készpénzben fizetheti meg.”

90. § A Vtv. 82. §-ának (1) bekezdése a következő új o) ponttal egészül ki:

[(1) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy rendeletben szabályozza:]

„o) a vámáru-nyilatkozat ellenőrzés nélküli elfogadásának feltételeit.”

ÖTÖDIK RÉSZ

AZ ILLETÉKEKET ÉS A GÉPJÁRMŰADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

VII. Fejezet

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

91. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 24. §-ának (1)-(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Gépjármű tulajdonjogának megszerzése esetén az illeték mértéke a hajtómotor hengerűrtartalmának minden megkezdett cm^3 -e után 18 forint, az 1890 cm^3 -t meghaladó hengerűrtartalmú személygépkocsi és az 500 cm^3 -t meghaladó hajtómotor hengerűrtartalmú motorkerékpár esetén minden megkezdett cm^3 -e után 24 forint. A kizárólag elektromos hajtómotorral ellátott gépjármű esetén az illeték mértéke a hajtómotor teljesítményének minden megkezdett 1 kW-ja után 800 forint. Wankel hajtómotorral üzemelő gépjármű esetén az illeték mértéke a kamratérfogat minden megkezdett cm^3 -e után 36 Ft.

(2) Pótkocsi tulajdonjogának megszerzéséért, ha a pótkocsi megengedett legnagyobb össztömege a 2500 kg-ot nem haladja meg 9000 forint, minden más esetben 22 000 forint illetéket kell fizetni.”

VIII. Fejezet

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

92. § A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvény hatálya nem terjed ki a belföldi rendszámtáblával ellátott mezőgazdasági vontatóra, a lassú járműre és a lassú jármű pótkocsijára, a külön jogszabály szerinti „méhesházás” gépjárművekre, a munkagépre, a CD, a CK, a DT, az OT és a Z betűjelű rendszámtáblával ellátott gépjárműre, valamint a külföldön nyilvántartott tehergépjárművek közül azokra, amelyek az Európai Unió valamely tagállamában vannak nyilvántartva.”

93. § (1) A Gjt. 2. §-ának (1)-(2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezések lépnek:

„(1) Az adó alanya - a (2)-(4), illetve a (6) bekezdésben foglalt kivétellel - az a személy, aki/amely a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény alapján vezetett járműnyilvántartásban (a továbbiakban: hatósági nyilvántartás) az év első napján üzemben tartóként, ennek hiányában tulajdonosként (a továbbiakban együtt e § alkalmazásában: tulajdonos) szerepel. Amennyiben a hatósági nyilvántartás szerint egy gépjárműnek több tulajdonosa vagy több üzemben tartója van, akkor közülük az adó alanya az, akinek/amelynek a nevére a forgalmi engedélyt kiállították.

(2) Év közben újonnan vagy újra forgalomba helyezett gépjármű utáni adó alanya az, aki/amely a forgalomba helyezés hónapjának utolsó napján a hatósági nyilvántartásban tulajdonosként szerepel.”

(2) A Gjt. 2. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, s egyidejűleg a (3)-(6) bekezdések számozása (4)-(7) bekezdésre módosul:

„(3) Az adóalany halálát, illetve megszűnését követő év 1. napjától - feltéve, hogy a hatósági nyilvántartásban ekkor még mindig az elhunyt személy vagy a megszűnt szervezet szerepel tulajdonosként - azt a személyt kell az adó alanyának tekinteni, akit/amelyet a halálesetet vagy megszűnést követően a hatósági nyilvántartásba elsőként tulajdonosként bejegyezték.”

94. § A Gjt. 5. §-ának *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Mentes az adó alól]

„*f*) a súlyos mozgáskorlátozott személy vagy a súlyos mozgáskorlátozott kiskorú személyt szállító, vele közös háztartásban élő szülője, nevelőszülője, mostoha- vagy örökbefogadó szülője tulajdonában lévő egy darab, 100 kilowatt teljesítményt el nem érő személygépkocsi, ide nem értve a személytaxiként üzemelő személygépkocsit. Ha a

mentességre jogosult tulajdonában több személygépkocsi van, akkor a mentesség kizárólag a legkisebb teljesítményű személygépkocsi után jár,”

95. § A Gjt. 6. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § (1) Az adó alapja személyszállító gépjármű - ide nem értve az autóbust - hatósági nyilvántartásban feltüntetett teljesítménye, kilowattban kifejezve. Ha a hatósági nyilvántartásban a személyszállító gépjármű teljesítménye csak lóerőben van feltüntetve, akkor a lóerőben kifejezett teljesítményt 1,36-tal kell osztani, s az eredményt a kerekítés általános szabályai szerint egész számra kell kerekíteni. Ha a hatósági nyilvántartás a személyszállító gépjármű teljesítményét nem tartalmazza, akkor az adóhatóság a személyszállító gépjármű azonosító adataival megkeresi a területileg illetékes közlekedési felügyeletet a személyszállító gépjármű teljesítménye közlése végett. Ez esetben ezt az adatot kell a személyszállító gépjármű adóalapjának tekinteni.

(2) Az adó alapja az autóbust, a nyergesvontató, a lakópótkocsi hatósági nyilvántartásban feltüntetett saját tömege (önsúlya).

(3) Az adó alapja a tehergépjármű hatósági nyilvántartásban feltüntetett saját tömege (önsúlya) növelve a terhelhetősége (raksúlya) 50%-ával.”

96. § (1) A Gjt. 7. §-ának(1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adó mértéke a 6. § (1) bekezdése szerinti adóalap után a gépjármű

- gyártási évében és az azt követő 3 naptári évben 300 Ft/kilowatt,

- gyártási évet követő 4-7. naptári évben 260 Ft/kilowatt,

- gyártási évet követő 8-11. naptári évben 200 Ft/kilowatt,

- gyártási évet követő 12-15. naptári évben 160 Ft/kilowatt,

- gyártási évet követő 16. naptári évben és az azt követő naptári években 120 Ft/kilowatt.”

(2) A Gjt. 7. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, s egyidejűleg a jelenlegi (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre módosul:

„(2) Az adó mértéke a 6. § (2)-(3) bekezdései szerinti adóalap esetén az adóalap minden megkezdett 100 kilogrammja után 1200 Ft.”

97. § A Gjt. 8. §-ának (1)-(2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) 20%-os kedvezmény illeti meg azon autóbust, tehergépjárművet - a nyergesvontató kivételével, amely után 30%-os kedvezmény jár -, amely a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló 6/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet (e § alkalmazásában KöHÉM rendelet) 5. számú melléklete II. alpontja szerinti „5”, „6”, „7” vagy „8” környezetvédelmi osztály-jelzéssel (kóddal) ellátott.

(2) 30%-os kedvezmény illeti meg azon autóbust, tehergépjárművet - a nyergesvontató kivételével, amely után 50%-os kedvezmény jár -, amely a KöHÉM rendelet 5. számú melléklete II. alpontja szerint legalább „9”, „10”, „11”, „12” környezetvédelmi osztály-jelzéssel (kóddal) ellátott.”

98. § A Gjt. 18. §-ának 3., 7., 15., 24. és 25. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[E törvény alkalmazásában]

„3. *személygépkocsi*: személyszállítás céljára készült olyan gépkocsi, amelyben - a vezető ülését is beleértve - legfeljebb kilenc állandó ülőhely van, ide nem értve az e törvény szerinti autóbust, valamint motorkerékpárt;”

„7. *motorkerékpár*: olyan gépjármű, amelynek két vagy három kereke van és a tervezési legnagyobb sebessége 45 km/óránál nagyobb, továbbá olyan négykerekű gépjármű, amelynek saját tömege legfeljebb 550 kg és motorteljesítménye nem haladja meg a 15 kilowattot;”

„15. *személytaxi*: a külön jogszabály szerinti személytaxi-szolgáltatás vagy a személygépkocsis személyszállító szolgáltatás végzésére jogosult vállalkozás személygépkocsija, amely a hatóság által kiadott taxiengedéllyel és meghatározott színű rendszám táblával ellátott;”

„24. *munkagép*: minden szállító vagy vontató eszköznek - függetlenül a rendszám tábla jellegétől - nem minősülő jármű; amely önerejéből 15 km/óra sebességnél gyorsabban haladni nem képes;”

„25. *gyártási év*: a hatósági nyilvántartásban ilyen elnevezéssel szereplő naptári év;”

HATODIK RÉSZ

IX. Fejezet

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

99. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 7. § (3)-(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Amennyiben az adózó a képviselet ellátására állandó meghatalmazást vagy megbízást ad, és ezt az adóhatóságnak bejelenti, a bejelentett kötelezettségekkel kapcsolatban a meghatalmazás, megbízás időtartama alatt a meghatalmazott, megbízott által elkövetett jogsértés miatt megállapított mulasztási bírság - a számviteli, könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult gazdasági társaság alkalmazottja, tagja, valamint a képviseleti jogosultságát igazoló nagykorú alkalmazottja kivételével - a képviselőt terheli. Ha az adózó állandó meghatalmazottja olyan gazdasági társaság alkalmazottja, tagja, amely számviteli, könyvviteli szolgáltatásra vagy adótanácsadásra jogosult, a mulasztási bírságot a gazdasági társasággal szemben kell megállapítani. Ha az adózó képviseletét ugyanazon bejelentett kötelezettség tekintetében több állandó meghatalmazott, megbízott látja el, a mulasztási bírság az állandó meghatalmazottakat, megbízottakat egyetemlegesen terheli. Az állandó meghatalmazottal, megbízottal szemben mulasztási bírság megállapításának nincs helye, ha a bejelentett kötelezettségek teljesítését megelőzően az adózó képviselője az adóhatósághoz írásban bejelenti az állandó meghatalmazás, megbízás visszavonását, felmondását.

(4) Mentesül a mulasztási bírság alól az adózó állandó meghatalmazottja vagy megbízottja, ha bizonyítja, hogy a bevallás, adatszolgáltatás tartalma az ő érdekkörén kívül eső okból hibás vagy hiányos, illetve a bevallási késedelem az ő érdekkörén kívül eső okra vezethető vissza.”

100. § Az Art. 14. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az adózó (1) bekezdésben említett kötelezettségeit a felszámoló a felszámolás kezdő időpontjától teljesíti, továbbá gyakorolja az adózót megillető jogokat. A felszámoló (felszámolóbiztos) által a felszámolás kezdő időpontjától elkövetett jogsértés miatt megállapított mulasztási bírság a felszámolót terheli azzal, hogy a mulasztási bírság alól történő mentesülésre az állandó meghatalmazottra, megbízottra vonatkozó rendelkezést kell megfelelően alkalmazni.”

101. § (1) Az Art. 16. § (3) bekezdésének *c*) és *d*) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(3) Az állami adóhatósághoz be kell jelenteni az adózó:]

„*c*) létesítő okiratának (alapító okirat, társasági-társulati szerződés, alapszabály) keltét, számát és a rá vonatkozó jogszabály szerinti képviselőjének, könyvvizsgálójának nevét (elnevezését), lakóhelyét (székhelyét), e jogviszony keletkezésének - és határozott idejű jogviszony esetén - megszűnésének időpontját, könyvvizsgáló szervezet esetén annak a személynek a nevét és lakóhelyét is, aki a könyvvizsgálatért személyében felelős;

d) gazdálkodási formáját, tevékenységének felsorolását, a cég által a létesítő okiratban feltüntetett tevékenységi köröket, illetve a cég létesítő okiratában nem szereplő, de ténylegesen végzett tevékenységeket a Központi Statisztikai Hivatal által kiadott nomenklatúra szerint, továbbá a statisztikai számjelet;”

(2) Az Art. 16. §-a a következő (4)-(7) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A munkáltató és a kifizető - adóazonosító számának közlésével - az illetékes elsőfokú állami adóhatóságnak elektronikus úton vagy az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti az általa foglalkoztatott biztosított személyi adatait, állampolgárságát, adóazonosító jelét, a biztosítási jogviszonyának kezdetét, kódját, megszűnését, a biztosítás szünetelésének időtartamát, a heti munkaidőt, a FEOR-számot, magán-nyugdíjpénztári tagság esetén feltünteteti a pénztár nevét, azonosítóját. A társadalombiztosítási kifizetőhellyel rendelkező munkáltató, kifizető bejelentése kiterjed a biztosítás megszűnését követően folyósított táppénzre, terhelességi-gyermekágyi segélyre, a gyermekgondozási segélyre és a gyermekgondozási díjra is. A bejelentést

a) a biztosítás kezdetére vonatkozóan legkésőbb a biztosítási jogviszony első napját megelőző napon, választással létrejövő jogviszony, külföldinek minősülő biztosított esetén, valamint ha a jogviszony nem előzetes megállapodás eredményeként jött létre a biztosítási jogviszony első napját követő 15 napon belül, munkanélküli-ellátás esetén a tárgy hónapot követő hónap 12. napjáig, illetőleg ha a biztosítás elbírálására utólag kerül sor, legkésőbb a biztosítási kötelezettség megállapítását követő napon,

b) a jogviszony megszűnését, a szünetelés kezdetét és befejezését, a biztosítás megszűnését követően folyósított ellátás kezdő és befejező időpontját közvetlenül követő 8 napon belül kell teljesíteni.

(5) Az állami adóhatóság a (4) bekezdésben meghatározott, munkáltató vagy kifizető által elektronikusan bejelentett adatokat azok beérkezését követően elektronikus úton haladéktalanul megküldi az egészségbiztosítás biztosított nyilvántartásának. A nyomtatványon teljesített munkáltatói, kifizetői bejelentéseket az állami adóhatóság soron kívül feldolgozza és elektronikus dokumentum formájában továbbítja az egészségbiztosítás biztosított nyilvántartása részére.

(6) Az állami adóhatóság a (4) bekezdésben meghatározott, munkáltató vagy kifizető által bejelentett adatok közül a biztosított személyi adatait, állampolgárságát, a biztosítási jogviszonyának kezdetét, kódját, megszűnését, a biztosítás szünetelésének időtartamát, a heti munkaidőt és a FEOR-számot haladéktalanul, illetve az (5) bekezdés

szerinti feldolgozást követően elektronikus úton megküldi az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőségnek (a továbbiakban: OMMF).

(7) Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal regionális igazgatóságának igazgatója a (4) bekezdésben meghatározott bejelentés teljesítésének határidejét meghosszabbíthatja, legfeljebb a tárgy hónapot követő hónap 20. napjáig.”

102. § (1) Az Art. 17. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[17. § (1) Az adózó,]

„c) ha adókötelezettsége, adóköteles bevételszerző tevékenysége az a)-b) pontokban említett igazolványhoz, eljárás megindításához nem kötött, a tevékenység megkezdését megelőzően az állami adóhatóságnál az e célra szolgáló nyomtatványon, írásban teljesíti bejelentkezési kötelezettségét. Ha az adózó bejelentkezési kötelezettségét - jogszabálysértő módon - a tevékenység megkezdését követően teljesíti, a bejelentkezés során a tevékenység kezdő időpontját is köteles az állami adóhatósághoz írásban bejelenteni.”

(2) Az Art. 17. § (3) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) Az (1) bekezdés a) pontjában megjelölt adózó a vállalkozói igazolvány kézhezvételétől, az (1) bekezdés b) pontjában megjelölt adózó pedig a bejelentkezés napjától számított 15 napon belül a 16. § (3) bekezdésében felsorolt adatok közül az állami adóhatósághoz írásban bejelenti]

„d) a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, a korlátolt felelősségű társaság, az egyesülés, a közös vállalat tulajdonosának (tulajdonosainak) adóazonosító számát, illetőleg az adóazonosító jellel nem rendelkező tulajdonos esetén az adóazonosító jel közlése végett e törvényben meghatározott adatokat;”

(3) Az Art. 17. § (3) bekezdése a következő új f) ponttal egészül ki:

[(3) Az (1) bekezdés a) pontjában megjelölt adózó a vállalkozói igazolvány kézhezvételétől, az (1) bekezdés b) pontjában megjelölt adózó pedig a bejelentkezés napjától számított 15 napon belül a 16. § (3) bekezdésében felsorolt adatok közül az állami adóhatósághoz írásban bejelenti]

„f) a cég létesítő okiratában nem szereplő, de ténylegesen végzett tevékenységeket a Központi Statisztikai Hivatal által kiadott nomenklatúra szerint, ha a cég a tevékenység végzését a bejelentésig megkezdte.”

103. § Az Art. a 17. §-át követően a következő új 17/A. §-sal egészül ki:

„17/A. § (1) A Tbj. 5. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti biztosított foglalkoztatója, a társas vállalkozás (az e paragrafus alkalmazásában továbbiakban együtt: foglalkoztató) és a biztosított egyéni vállalkozó az adószámának, valamint az általa foglalkoztatott biztosított személy adóazonosító jelének feltüntetésével elektronikus úton, az elektronikus bevallásra egyébként nem kötelezett az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelentést tehet az állami adóhatóságnak a járulékalapot képező jövedelem, illetve adóelőleg-alap mértékéről a Tbj. 20. § (2) bekezdésében, 27. § (1) bekezdésében, 29. § (1) bekezdésében és 29/A. § (1) bekezdésében meghatározott járulékfizetési kötelezettség teljesítése érdekében. A bejelentést a foglalkoztatóvá válást, a vállalkozói igazolvány kiváltását, illetőleg a biztosítási jogviszony létrejöttét követő 15 napon belül lehet benyújtani az állami adóhatósághoz.

(2) A foglalkoztató a járulékkedvezmény igénybeviteléhez szükséges, a Tbj. 20. § (2) bekezdésében említett tényleges járulékalapot képező jövedelem nagyságával kapcsolatos feltétel megszűnéséről - a megszűnéstől számított 15 napon belül - elektronikus úton, az elektronikus bevallásra egyébként nem kötelezett az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelentést tesz az állami adóhatóságnak.”

104. § Az Art. a 20/A. §-át követően a következő új 20/B. §-sal egészül ki:

„20/B. § Az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adómentes termékimportot megalapozó közösségi adómentes termékértékesítést import adójogi megbízott igénybevitelével teljesítő importáló mentesül a bejelentkezési kötelezettség teljesítése alól, ha belföldön más adóköteles tevékenységet nem folytat.”

105. § (1) Az Art. 22. § (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép és ezzel egyidejűleg a bekezdés a következő új g) és h) pontokkal egészül ki:

[22. § (1) Az általános forgalmi adó alanya az adóköteles tevékenysége megkezdésének bejelentésével egyidejűleg nyilatkozik arról, hogy]

„e) az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalannyal kereskedelmi kapcsolatot kíván létesíteni. Kereskedelmi kapcsolatnak minősül a termékbeszerzés és -értékesítés - ideértve az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adómentes termékimportot megalapozó Közösségen belüli adómentes termékértékesítést -, valamint az általános forgalmi adóról szóló törvény 15. § (5) bekezdése és 15/A. §-a szerinti szolgáltatásnyújtás és -igénybevétel,”

„g) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint kizárólag az adómentes termékimportot megalapozó Közösségen belüli termékértékesítés miatt válik az általános forgalmi adó alanyává és az adómentes termékimportot nem import adójogi megbízott igénybevitelével teljesíti,

h) import adójogi megbízottként jár el.”

(2) Az Art. 22. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat megváltoztatását - az *e*)-*h*) pontok kivételével - a változtatást megelőző adóév utolsó napjáig kell bejelenteni. Ha az adózó az alanyi mentességre jogosító értékhatárt az adóév közben lépte túl, a bejelentést a 23. § (3) bekezdése szerint kell megtenni. Az adózó az (1) bekezdés *e*) pontja szerinti nyilatkozattétel - és annak megváltozása bejelentése - alól mentesül, ha kizárólag az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott adómentes termékimportot megalapozó közösségi adómentes termékértékesítést, mint közösségi kereskedelmi kapcsolatot teljesít import adójogi megbízott igénybevételeivel. Ha az adózó az alanyi mentességre jogosító értékhatárt az adóév közben lépte túl, a bejelentést a 23. § (3) bekezdése szerint kell megtenni.”

(3) Az Art. 22. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az állami adóhatóság az (5)-(6) bekezdések szerinti bejelentés alapján az adózó részére, illetve ha a nyilatkozat tételekor az import adójogi megbízott adózó közösségi adószámmal nem rendelkezik, az (1) bekezdés *h*) pontjában meghatározott nyilatkozat alapján az import adójogi megbízott adózó részére közösségi adószámot állapít meg.”

106. § Az Art. 23. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adókötelezettséget érintő változás különösen a 16. § (3) bekezdésében felsorolt adatok változása, továbbá az adózó végelszámolásának elhatározása, az adóköteles tevékenység vagy a jogi személy, egyéb szervezet megszűnése is. Az adózó az üzleti év mérlegforduló napjának megváltozásáról az erről hozott döntésétől számított 15 napon belül tesz bejelentést. A cég létesítő okiratában nem szereplő, de ténylegesen végzett tevékenység esetén a tevékenység megkezdését, illetve a bejelentett vagy bejelenteni elmulasztott tevékenység megszűnését követő 15 napon belül tesz bejelentést.”

107. § (1) Az Art. 24. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az állami adóhatóság az adózónak a bejelentkezés alapján a bejelentkezés napjával adószámot állapít meg. Az adószámot az egyéni vállalkozói igazolványban fel kell tüntetni, a cégjegyzékbe be kell jegyezni. Az állami adóhatóság az adóazonosító számról - megkeresésre - az önkormányzati adóhatóságot tájékoztatja.”

(2) Az Art. 24. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az állami adóhatóság az adószámmal nem rendelkező magánszemélyt az adóazonosító jelén - a magyar állampolgársággal nem rendelkező magánszemély esetén az állampolgárságát is feltüntetve - tartja nyilván. Amennyiben a magánszemély adóazonosító jellel nem rendelkezik és belföldön eseti jelleggel szerez adóköteles, a kifizető adatszolgáltatási kötelezettsége körébe eső jövedelmet, a magánszemély adóazonosító jelének megállapítását a kifizető is kérheti az állami adóhatóságtól a nem magyar állampolgárságú magánszemély általa ismert, a magyar állampolgárságú magánszemély esetében e törvény 20. § (1) bekezdésében meghatározott természetes azonosító adatainak és amennyiben a magánszemély rendelkezik értesítési címmel, annak közlésével. A magánszemély adóazonosító jeléről az adóhatóság a kifizetőt is tájékoztatja.”

(3) Az Art. 24. § (5) bekezdése a következő új mondatral egészül ki:

„A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti kamat kifizetését, jóváírását a kifizető a magánszemélynek adóazonosító jel hiányában is teljesítheti.”

(4) Az Art. 24. § (6)-(7) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) Az adózó költségvetési támogatást csak akkor igényelhet, ha rendelkezik adóazonosító számmal, illetve - ha e törvény, illetve törvény vagy törvény felhatalmazása alapján jogszabály eltérően nem rendelkezik - adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést csak a bejelentkezési, bejelentési kötelezettség teljesítését követően és olyan időszakra érvényesíthet, amely időszakban adóazonosító számmal rendelkezett.

(7) Az állami adóhatóság a közösségi kereskedelemben érintett adózónak a bejelentés, kérelem alapján - a bejelentés, kérelem előterjesztésének napjával - közösségi adószámot állapít meg. Az adózó a közösségi adószámot a közösségi kereskedelemmel összefüggő minden iraton feltünteti. Az állami adóhatóság kérelemre - a bejelentés napjával - az adóév közben is törli az adózó közösségi adószámát, ha bejelent, hogy az Európai Közösség tagállamában illetőséggel bíró adóalannal kereskedelmi kapcsolatát megszüntette.”

(5) Az Art. 24. § (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) Ha a nem magánszemély adózónak adókötelezettsége kizárólag az önkormányzati adóhatóságnál keletkezik, az állami adóhatóság az adózó kérelmére, a kérelem előterjesztésének napjával - az önkormányzati adóhatóságnál történő nyilvántartás céljából - adószámot állapít meg. Az adózót bevallási kötelezettség az állami adóhatóságnál csak abban az esetben terheli, ha adóköteles tevékenységet folytat. Ha az adózónak a későbbiekben az állami adóhatósághoz teljesítendő adókötelezettsége keletkezik, ennek bejelentésekor a korábban megállapított adószámot használja fel.”

108. § Az Art. a 24. §-át követően a következő új 24/A. §-sal egészül ki:

„24/A. § (1) Az állami adóhatóság az adószám alkalmazását felfüggeszti, ha

a) az adózóval postai kézbesítés útján két egymást követően közölt hivatalos irat a feladóhoz a „címezett ismeretlen” jelzéssel érkezett vissza,

b) az adózó székhelyén végzett helyszíni ellenőrzés alapján az adóhatóság hitelt érdemlően tudomást szerez arról, hogy az adózó a székhelyén nem található,

c) az adózó a rá irányadó szabályoknak megfelelő szervezeti képviselőt az adóhatósághoz nem jelentette be,

d) az adózó ellenőrzése alapján az adóhatóság hitelt érdemlően tudomást szerez arról, hogy az adózó nem rendelkezik szervezeti képviselővel, vagy a bejelentett szervezeti képviselő nem valós személy, illetve a megadott elérhetőségi helyeken nem fellelhető.

(2) Az adóhatóság az adószám alkalmazásának felfüggesztéséről határozattal dönt, a határozat elleni fellebbezést a közléstől számított 15 napon belül lehet előterjeszteni. A fellebbezést az ügy összes iratával a felettes szervhez a fellebbezés megérkezésétől számított 8 napon belül kell felterjeszteni, kivéve ha az adóhatóság a megtámadott határozatot a fellebbezésnek megfelelően módosítja, visszavonja, kijavítja vagy kiegészíti. A felettes szerv a fellebbezésről 15 napon belül dönt és az ügy iratait haladéktalanul visszaküldi az adóhatóságnak. Az adóhatóság a jogerőre emelkedés napját követő napon az adózó nyilvántartását vezető cégbíróságot megkeresi a felfüggesztés tényének és kezdődőpontjának cégjegyzékbe való bejegyzése érdekében, illetve a felfüggesztésről értesíti a körzetközponti jegyzőt vagy az adózó nyilvántartását vezető egyéb szervet. Ha a felfüggesztés elrendelésére az (1) bekezdés a)-d) pontjai alapján került sor, az adóhatóság a cégbíróság megkeresésével egyidejűleg törvényességi felülvizsgálati eljárást, illetve az ismeretlen székhelyű cég megszüntetése iránti eljárást kezdeményez.

(3) Az adózó az adószám alkalmazásának felfüggesztését elrendelő határozat jogerőre emelkedését követően a felfüggesztés megszüntetése iránt kérelmet terjeszthet elő. Ha a felfüggesztés elrendelésére az (1) bekezdés a) vagy b) pontja alapján került sor, az adóhatóság a székhely valódiságát a kérelemben előadottakkal kapcsolatban az adózó székhelyén is vizsgálhatja azzal, hogy a vizsgálat nem minősül ellenőrzésnek. Ha az adóhatóság a kérelem alapján megállapítja, hogy a felfüggesztés elrendelésének oka megszűnt, a felfüggesztés megszüntetését határozattal elrendeli, más esetben a kérelmet elutasítja. Ha a felfüggesztés megszüntetése iránti ismételt kérelemben az adózó új tényre, körülményre nem hivatkozik, a kérelmet az adóhatóság érdemi vizsgálat nélkül utasítja el. A felfüggesztést az adóhatóság határozattal hivatalból is megszüntetheti, ha hitelt érdemlően tudomást szerez arról, hogy a felfüggesztés elrendelésének oka megszűnt. A felfüggesztés megszüntetését elrendelő határozat ellen fellebbezésnek nincs helye, a kérelmet elutasító döntés elleni fellebbezésre a (2) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a cégbíróságot, a körzetközponti jegyzőt, illetve az adózó nyilvántartását vezető egyéb szervet a felfüggesztés megszüntetése esetén kell megkeresni, illetve értesíteni.

(4) Ha a felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedését követő 90 napon belül a felszámolás, végelszámolás alatt nem álló adózó felfüggesztés megszüntetése iránti kérelmet nem terjeszt elő, az adóhatóság a felfüggesztést hivatalból nem szüntette meg és az adószám törlésére e törvény egyéb rendelkezései alapján nem került sor, az adóhatóság az adózó adószámát határozattal törli, melyről a cégbíróságot, a körzetközponti jegyzőt, illetve az adózó nyilvántartását vezető egyéb szervet a határozat jogerőre emelkedését követő napon értesíti. A határidő elmulasztása miatt igazolási kérelemnek nincs helye, az adószám törlését elrendelő határozat elleni fellebbezésre a (2) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(5) Ha az adózó közösségi adószámmal is rendelkezik, az adóhatóság az adószám felfüggesztésével, a felfüggesztés megszüntetésével, az adószám törlésével egyidejűleg ugyanazon határozatban a közösségi adószám alkalmazását is felfüggeszti, a felfüggesztést megszünteti, illetve a közösségi adószámot törli. A határozat közösségi adószámot érintő rendelkezése önállóan nem fellebbezhető. Az adószám alkalmazását felfüggesztő határozat meghozatalától a felfüggesztés időtartama alatt közösségi adószám megállapításának nincs helye.

(6) Az adószám (közösségi adószám) alkalmazásának felfüggesztését elrendelő határozat jogerőre emelkedése és a felfüggesztés megszüntetéséről szóló határozat jogerőre emelkedése vagy az adószám (közösségi adószám) törléséről szóló határozat jogerőre emelkedése közötti időszakra - ha törvény vagy törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabály másként nem rendelkezik - az adózó adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést a felfüggesztés megszüntetését követően sem érvényesíthet. Az állami adóhatóság az adózó felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedését megelőző időszakra vonatkozó adó-visszatérítési, adó-visszaigénylési kérelmét kizárólag a felfüggesztés megszüntetését elrendelő határozat jogerőre emelkedését követően teljesítheti.

(7) Az állami adóhatóság a felfüggesztést elrendelő határozatot az adózóval hirdetményi úton közli. A hirdetményt tizenöt napra ki kell függeszteni a határozatot hozó adóhatóság hirdetőtáblájára, valamint ezzel egyidejűleg tizenöt napra az állami adóhatóság internetes honlapján is közzé kell tenni. A hirdetmény tartalmazza a kifüggesztés napját, a határozatot hozó adóhatóság megnevezését és a kifüggesztés helyét, az ügy számát és tárgyát, az adózó elnevezését, székhelyét és adószámát, valamint azt a figyelemfelhívást, hogy az adóhatóság az adószám (közösségi adószám) felfüggesztéséről az (1) bekezdés a)-d) pontja alapján határozatot hozott, melyet az adózó vagy képviselője a határozatot hozó adóhatóságnál átvehet, továbbá utalást arra, hogy a határozat nem emelkedett jogerőre. A

hirdetményi úton közzendő határozatot a hirdetmény kifüggesztését követő tizenötödik napon kell közzélni.

(8) Ha cégbíróság, körzetközponti jegyző, illetve az adózó nyilvántartását vezető egyéb szerv felfüggesztés elrendeléséről szóló megkeresése, értesítése nem eredményezi az adózó megszűnését (az egyéni vállalkozói igazolvány visszavonását), azonban az adózó adószámát az állami adóhatóság a (4) bekezdés alapján az adózó megszűnését megelőzően jogerős határozattal törölte, és az adózó a törlést követően adóköteles tevékenységet kíván folytatni, az adózó az adószám megállapítását a 17. § (1) bekezdés *c*) pontja megfelelő alkalmazásával kéri.

(9) Az adóhatóság a felfüggesztést, a felfüggesztés megszüntetését, illetve az adószám törlését elrendelő határozatot megsemmisítő vagy hatályon kívül helyező határozatról és a határozat jogerőre emelkedésének időpontjáról értesíti a cégbíróságot, a körzetközponti jegyzőt vagy az adózó nyilvántartását vezető egyéb szervet.”

109. § (1) Az Art. 31. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § (1) Az adóbevallás az adózó azonosításához, az adóalap, a mentességek, a kedvezmények, az adó, a költségvetési támogatás alapja és összege megállapításához szükséges adatokat tartalmazza. Az adózó az önadózással megállapított adóról - ideértve az import adójogi megbízottnak az importáló helyett, de a saját nevében teljesített adókötelezettségét, de ide nem értve az eljárási illetéket -, továbbá költségvetési támogatásról adónként, költségvetési támogatásonként az erre a célra rendszeresített nyomtatványon adóbevallást tesz. A költségvetési támogatás előlegének, illetve gyakoribb igénybevételek igénylése nem minősül adóbevallásnak. Az adóhatóság olyan nyomtatványt is rendszeresíthet, amely alkalmas több jogcímen fennálló adókötelezettség, költségvetési támogatásigénylés bevallására, illetve az adókötelezettség bevallása mellett költségvetési támogatás igénylésére.”

(2) Az Art. 31. § (2) bekezdése felvezető szövegrésze, valamint 6-11. és 23. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a következő új mondatral egészül ki:

„(2) A munkáltató, a kifizető (ideértve az egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély munkáltatót is), illetőleg az 52. § (4) bekezdésének *l*), *p*), *r*), *s*) és *t*) pontjaiban meghatározottak a rájuk vonatkozó bevallási gyakoriságtól függetlenül, havonként, a tárgyhót követő hó 12-éig elektronikus úton bevallást tesznek az adó-és/vagy társadalombiztosítási kötelezettséget eredményező, magánszemélyeknek teljesített kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő valamennyi adóról - kivéve az árfolyamnyereség adóról, illetőleg a kamatjövedelem adóról -, járulékról és az alábbi adatokról:”

„6. a társadalombiztosítási (nyugdíj-biztosítási, természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási) járulék alapjáról, összegéről,

7. a nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj) alapját képező jövedelemről, a nyugdíjjárulék-köteles jutalom összegéről, illetőleg a levont (befizetett) nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj és a pénztártag, illetőleg a foglalkoztató által vállalt tagdíj-kiegészítés) összegéről,

8. a magánszemély által fizetendő természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapjáról, a levont (befizetett) természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék összegéről,

9. a természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási és/vagy nyugdíjjárulék-levonás (magán-nyugdíjpénztári tagdíj levonás) elmaradásának okáról,

10. a tárgyhónaptól eltérő biztosítási jogviszony időtartamáról, amelyre tekintettel a tárgyhónapban járulékalapot képező jövedelem kifizetésére került sor, illetőleg az ezen időtartamra vonatkozó társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási) járulék, a levont (megfizetett) természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási és nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj, a pénztártag, illetőleg a foglalkoztató által vállalt tagdíj-kiegészítés) alapjáról és összegéről,

11. a gyermekgondozási díj (gyed), gyermekgondozási segély (gyes), gyermeknevelési támogatás (gyet), ápolási díj, munkanélküli-ellátás folyósításának időtartamáról, az ellátás összegéről, és az abból levont (megfizetett) nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj, a pénztártag által vállalt tagdíj-kiegészítés) összegéről, illetőleg a levonás elmaradásának okáról,”

„23. a külön jogszabály szerint Start-kártyával rendelkező pályakezdő fiatal után a kedvezmény figyelembevétele nélkül számított munkaadói járulék, társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási) járulék alapjáról és összegéről, a tételes egészségügyi hozzájárulás kedvezmény nélkül számított összegéről, továbbá a bruttó munkabér alapján számított 15 vagy 25%-os mértékű kötelezettség alapjáról és összegéről,”

„Az Szja. tv. 65. § (1) bekezdésében meghatározott kamatjövedelemből levont adót és annak alapját az Szja. tv. 65. § (2) bekezdésének *a*) pontjában meghatározott esetben a kifizető - magánszemélyhez nem köthető kötelezettségként - bruttó módon az e bekezdés szerinti bevallásában vallja be.”

(3) Az Art. 31. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adózó az adóbevallásban az adózó azonosításához szükséges adatok között feltünteteti adóazonosító számát. Az adózó adóazonosító szám birtokában olyan időszokról is tehet adóbevallást, amelyben adóazonosító számmal

nem rendelkezett, azonban adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést ezen időszakra csak a 24. § (6) bekezdésben foglalt korlátokkal érvényesíthet, illetve adózással kapcsolatos iratait ezen időszakra az adóazonosító szám feltüntetésével nem módosíthatja.”

110. § Az Art. 33. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A felszámolási eljárás alatt álló adózók adóbevallásukat a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény és e törvény rendelkezései szerint teljesítik. A végelszámolás alatt álló adózók a tevékenységüket lezáró adóbevallást - a végelszámolás kezdő időpontját megelőző nappal - a végelszámolás kezdő időpontját követő 45 napon belül, a záró adóbevallást a végelszámolást lezáró beszámoló elkészítésének időpontját követő 45 napon belül kötelesek benyújtani. A két bevallás közötti időszakra e törvény általános rendelkezései szerint kell a bevallási kötelezettségeket teljesíteni. Az éves elszámolási adókról a két bevallás közötti időszakban bevallást csak akkor kell benyújtani, ha az időszak hosszabb, mint 12 hónap.”

111. § Az Art. 51. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adózó bevallását önellenzéssel csak az adóbevallás benyújtására előírt határidőt követően helyesbítheti.”

112. § (1) Az Art. 52. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az állami adóhatóság megkeresésre adatot szolgáltat az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (a továbbiakban: OEP) és az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (a továbbiakban: ONYF) és azok igazgatási szervei, valamint a Foglalkoztatási Hivatal (a továbbiakban: FH) megyei (fővárosi) munkaügyi központok, továbbá a menekültügyi hatóság részére az adóval összefüggő adatról, tényről, körülményről, ha az valamely ellátás vagy támogatás megállapítása, valamint a folyósítás és a jogviszonyok jogszerűségének ellenőrzése érdekében szükséges. Az állami adóhatóság a (4) bekezdésben meghatározott bevallásra kötelezettek által a 31. § (2) bekezdése 1-7., 9-15. és 23-24. pontok szerinti részletezettséggel bevallott, nyugdíjjogosultsághoz, nyugdíj-megállapításhoz szükséges, éves konszolidált adatokat - ide nem értve a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjaira vonatkozó adatokat - az ONYF részére a tárgyévet követő év április 30. napjáig elektronikus úton adja át. Az állami adóhatóság elektronikus úton a bevallásra előírt határidőt követő hónap utolsó napjáig hivatalból adja át

a) az egészségbiztosítási ellátások utólagos ellenőrzése céljára a 31. § (2) bekezdése 1-6., 8-10., 12-14., 16. és 23. pontjaiban meghatározott adatokat az OEP részére,

b) a magán-nyugdíjpénztári tagok folyószámlájának vezetéséhez a magánnyugdíjpénztárak részére - pénztáranként - a 31. § (2) bekezdése 1-5., 7., 9-12. és 15. pontjaiban foglalt adatokat,

c) a munkajogviszonyok jogszerűségének ellenőrzése céljából a 31. § (2) bekezdés 1-3., 5., 12. és a - kordedvezményre jogosító munkakör tartama kivételével - 13. pontjaiban meghatározott adatokat, valamint 10. pontjából a tárgyhónaptól eltérő biztosítási jogviszony időtartamára vonatkozó adatot az OMMF részére.”

(2) Az Art. 52. § (15) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(15) Az állami adóhatóság nyilvántartja az adózó nevében eljáró állandó meghatalmazott, megbízott magánszemély adóazonosító jelét.”

(3) Az Art. 52. §-a a következő új (16) bekezdéssel egészül ki:

„(16) A munkáltató, kifizető és a magánszemély az e törvény 31. § (2) bekezdésében meghatározott saját adataihoz a Központi Elektronikus Szolgáltató Rendszeren (KR) keresztül, a KR használatához szükséges egyedi azonosítóval és titkos jelszóval hozzáférhet.”

113. § (1) Az Art. 54. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az állami adóhatóság az adózót terhelő adókötelezettség jogszerű teljesítéséhez, illetve a költségvetési támogatás jogszerű igénybeviteléhez honlapján közzéteszi az általa nyilvántartott adószámmal rendelkező

a) általános forgalmiadó-alanynak minősülő, valamint az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény hatálya alá tartozó adózók nevét, elnevezését és adószámát; továbbá

b) olyan adózók nevét, elnevezését, adószámát és a felfüggesztést elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napját, amely adózók adószámának alkalmazását az állami adóhatóság felfüggesztette, a felfüggesztés megszüntetését elrendelő határozat jogerőre emelkedésének, illetve az adószám törlését elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napjáig.”

(2) Az Art. 54. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a (6)-(10) bekezdések számozása (7)-(11) bekezdésekre változik:

„(6) Az állami adóhatóság honlapján közzéteszi az általa nyilvántartott, adószámmal rendelkező, általános forgalmiadó-alanynak minősülő adózók - kivéve az e törvény 77. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott adózókat - az adóhatóság nyilvántartásában szereplő alkalmazottainak létszámát.”

114. § Az Art. 55. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az állami adóhatóság negyedévenként a negyedévet követő 30 napon belül honlapján közzéteszi azoknak az adózóknak a nevét (elnevezését), lakóhelyét, székhelyét, telephelyét, akiknek (amelyeknek) a negyedév utolsó napját

megelőző 180 napon át az adóhatóságnál nyilvántartott adótarozása folyamatosan meghaladta a 100 millió forintot, magánszemély esetében a 10 millió forintot.”

115. § Az Art. 73. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„73. § (1) Az állami adóhatóság hatáskörét első fokon a területi szervei útján gyakorolja.

(2) Az állami adóhatóság területi szervei

a) a Főváros és Pest megye területén a Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság;

b) Borsod-Abaúj-Zemplén, Heves, Nógrád megye területén az Észak-magyarországi Regionális Igazgatóság;

c) Hajdú-Bihar, Jász-Nagykun-Szolnok, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye területén az Észak-alföldi Regionális Igazgatóság;

d) Bács-Kiskun, Békés, Csongrád megye területén a Dél-alföldi Regionális Igazgatóság;

e) Győr-Moson-Sopron, Vas, Zala megye területén a Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság;

f) Fejér, Komárom-Esztergom, Veszprém megye területén a Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság;

g) Baranya, Somogy, Tolna megye területén a Dél-dunántúli Regionális Igazgatóság.

(3) Az illeték kiszabásával, megfizetésével, behajtásával, az eljárási illetékfizetés rendjének ellenőrzésével kapcsolatos ügyben első fokon - ha törvény másként nem rendelkezik - az APEH regionális igazgatósága jár el.

(4) A szerencsejáték szervezéssel összefüggő hatósági feladatok tekintetében az APEH Központi Hivatala és regionális igazgatóságai járnak el.”

116. § Az Art. 79. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az általános forgalmi adóról szóló törvény 31/A. §-a szerinti adómentes termékimport esetén az importáló, illetve az import adójogi megbízott a vámeljáráásban az erre a célra rendszeresített nyomtatványon nyilatkozik az általános forgalmi adóról szóló törvény 29/A. § a)-c) pontja szerinti adómentes termékértékesítés esetén saját belföldi közösségi adószáma, a megbízó importáló rendeltetési hely, illetve illetősége szerinti - és ha azzal rendelkezik, belföldi - közösségi adószáma, valamint a vevő neve, címe és közösségi adószáma közlésével; illetőleg az általános forgalmi adóról szóló törvény 29/A. § d) pontja szerinti adómentes termékértékesítés esetén saját közösségi adószáma, illetve a megbízó importáló rendeltetési hely szerinti - és ha azzal rendelkezik, belföldi - közösségi adószáma közlésével, továbbá az importált termék belföldről más tagállamba történő elfuvarozása határidejének meghosszabbítására okot adó körülményről, valamint az import adójogi megbízás fennállásáról (a továbbiakban: nyilatkozat). A nyilatkozat teljesítése nem érinti az e törvényben az összesítő nyilatkozat benyújtására előírt kötelezettséget. A vámhatóság a nyilatkozatot és az adómentes termékimporttal kapcsolatban hozott határozatot a negyedévet követő hó 20. napjáig megküldi az állami adóhatóságnak.”

117. § Az Art. a 88. §-át követően a következő új 88/A. §-sal egészül ki:

„88/A. § (1) A központi költségvetés, az egyes elkülönített pénzalapok bevételi érdekeit különösen veszélyeztető adózási jogsértések felderítése, illetve a jogszerű állapot helyreállítása érdekében az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságán belül erre a célra létrehozott szervezeti egység az APEH elnökének saját hatáskörében vagy más adóhatóság, hatóság megkeresésére kiadott utasítása alapján a Magyar Köztársaság területén a (2) bekezdésben meghatározott okból ellenőrzést végezhet, kezdeményezhet, megkezdett ellenőrzéseket magához vonhat (központosított ellenőrzés).

(2) Az (1) bekezdés szerinti központosított ellenőrzés elrendelésére abban az esetben kerülhet sor, ha a rendelkezésre álló adatok, tények, körülmények valószínűsítik, hogy az adókötelezettségeket

a) a határon átnyúló, harmadik országba irányuló jogsértő kereskedelmi kapcsolatokkal, jogszerű kereskedelmi kapcsolatok színlelésével teljesítik,

b) az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalannyal, adóalanyokkal folytatott kereskedelmi kapcsolat során megsértik,

c) belföldi illetőségű, egy vagy több területi szerv illetékességébe tartozó adózók a kapcsolt vállalkozásokra előírt szabályok (elszámoló árak) megsértésével, színlelt szerződéssel vagy a rendeltetészerű joggyakorlás alapelveibe ütköző módon teljesítik.

(3) A központosított ellenőrzési eljárást és az azt követő hatósági eljárást az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága egy eljárásban, több adózónál egyidejűleg is jogosult lefolytatni. Az eljáró szerv az eljárás eredményeként kiadmányozott jogerős határozat(ok) egy példányának megküldésével tájékoztatja az egyébként hatáskörrel és illetékességgel rendelkező területi szervet.”

118. § (1) Az Art. 92. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ellenőrzés befejezésének határideje - beleértve az ellenőrzés megkezdésének és befejezésének napját - 30 nap. A határidő számításánál az ellenőrzés kezdő időpontja a megbízólevél átadásának napja. Felszámolás esetén az adóhatóság a tevékenységet záró adóbevallás ellenőrzését és az ezt megelőző időszakra vonatkozó ellenőrzést a felszámolás közzétételétől számított egy éven belül, a felszámoló által készített záró bevallást pedig a bevallás kézhezvételétől számított 60 napon belül köteles befejezni. Végelszámolás esetén az adóhatóság a tevékenységet

záró adóbevallás, a végelszámoló által készített záró adóbevallás, a két bevallás közötti időszakról benyújtott bevallás(ok) ellenőrzését, valamint a tevékenységet lezáró adóbevallást megelőző időszakra vonatkozó ellenőrzést a végelszámoló által készített záró adóbevallás kézhezvételétől számított 60 napon belül köteles befejezni.”

(2) Az Art. 92. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha az ellenőrzés során az adóhatóság más adózóra kiterjedően kapcsolódó vizsgálat lefolytatását rendeli el, a kapcsolódó vizsgálat időtartama az ellenőrzés határidejébe nem számít bele és az adóhatóság a kapcsolódó vizsgálat időtartama alatt az ellenőrzést a kapcsolódó vizsgálatlal nem érintett kérdésekben folytathatja. A kapcsolódó vizsgálat kezdő és befejező időpontjáról az adóhatóság az adózót értesíti.”

119. § (1) Az Art. 108. § (6)-(7) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) Becsléssel kell megállapítani az adóalapot akkor is, ha az adóalap megállapítására az (5) bekezdés szerint azért nincs mód, mert sem a bevételekről, sem a kiadásokról adatok, iratok, más bizonyítékok nem állnak az adóhatóság rendelkezésére, és ezek hiánya nem az adózó érdekkörén kívül eső okra vezethető vissza. A becslésnél az adóalapot az adóhatóság az eset körülményeire tekintettel valószínűsíti. Ennek során az azonos időszakban hasonló tevékenységet, hasonló körülmények között folytató adózók - magánszemély adózó esetében a munkaviszony keretében hasonló tevékenységet, hasonló körülmények között végzők - kereseti, jövedelmi viszonyait figyelembe kell venni.

(7) Ha az adózó az adóköteles bevételszerző tevékenységét az adóhatóságnak bejelenteni elmulasztotta, és az adóalap megállapítására az (5) bekezdés szerint nincs mód, az adóhatóság 12 havi működést vélelmezve átlagadó fizetésére kötelezi. Az átlagadó alapját a (6) bekezdés alkalmazásával kell megállapítani.”

(2) Az Art. 108. §-a a következő új (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A becslés alapján számított adóalaptól, költségvetési támogatás alapjától való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal bizonyíthatja. Ha az adózó ezen bizonyítás körében más adózót is érintő szerződéses kapcsolatra vagy egyéb ügyletre hivatkozik, az adóhatóság az érintett más adózónál - ha az adózó állítását az adózó bevallása, az érintett más adózó bevallása, illetve a nála korábban végzett ellenőrzés eredménye nem támasztja alá és az ellenőrzés elrendelését e törvény egyéb rendelkezése nem zárja ki - a kapcsolódó vizsgálatot haladéktalanul elrendeli és - a feltételek fennállása esetén - a kapcsolódó vizsgálat során a becslés szabályait alkalmazza.”

120. § Az Art. 109. § (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja. Ha az adózó nyilatkozata szerint a vagyongyarapodás forrását az adó megállapításához való jog elévülési idejét megelőzően szerezte meg, a vagyongyarapodás forrásának, a szerzés tényének és időpontjának igazolásaként közhiteles nyilvántartás jogerős bírósági vagy hatósági határozat, illetve az adómegállapításhoz való jog elévülési idejét megelőzően kiállított egyéb közokirat, valamint az adózó ezen időszakban az adóhatósághoz benyújtott, jogerős hatósági, bírósági határozattal nem érintett bevallásának adatai, bankszámla (pénzforgalmi számla) kivonat, értékpapírszámla-kivonat adatai szolgálhatnak; az adóhatóság az adó megállapításához való jog elévülési idejét megelőző időszakra vizsgálatot csak ezen adatokra kiterjedően végezhet. Egyebekben az eljárásra e fejezet szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(4) Az e § (3) bekezdésének alkalmazásában

a) közhiteles nyilvántartás az ingatlan-nyilvántartás, a földhasználati nyilvántartás, a zálogjogi nyilvántartás, a gépjármű-nyilvántartás, az úszólétesítmény-nyilvántartás, a légitársaság-nyilvántartás, a cégnyilvántartás, a magyar jog szerint egyéb közhiteles nyilvántartás, továbbá a nyilvántartás helye szerinti állam joga szerint közhitelesnek minősülő nyilvántartás;

b) szerzésnek minősül a vagyongyarapodás forrása felett a rendelkezési jognak, és/vagy a használat jogának, és/vagy a hasznosítás jogának, és/vagy a birtoklás jogának megszerzése, illetve a bankszámlán (pénzforgalmi számlán), értékpapírszámlán történő jóváírás.”

121. § Az Art. 116. § (1) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép, illetőleg a bekezdés a következő új d) ponttal egészül ki:

„(1) Az adómegállapításhoz való jog elévülésének határidején belül az adóhatóság az ellenőrzéssel lezárt bevallási időszak, illetve a törvényben előírt feltételek fennállása esetén az állami garancia beváltása iránti kérelem tekintetében ismételt ellenőrzést folytathat le, ha”

„d) az állami garancia beváltásával kapcsolatosan a korábban lefolytatott ellenőrzéshez képest új tény, körülmény merül fel, amely alapján az ellenőrzésre az adóhatóság elnöke utasítást ad.”

122. § Az Art. 119. § (2) bekezdése a következő új f) ponttal egészül ki:

[2) Az (1) bekezdés alapján az adóhatóság]

„f) a bejelentett tények, adatok, körülmények valódiságát”

[vizsgálja.]

123. § Az Art. a 124/A. §-át követően a következő új 124/B. §-sal egészül ki:

„124/B. § Az adóhatóság az önellenőrzés előterjesztésétől számított 15 napon belül - ellenőrzés lefolytatása nélkül - határozattal bírálja el az adózó önellenőrzését, ha az önellenőrzést az adózó kizárólag arra hivatkozással terjeszti elő, hogy az adókötelezettséget megállapító jogszabály alkotmányellenes vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusába ütközik, feltéve hogy az Alkotmánybíróság, illetve az Európai Közösségek Bírósága e kérdésben hozott döntésének kihirdetésére az önellenőrzés előterjesztésekor még nem került sor vagy az önellenőrzés a kihirdetett döntésben foglaltaknak nem felel meg. Az önellenőrzést elbíráló határozat ellen e törvény általános rendelkezései szerint fellebbezésnek, illetve bírósági felülvizsgálatnak van helye.”

124. § Az Art. 143. § (2) bekezdése a következő új harmadik mondatral egészül ki:

„A végrehajtás a kérelemnek a végrehajtást foganatosító szerv tudomására jutásától annak elbírálásáig nem foganatosítható.”

125. § Az Art. 149. § (4)-(7) bekezdéseinek helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés végrehajtására a végrehajtási eljárás során irányadó szabályokat kell alkalmazni.

(5) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés ellen végrehajtási kifogásnak van helye, amelynek a végzés végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(6) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés alapján foganatosított végrehajtási cselekményeket a végrehajtási eljárás megindítása után nem kell megismételni. A végrehajtási eljárás alapjául szolgáló határozat (végzés) megsemmisítése esetén a biztosítási intézkedést meg kell szüntetni.

(7) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés végrehajtása során elvégzett foglalás hatálya kiterjed a végrehajtási eljárásra is.”

126. § Az Art. 158. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Zálogjoggal terhelt ingó vagy ingatlan lefoglalása esetén a zálogjogosultat a Vht. 114. §-ában, illetőleg 138/A. §-ában foglaltak szerint kell értesíteni.”

127. § (1) Az Art. 160. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép, egyidejűleg a § (3) bekezdésének a) és b) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„A végrehajtási eljárás felfüggesztése és szünetelése”

[3) Nem eredményezi a végrehajtási eljárás szünetelését az adózó fizetési könnyítésre vagy adótartozás mérséklésre irányuló kérelmének benyújtása, ha]

„a) az adózó korábbi, ilyen tárgyú kérelmét az adóhatóság jogerős határozattal elbírálta vagy a kérelmet az adózó visszavonta,

b) arra az adóhatósági árverés kitűzését, illetőleg pályázat meghirdetését követően kerül sor, vagy”

(2) Az Art. 160. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (2) bekezdés b) pontjában meghatározott szünetelés kezdő napja a kérelem megérkezését követő nap.”

128. § Az Art. 172. § (1) bekezdés g) és l) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő új m) ponttal egészül ki:

[172. § (1) A magánszemély adózó 100 ezer forintig, más adózó 200 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha]

„g) be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztat vagy foglalkoztatott, igazolatlan eredetű árut forgalmaz, illetőleg az ellenőrzés időpontjában az áru eredetét tanúsító bizonylattal vagy annak másolatával nem rendelkezik,”

„l) az ellenőrzést, az üzletlezárást, illetőleg a tevékenység felfüggesztésének alkalmazását vagy a végrehajtási eljárást a megjelenési kötelezettség elmulasztásával, az együttműködési kötelezettség megsértésével vagy más módon akadályozza, különösen ilyennek minősül, ha a becslés során az adózó bizonyítékként más adózót is érintő szerződéses kapcsolatra vagy egyéb ügyletre hivatkozik, és az e alapján lefolytatott kapcsolódó vizsgálat az adózó bizonyítási indítványában foglaltakat nem támasztja alá,”

„m) az e törvény felhatalmazása alapján kiadott külön jogszabályban meghatározott feltételek megsértésével állít elő és/vagy hoz forgalomba nyomtatványt.”

129. § (1) Az Art. 175. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A pénzügyminiszter rendeletben meghatározza a számla, egyszerűsített számla, nyugta nyomtatványok forgalmazásának, nyilvántartásának szabályait, valamint ezek előállításának, adóigazgatási azonosításra alkalmasságának feltételeit.”

(2) Az Art. 175. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az e törvény 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallás benyújtására kötelezett adózó e kötelezettség keletkezése időpontjától az állami adóhatósághoz teljesítendő valamennyi bevallási és adatszolgáltatási kötelezettségét elektronikus úton teljesíti.”

130. § Az Art. 178. § 8. és 15. pontja, illetőleg 31. pontjának első mondata helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő új 32. és 33. pontokkal egészül ki:

[178. § E törvény és - ha törvény másként nem rendelkezik - az adóról szóló jogszabályok alkalmazásában]

„8. *be nem jelentett alkalmazott*: az adózó gazdasági tevékenységében személyesen közreműködő magánszemély, akire vonatkozóan a munkáltató, illetve kifizető az e törvényben meghatározott bejelentési kötelezettségének nem tett eleget, illetve a munkáltató, kifizető nem tudja bizonyítani, hogy a tevékenységében közreműködő jogviszonya kívül esik a bejelentési kötelezettségen,”

„15. *járulék*: a nyugdíjjárulék, a magán-nyugdíjpénztári tagdíj, az egészségbiztosítási járulékok (ideértve a természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékot is), az egészségügyi szolgáltatási járulék, a nyugdíjbiztosítási járulék, a vállalkozói járulék, a munkaadói járulék, a munkavállalói járulék, a táppénz-hozzájárulás, továbbá a végrehajtás tekintetében a jogalap nélkül felvett és visszakövetelt társadalombiztosítási és - a társadalombiztosítási szervek által folyósított - egyéb ellátások, valamint a társadalombiztosítás ellátásainak fedezetére előírt más kötelező járulékbefizetések, ideértve a jogosulatlan kifizetőhelyi költségértérítést is,”

„31. *minősített adózó*: az a vállalkozási tevékenységet folytató személy, aki (amely) legalább a kérelem előterjesztésének napját megelőző 3 éven át működött, és a kérelem benyújtását megelőző elévülési időn belül az adóhatóság nem állapított meg a terhére adóhiányt, nem indított ellene végrehajtási eljárást, nem állt vagy áll csőd-, illetve felszámolási eljárás alatt, illetőleg az adózó fizetési könnyítés, adómérséklés iránti kérelmet nem terjesztett elő.

32. *import adójogi megbízott*: az általános forgalmi adóról szóló törvényben import adójogi megbízottként meghatározott személy,

33. *kritikus feltételek*: a szokásos piaci árat megállapító határozatban rögzített, a szokásos piaci ár megbízhatósága szempontjából jelentőséggel bíró, a jövőre vonatkozó - pénzügyi, számviteli, gazdasági, jogi, működési - előfeltevések, számítások, küszöbértékek, jellemzők, amelyek nem teljesülése esetén, annak napjától a határozat nem alkalmazható. A kritikus feltételeket a határozat a konkrét ügy sajátosságaihoz mérten állapítja meg.”

131. § Az Art. 1-3. és 7. számú melléklete e törvény 6-9. számú melléklete szerint módosul.

HETEDIK RÉSZ

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

X. Fejezet

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

132. § (1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. §-ának 1) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:]

„1) *Járulék*: a nyugdíjjárulék, a magán-nyugdíjpénztári tagdíj, az egészségbiztosítási járulék, a társadalombiztosítási járulék, a táppénz-hozzájárulás, az egészségügyi szolgáltatási járulék.”

(2) A Tbj. 4. §-a r) pontjának 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:]

„r) *Igazgatási szerv*:

1. a biztosítási kötelezettség megállapításával, a bejelentési-, nyilvántartási-, adatszolgáltatási kötelezettséggel, a járulék- és tagdíj bevallásával, megfizetésével, e kötelezettségek megsértésével kapcsolatos jogkövetkezmények megállapításával, a tartozás beszedésével, behajtásával, a bevallás ellenőrzésével kapcsolatos hatósági ügyben - a 34-

35. §, 41. § (4)-(5) bekezdés, 42-43. § kivételével - az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: APEH) és területi szervei, az adózás rendjéről szóló törvény 88. §-ának (5) bekezdésében meghatározott feladatkörében a Vám- és Pénzügyőrség és területi szervei,”

(3) A Tbj. 4. §-a a következő *w*) ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában:]

„*w*) Mezőgazdasági őstermelő: az Szja tv. 3. §-ának 18. alpontjában meghatározott személy.”

133. § A Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő *i*) ponttal egészül ki:

[E törvény alapján biztosított]

„*h*) az egyházi szolgálatot teljesítő egyházi személy, szerzetesrend tagja (a továbbiakban együtt: egyházi személy), kivéve a saját jogú nyugdíjast,

i) a mezőgazdasági őstermelő, kivéve a közös őstermelői igazolvány alapján őstermelő kiskorú személyt, az egyéb jogcímen biztosítottat, a saját jogú nyugdíjast, illetőleg az özvegyi nyugdíjban részesülő személyt, ha a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.”

134. § A Tbj. 10. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A mezőgazdasági őstermelő biztosítási kötelezettsége az őstermelői igazolványban feltüntetett időponttól az igazolvány visszaadása napjáig áll fenn, ha az őstermelő az 5. § (1) bekezdésnek *i*) pontja alapján biztosítottnak minősül.”

135. § A Tbj. 11. §-ának *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A biztosítás nem terjed ki:]

„*b*) a magyar jogszabályok szerint be nem jegyzett külföldi munkáltató által a Magyar Köztársaság területén foglalkoztatott külföldinek minősülő,

ba) a 13. § *a*) pontjában említett közösségi rendelet hatálya alatt álló személyre,

bb) harmadik állam polgárára, ha kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-kölcsönzés keretében végez munkát;”

136. § A Tbj. 18. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társadalombiztosítási ellátások fedezetére

a) a biztosított természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékot (a továbbiakban együtt: egészségbiztosítási járulék), valamint nyugdíjjárulékot,

b) a foglalkoztató és a biztosított egyéni vállalkozó egészségbiztosítási járulékot és nyugdíj-biztosítási járulékot (a továbbiakban együtt: társadalombiztosítási járulék),

c) a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás, valamint a 39. § (2) bekezdésében említett személy egészségügyi szolgáltatási járulékot,

d) az egészségügyi szolgáltatások fedezetére a külön törvényben meghatározott személy egészségügyi hozzájárulást fizet.”

137. § A Tbj. 19. § (1), (3)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A foglalkoztató és a biztosított egyéni vállalkozó által fizetendő társadalombiztosítási járulék mértéke 29 százalék, ebből a nyugdíj-biztosítási járulék 18 százalék, az egészségbiztosítási járulék 11 százalék, amelyből a természetbeni egészségbiztosítási járulék 7 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék 4 százalék. 2007. január 1-jétől a nyugdíj-biztosítási járulék 21 százalék, az egészségbiztosítási járulék 8 százalék, amelyből a természetbeni egészségbiztosítási járulék 5 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék 3 százalék.”

„(3) A biztosított által fizetendő egészségbiztosítási járulék mértéke

a) 2006. szeptember 1-jétől 6 százalék, amelyből a természetbeni egészségbiztosítási járulék mértéke 4 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék mértéke 2 százalék,

b) 2007. január 1-jétől 7 százalék, melyből a természetbeni egészségbiztosítási járulék mértéke 4 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék mértéke 3 százalék.

(4) A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó és a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás által fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék mértéke 10 százalék, 2007. január 1-jétől 16 százalék. A 39. § (2) bekezdésében említett személy által fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék mértéke 15 százalék, 2007. január 1-jétől 16 százalék.”

138. § A Tbj. 20. § a a következő (2)-(3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az eredeti rendelkezés jelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) Az 5. § (1) bekezdésének *a*) pontjában említett biztosított foglalkoztatója a társadalombiztosítási járulékot havonta legalább 125 000 forint, 2007. január 1-jétől 131 000 forint minimum járulékalap - részmunkaidő esetén ezen összeg arányos része - után köteles megfizetni. Ha a járulékalapot képező jövedelem nem éri el a minimum

járulékalapot, a foglalkoztató az Art. 17/A. §-ában meghatározott bejelentés esetén a társadalombiztosítási járulékot a járulékalapot képező jövedelem után fizeti meg.

(3) Ha a biztosított járulékalapot képező jövedelme nem éri el a minimum járulékalapot és a foglalkoztató nem él az Art. 17/A. §-ában meghatározott bejelentési jogával, a 24. § (1) bekezdés szerinti járulékfizetési kötelezettség alapján a biztosítottat terhelő járuléktöbbletet a foglalkoztató viseli.”

139. § A Tbj. 24. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A foglalkoztató a 19. § (2) bekezdésében meghatározott nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és a 19. § (3) bekezdésében meghatározott egészségbiztosítási járulékot fizet. A nyugdíjjárulékos (tagdíj) és az egészségbiztosítási járulékos alapja azonos a 20. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott társadalombiztosítási járulékos alapjával. A foglalkoztató nem fizet

a) nyugdíjjárulékot és egészségbiztosítási járulékot a járulékalapot képező természetbeni juttatás adóalapként megállapított értékének személyi jövedelemadóval növelt összege, az adóköteles béren kívüli juttatás adóalapként meghatározott részének személyi jövedelemadóval növelt összege, a felszolgálati díj és a borraival után,

b) egészségbiztosítási járulékot a jubileumi jutalom, a végkielégítés, az újrakezdési támogatás, a szabadságmegváltás jogcímen kifizetett juttatás, a külön jogszabály szerinti prémiumévek program, illetőleg a különleges foglalkoztatási állomány keretében járó juttatás, és a határozott időtartamú jogviszony megszüntetése esetén a Munka Törvénykönyve 88. § (2) bekezdése alapján kifizetett összeg után.”

140. § A Tbj. 25. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„25. § A saját jogú nyugdíjas foglalkoztató a járulékalapot képező jövedelme után természetbeni egészségbiztosítási járulékot, nyugdíja folyósításának szünetelése esetén pénzbeli egészségbiztosítási járulékot is fizet. A saját jogú nyugdíjas foglalkoztató nyugdíjjárulékot nem fizet.”

141. § A Tbj. 26. §-ának (3) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az egyházi személy után az egyház a minimálbér alapulvételével a 19. § (1)-(3) bekezdésében meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulékot, természetbeni egészségbiztosítási járulékot, nyugdíjjárulékot, magánnyugdíjpénztári tagdíjat (a továbbiakban: tagdíjat) fizet. A járulékot és a tagdíjat központilag, egy összegben az Art. szabályai szerint kell az állami adóhatóságnak bevallani és megfizetni.”

„(5) A központi költségvetés fizeti meg a 19. § (1) és (3) bekezdése szerinti természetbeni egészségbiztosítási járulékot

a) a 16. § (1) bekezdésének b), c), f) és h) pontjában meghatározott - foglalkoztatottnak vagy kiegészítő tevékenységet folytatóknak nem minősülő - személyek, illetőleg a gyermekgondozási díjban részesülő személyek után a folyósított ellátás,

b) a 16. § (1) bekezdésének i), k), l), m), n) és o) pontjában meghatározott személyek, valamint a hajléktalanok után a minimálbér,

c) az a)-b) pontban említett személyek közül a családi pótlékban is részesülő személy után a családi pótlék, a felsőoktatási intézmény nappali tagozatán tanulmányokat folytató hallgató után a hallgatói juttatás alapulvételével. Az eltartó köteles bejelenteni eltartott közeli hozzátartozójának személyi adatait [41. § (3) bekezdés c) pont] és táj-számát az illetékes egészségbiztosítási igazgatási szervhez.”

142. § A Tbj. 27. §-ának (1)-(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társas vállalkozás a biztosított társas vállalkozó után a 19. § (1) bekezdésében meghatározott társadalombiztosítási járulékot fizet. A társadalombiztosítási járulékot a társas vállalkozó részére a személyes közreműködésre tekintettel kifizetett (elszámolt) járulékalapot képező jövedelem, de havi átlagban legalább 125 000 forint, 2007. január 1-jétől 131 000 forint minimum járulékalap után kell megfizetni. Ha a járulékfizetési kötelezettség nem áll fenn egy teljes naptári hónapon át, egy naptári napra az előzőek szerinti összeg harmadát kell figyelembe venni. Ha a járulékalapot képező jövedelem nem éri el a minimum járulékalapot, a társas vállalkozás az Art. 17/A. §-ában meghatározott bejelentés esetén a társadalombiztosítási járulékot a járulékalapot képező jövedelem, de legalább a minimálbér után fizeti meg.

(2) A biztosított társas vállalkozó a 19. § (2) bekezdése szerinti nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és a 19. § (3) bekezdése szerinti egészségbiztosítási járulékot fizet. A nyugdíjjárulékos (tagdíj) és az egészségbiztosítási járulékos alapja megegyezik az (1) bekezdésben meghatározott társadalombiztosítási járulékos alapjával - ide nem értve az Szja tv. 69. §-a szerinti természetbeni juttatás adóalapként megállapított értékének személyi jövedelemadóval növelt összegét - azzal, hogy a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) legfeljebb a járulékfizetési felső határig kell megfizetni.”

143. § A Tbj. 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. § (1) A 27. §-ban meghatározott járulékalap alsó határát arányosan csökkenteni kell azon időszak figyelembevételével, amely alatt a társas vállalkozó

a) táppénzben, baleseti táppénzben, terhességi-gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesül - kivéve, ha a

gyermekgondozási segély, a gyermeknevelési támogatás, az ápolási díj fizetésének időtartama alatt vállalkozói tevékenységét személyesen folytatja -,

b) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,

c) fogvatartott,

d) ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként kamarai tagságát szünetelteti.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott körülmények nem állnak fenn a naptári hónap teljes tartamán át, a járulékfizetési alsó határ kiszámításánál egy naptári napra a 27. § (1) bekezdésben meghatározott járulékalap harmincad részét kell alapul venni. A járulékfizetési felső határt csökkenteni kell az (1) bekezdésben meghatározott időtartamok naptári napjai és a járulékfizetési felső határ naptári napi összegének szorzatával. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha a társas vállalkozó biztosítási jogviszonya a hónap közben kezdődött vagy szűnt meg.”

144. § A Tbj. 29. §-ának (1)-(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosított egyéni vállalkozó az Szja tv. 16. § (4) bekezdésében meghatározott vállalkozói kivét, átalányadó esetén az átalányadó alapját képező jövedelem, de havonta legalább 125 000 forint, 2007. január 1-jétől legalább 131 000 forint minimum járulékalap után fizeti meg a 19. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulékot. Ha a vállalkozói kivét nem éri el a minimum járulékalapot, az Art. 17/A. §-ában meghatározott bejelentés esetén az egyéni vállalkozó a vállalkozói kivét, de legalább a minimálbér után fizeti meg a társadalombiztosítási járulékot. Ha az átalányadó egyéni vállalkozó átalányadó alapját képező jövedelme nem éri el a minimum járulékalapot, az Art. 17/A. §-ában meghatározott bejelentés esetén az átalányadó alapját képező jövedelem, de legalább a minimálbér után fizeti meg a társadalombiztosítási járulékot.

(2) A tételes átalányadó esetében a társadalombiztosítási járulék alapja a minimálbér.

(3) Az egyéni vállalkozó - ideértve a tételes átalányadózót is - a 19. § (2)-(3) bekezdésében meghatározott nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és egészségbiztosítási járulékot az (1)-(2) bekezdésben meghatározott társadalombiztosítási járulékalap figyelembevételével fizeti meg, a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) azonban legfeljebb a járulékfizetési felső határig.

(4) Az egyéni vállalkozó az (1) bekezdésben említett járulékalap alapulvételével nem köteles társadalombiztosítási járulékot, nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és egészségbiztosítási járulékot fizetni arra az időtartamra, amely alatt

a) táppénzben, baleseti táppénzben, terhességi-gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, ápolási díjban részesül - kivéve, ha a gyermekgondozási segély, a gyermeknevelési támogatás, az ápolási díj folyósításának tartama alatt vállalkozói tevékenységét személyesen folytatja -,

b) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,

c) fogvatartott,

d) ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként kamarai tagságát szünetelteti,

e) a 31. § (4) bekezdésében említett egyéni vállalkozó keresőképtelen.

(5) Amennyiben a (4) bekezdésben meghatározott körülmények a naptári hónap teljes tartamán át nem állnak fenn, a járulékfizetési alsó határ kiszámításánál egy-egy naptári napra a járulékalap harmincad részét kell alapul venni. A járulékfizetési felső határt csökkenteni kell a (4) bekezdésben meghatározott időtartamok naptári napjai és a járulékfizetési felső határ naptári napi összegének szorzatával. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha az egyéni vállalkozó biztosítási jogviszonya hónap közben kezdődött vagy szűnt meg.”

145. § A Tbj. 29/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egyszerűsített vállalkozói adó szabályai szerint adózó (a továbbiakban: eva adózó) biztosított egyéni vállalkozó a 19. § (1)-(3) bekezdésében meghatározott járulékokat (tagdíjat) havonta 125 000 forint, 2007. január 1-jétől 131 000 forint minimum járulékalap után fizeti meg. Ha az Art. 17/A. §-ában meghatározott bejelentése szerint a jövedelme nem éri el a minimum járulékalapot, az eva adózó a járulékokat (tagdíjat) legalább a minimálbér után fizeti meg.”

146. § A Tbj. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § (1) Az 5. § (3) bekezdésében említett személy a járulékalapot képező jövedelme után társadalombiztosítási járulékot, nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és egészségbiztosítási járulékot fizet.

(2) A foglalkoztató - akihez fűződő jogviszonyára tekintettel a természetes személynek járulékalapot képező jövedelmet juttatnak - a természetes személlyel tett egybehangzó nyilatkozata alapján átvállalhatja az (1) bekezdésben meghatározott járulékok (tagdíj) levonását, megfizetését és bevallását. A fizetési-, bevallási kötelezettség átvállalásának további feltétele a biztosított nyilatkozata arról, hogy a kötelezettség teljesítéséhez szükséges valamennyi adatot a foglalkoztató rendelkezésére bocsátja. Az átvállalt kötelezettség teljesítéséért a foglalkoztató és a biztosított egyetemlegesen felelnek.”

147. § A Tbj. a 30. § után a következő alcímmel egészül ki, egyidejűleg a 30/A. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„A mezőgazdasági őstermelő járulékfizetése

30/A. § (1) A mezőgazdasági őstermelő a minimálbérnek megfelelő összeg után fizeti meg a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási járulékot és a nyugdíjjárulékot (tagdíjat).

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az a mezőgazdasági őstermelő, akinek e tevékenységből származó, a tárgyévvel megelőző évben elért bevétele nem haladja meg a hétmillió forintot, az őstermelői tevékenységből származó bevétel 20 százaléka után 8,5 százalékos nyugdíjjárulékot is magában foglaló nyugdíj-biztosítási járulékot és a 19. § (3) bekezdésében meghatározott mértékű természetbeni egészségbiztosítási járulékot fizet. A hétmillió forintos bevételi összeghatár számításánál figyelmen kívül kell hagyni a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított, egyébként bevételnek számító támogatást.

(3) A mezőgazdasági őstermelő a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében az adóévre vonatkozóan nyilatkozzalattal vállalhatja, hogy a 19. § (1)-(3) bekezdés szerinti járulékokat (tagdíjat) az (1)-(2) bekezdésben meghatározott járulékalapnál magasabb összeg után fizeti meg. A nyilatkozatot február 12-éig kell az állami adóhatósághoz benyújtani. A nyilatkozat az Art. szerinti végrehajtható okiratnak minősül.

(4) A mezőgazdasági őstermelő járulékfizetési kötelezettségére a 29. § (4) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.”

148. § A Tbj. 31. §-a (1)-(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg az eredeti (6) bekezdés számozása (7) bekezdésre módosul és a § előtti alcím az alábbiak szerint változik:

„Járulékfizetés több biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony egyidejű fennállása esetén

31. § (1) Több biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony egyidejű fennállása esetén a járulékalap után mindegyik jogviszonyban meg kell fizetni a társadalombiztosítási járulékot, a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) és az egészségbiztosítási járulékot.

(2) A nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a biztosított a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyaiban együttesen legfeljebb a járulékfizetési felső határig fizeti meg. Ha a jogviszony nem áll fenn a naptári év teljes tartamán át, a járulékfizetési felső határt a biztosítási kötelezettség időtartamával arányosan kell kiszámítani. A nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a naptári év folyamán mindaddig meg kell fizetni, amíg a biztosított a foglalkoztatók előtt nem nyilatkozik, hogy a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a járulékfizetési felső határig megfizette. Nyugdíjjáruléktúlfizetés esetén a foglalkoztató a túlfizetés igazolását követő 15 napon belül köteles a járulékot visszafizetni a biztosítottnak.

(3) A biztosított nem fizet pénzbeli egészségbiztosítási járulékot a legalább heti 36 órás munkavégzéssel járó, biztosítási kötelezettség alapjául szolgáló jogviszonya mellett egyidejűleg fennálló további jogviszonyában.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott járulékalaptól eltérően a társadalombiztosítási járulékok, az egészségbiztosítási járulékok és a nyugdíjjárulékok (tagdíj) alapja a ténylegesen elért járulékalapot képező jövedelem - eva adózó egyéni vállalkozó esetében az Eva tv.-ben meghatározott adóalap 4 százaléka -, ha a társas vállalkozó, az egyéni vállalkozó egyidejűleg munkaviszonyban is áll és foglalkoztatása eléri a heti 36 órát, illetőleg közép- vagy felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytat tanulmányokat. A heti 36 órás foglalkoztatás megállapításánál az egyidejűleg fennálló munkaviszonyokban előírt munkaidőt össze kell számítani.

(5) Amennyiben a társas vállalkozóként biztosított több gazdasági társaság személyesen közreműködő tagja, a 27. § (1) bekezdésében előírt legkisebb összegű járulékot - évente egy alkalommal történő választása szerint - egyszer kell figyelembe venni.

(6) Annak az egyéni vállalkozónak, aki egyben társas vállalkozóként is biztosított, egyéni vállalkozói járulékfizetési kötelezettsége a 29. § (1) bekezdése, illetőleg 29/A. § (1) bekezdése szerint áll fenn. Ez esetben a társas vállalkozásnál fennálló járulékfizetési kötelezettség alapja a ténylegesen elért, járulékalapot képező jövedelem.”

149. § (1) A Tbj. 34. §-ának (4) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Ha a megállapodást kötő személy, kedvezményezett javára kötött megállapodás esetén a kedvezményezett a megállapodás időtartama alatt biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyban áll, a megállapodás alapján történő járulékfizetési kötelezettség szünetel.”

(2) A Tbj. 34. §-ának (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) A nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem, illetőleg a szolgálati idő, valamint az egészségügyi szolgáltatás szerzése érdekében kötött megállapodást a kedvezményezett személy javára a járulékfizetés átvállalásával más személy vagy szerv is megkötheti. Az előzőekben említett megállapodások alapján fizetendő járulékokat magyar törvényes pénznemben és a megállapodás megkötése utáni mértékváltozások figyelembevételével kell megállapítani és megfizetni.”

150. § A Tbj. 35. §-a utáni cím és a 36. § helyébe a következő alcím, illetőleg rendelkezés lép:

„Biztosítási kötelezettséggel nem rendelkezők járulékfizetése

36. § (1) A kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás a 19. § (4) bekezdésében meghatározott egészségügyi szolgáltatási járulékot fizet. A járulékalapja a társas vállalkozónak a személyes közreműködése alapján kifizetett (elszámolt) járulékalapot képező jövedelem.

(2) A kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó tevékenységének megszűnése után kifizetett, a személyes közreműködése alapján járó járulékalapot képező jövedelem után a társas vállalkozás egészségügyi szolgáltatási járulékot köteles fizetni.”

151. § A Tbj. 37. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„37. § (1) A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a 19. § (4) bekezdésében meghatározott egészségügyi szolgáltatási járulékot fizet. A járulékalapja az e tevékenységből származó vállalkozói kivét, átalányadó esetén az átalányadó alapját képező jövedelem.

(2) Az egyszerűsített vállalkozói adózást választó kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó az egészségügyi szolgáltatási járulékot - az (1) bekezdésben meghatározott járulékalaptól eltérően - az Eva tv.-ben meghatározott adóalap 10 százaléka után fizeti meg.

(3) A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a 10. § (1) bekezdésében meghatározott időtartam alatt köteles egészségügyi szolgáltatási járulék fizetésére.”

152. § A Tbj. 39. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az a belföldi személy, aki biztosítottnak vagy biztosított eltartott hozzátartozójának nem minősül és egészségügyi szolgáltatásra a 16. § a)-p) és s)-t) pontja, illetőleg 13. § a) pontja szerint sem jogosult, köteles a minimálbér alapulvételével havonta a 19. § (4) bekezdésében meghatározott egészségügyi szolgáltatási járulékot fizetni. Ha a járulékfizetési kötelezettség nem áll fenn a naptári hónap teljes tartama alatt, egy naptári napra a minimálbér harmincad részét kell figyelembe venni.”

153. § A Tbj. 41. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az APEH elektronikus úton hivatalból átadja az Art. 31. §-ának (2) bekezdése szerinti bevallási adatokból a) az 1-7., 9-15. és 23-24. pont szerinti részletezettséggel bevallott éves ellenőrzött adatokat - ide nem értve a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjaira vonatkozó adatokat - a nyugdíjjogosultság és a nyugdíj megállapítása céljából az ONYF részére a tárgyévét követő év április 30.,

b) az 1-6., 8-10., 12-14., 16. és 23. pont szerinti adatokat az egészségbiztosítási ellátások utólagos ellenőrzése céljából az OEP részére a havi adó- és járulékbevallás benyújtására előírt határidőt követő harmadik hónap utolsó,

c) az 1-5., 7., 9-12. és 15. pont szerinti adatokat a magán-nyugdíjpénztári tagok folyószámlájának vezetéséhez a magánnyugdíjpénztárak részére - pénztáranként - a bevallás benyújtására előírt határidőt követő hónap, a bevallás kijavítása, önellenőrzéssel történő helyesbítése esetén a kijavítás, illetőleg az önellenőrzés benyújtásának időpontját követő hónap utolsó

napjáig; az 5. § (3) bekezdése szerint biztosított, a vendéglátó üzlet felszolgálója által fizetett nyugdíj-biztosítási járulékalap, nyugdíjjárulékalap (tagdíj) alapjára, összegére vonatkozó adatokat az ONYF, illetőleg a magánnyugdíjpénztár részére, az 5. § (3) bekezdése szerint biztosított által fizetett pénzbeli és természetbeni egészségbiztosítási járulékalapjára, összegére vonatkozó adatokat az OEP részére a személyi jövedelemadó-bevallás benyújtására előírt határidőt követő harmadik hónap utolsó napjáig.”

154. § A Tbj. 44. §-ának (1) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 4. § szerinti foglalkoztató, az egyéni vállalkozó, az őstermelő, valamint az 56/A. § szerinti munkavállaló, foglalkoztató (a továbbiakban együtt: nyilvántartásra kötelezett) kötelesek a jogszabályban meghatározott nyilvántartás vezetésére és az Art. 31. §-ának (2) bekezdésében meghatározott adatokról a bevallásukban adatszolgáltatás teljesítésére.”

„(3) A foglalkoztató a biztosítási jogviszonnal kapcsolatos bejelentési kötelezettségét az Art. 16. §-ában foglaltaknak megfelelően az állami adóhatóságnak teljesíti.”

155. § A Tbj. 49. §-a utáni alcím, valamint az 50. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„A járulékalap és a tagdíj megállapítása, bevallása, megfizetése

50. § (1) A foglalkoztató a biztosítottnak a tárgyhónapban kifizetett (juttatott, elszámolt), járulékalapot képező jövedelem alapján köteles a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási járulékot, a nyugdíjjárulékalapot (tagdíjat) megállapítani és a biztosítottat terhelő járulékot levonni. A megállapított tárgyhavi járulékot (tagdíjat) az Art. 31. §-ának (2) bekezdésében és 2. számú mellékletében meghatározottak szerint kell a tárgyhónapot követő hónap 12-éig bevallani, illetőleg megfizetni az állami adóhatóságnak.

(2) Az egyéni vállalkozó a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási járulékot és a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) az Art. 31. §-ának (2) bekezdésében és 2. számú mellékletében meghatározottak szerint a tárgy hónapot követő hónap 12-éig vallja be, illetőleg fizeti meg az állami adóhatóságnak. Az eva adózó egyéni vállalkozó a járulékot (tagdíjat) az Eva tv.-ben meghatározottak szerint fizeti meg és vallja be.

(3) Az 5. § (3) bekezdésében említett személy a járulékalapot képező jövedelme után fizetendő társadalombiztosítási járulékot, egészségbiztosítási járulékot és nyugdíjjárulékot (tagdíjat) a személyi jövedelemadóról benyújtott bevallásában vallja be, és a jövedelem kifizetését, juttatását követő hónap 12-éig fizeti meg az állami adóhatóságnak, kivéve, ha a járulék (tagdíj) megfizetését és bevallását a foglalkoztató a 30. § (2) bekezdése szerint átvállalta.

(4) A mezőgazdasági östermelő a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási járulékot és a nyugdíjjárulékot (tagdíjat) az Art. 31. §-ának (2) bekezdése szerinti adattartalommal elektronikus úton negyedévente, a negyedévet követő hónap 12-éig vallja be és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg az állami adóhatóságnak.

(5) A foglalkoztató a biztosítottat terhelő járulékot (tagdíjat) akkor is köteles megfizetni, ha a járulékkötelezettség a nem pénzbeli jövedelmet terheli, illetőleg ha arra a tárgy hónapban juttatott pénzbeli kifizetés nem nyújt fedezetet.

(6) A foglalkoztató írásban tájékoztatja a biztosítottat a tárgyhavi jövedelem kifizetésével egyidejűleg az általa megfizetett társadalombiztosítási járulékról, a biztosított jövedelméből levont egészségbiztosítási járulékról és nyugdíjjárulékról (tagdíjról), illetőleg a részére túlvonás miatt visszafizetett (átutalt) járulékokról, a társas vállalkozás a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozót az egészségügyi szolgáltatási járulékról.

(7) A magán-nyugdíjpénztári tagdíjfizetési kötelezettséget, a késedelmi- és az ellenőrzési pótlékot az APEH nevében, a Magyar Államkincstár által vezetett, magánnyugdíjpénztárként megnyitott tagdíjbeszedési-, illetőleg késedelmi (önellenőrzési) pótlék számlákra kell teljesíteni. A Magyar Államkincstár a tagdíjat, a késedelmi- és az ellenőrzési pótlékot haladéktalanul átutalja a magánnyugdíjpénztárnak.

(8) Az állami adóhatóság a járulékkötelezettség teljesítése érdekében az Art. 17/A. §-ában meghatározott bejelentés valóságtartalmát - különösen a vállalkozásból származó jövedelmekre figyelemmel - vizsgálja.”

156. § A Tbj. 51. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magánnyugdíjpénztár egyeztetést kezdeményez az állami adóhatósággal, ha a bevallás és a befizetés adatai között eltérést állapít meg, tagdíj bevallására, befizetésére nem került sor. Az egyeztetés lefolytatásához szükséges adatokat a pénztár - az adatátadás módjáról kötött megállapodásnak megfelelően - átadja az állami adóhatóságnak.”

XI. Fejezet

Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

157. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho.) 3. §-ának (3) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A magánszemély az adóévben megszerzett, az Szja tv. szerint külön adózó, bevallási kötelezettség alá tartozó

a) vállalkozásból kivont jövedelem [Szja tv. 68. §],

b) értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem [Szja tv. 65/A. §],

c) 25, illetőleg 35 százalékos adóterhet viselő osztalék [Szja tv. 66. §], vállalkozói osztalékalap [Szja tv. 49/C. §],

d) árfolyamnyereségből származó jövedelem [Szja tv. 67. §],

e) ingatlan bérbeadásából [Szja tv. 74. §] származó egymillió forintot meghaladó jövedelem esetén a teljes összeg után 14 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet mindaddig, amíg a biztosítási jogviszonyában a Tbj. 19. § (1) bekezdése, 36-37. §-a és 39. § (2) bekezdése alapján megfizetett egészségbiztosítási járulék, egészségügyi szolgáltatási járulék (a továbbiakban együtt: egészségbiztosítási járulék), valamint az a)-e) pontban meghatározott jövedelmek után megfizetett százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás együttes összege a tárgyévben el nem éri a négyszázötvenezer forintot (a továbbiakban: hozzájárulás-fizetési felső határ).”

„(5) Mentés a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás fizetése alól az a jövedelem, természetbeni juttatás, adóköteles béren kívüli juttatás, amely után a fennálló biztosítási jogviszonyra tekintettel járulékfizetési kötelezettség - ideértve az egészségügyi szolgáltatási járulékot is - keletkezik, valamint az a jövedelem, amely után az adót nem kell megállapítani és/vagy megfizetni. Mentés továbbá az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem, ha a lakásbérleti jogviszony tárgyát képező lakás a bérbeadó állandó lakóhelye, kivéve, ha a bérbeadó a lakást saját vállalkozása vagy vele együtt élő közeli hozzátartozója (élettársa) vállalkozása részére adja bérbe.”

158. § (1) Az Eho. 11. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az eredeti (3)-(4) bekezdés számozása (4)-(5) bekezdésre változik:

„(3) A magánszemély legkésőbb a kifizetés időpontjáig nyilatkozik a kifizetőnek arról, hogy a több kifizetőtől és/vagy magánszemélytől származó ingatlan bérbeadásból keletkező jövedelme a naptári évben meghaladja az egymillió forintot.”

(2) Az Eho. 11. § (8) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az előzőektől eltérően az egyéni vállalkozó a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást havonta állapítja meg, fizeti meg és az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint vallja be, a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a személyi jövedelemadóról benyújtott bevallásában vallja be és a tárgyévet követő év január 12-éig fizeti meg. Az egyéni vállalkozó a vállalkozói osztalékalap után fizetendő egészségügyi hozzájárulást évente egyszer állapítja meg, a tárgyévet követő év február 15-éig fizeti meg és az éves bevallásában vallja be.”

XII. Fejezet

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

159. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 41. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„41. § A munkavállaló járulékként a munkaviszonya(i) alapján a munkaadótól kapott bruttó munkabér, illetmény (kereset) 1,5 százalékát köteles fizetni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra, aki öregségi, rokkantsági vagy baleseti rokkantsági nyugdíjban részesül, illetőleg arra jogosulttá vált.”

160. § Az Flt. 42. §-ának (4) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„A kincstári körbe, illetőleg a helyi önkormányzatok nettó finanszírozása hatálya alá tartozó illetmény-számfejtési feladatokat ellátó munkáltató a megállapított munkaadói és munkavállalói járulékok megfizetését és bevallását az államháztartásról szóló törvényben meghatározottak szerint teljesíti.”

XIII. Fejezet

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosítása

161. § A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) E törvény hatálya kiterjed:

- a) a Tbj. szabályai alapján biztosítottak minősülő személyekre és a foglalkoztatókra, továbbá
- b) az e törvényben meghatározott saját jogú és hozzátartozói nyugellátásban részesülő személyekre, valamint
- c) az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságra és területi igazgatási szerveire,
- d) a MÁV Zrt. Nyugdíj Igazgatóságra és a Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút Zrt.-re (a továbbiakban: GYSEV).

(2) Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság területi igazgatási szervei

a) a regionális nyugdíjbiztosítási igazgatóságok:

aa) a Főváros és Pest megye területén a Közép-magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság;

ab) Borsod-Abaúj-Zemplén, Heves, Nógrád megye területén az Észak-magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság;

ac) Hajdú-Bihar, Jász-Nagykun-Szolnok, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye területén az Észak-alföldi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság;

ad) Bács-Kiskun, Békés, Csongrád megye területén a Dél-alföldi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság;

ae) Győr-Moson-Sopron, Vas, Zala megye területén a Nyugat-dunántúli Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság;

af) Fejér, Komárom-Esztergom, Veszprém megye területén a Közép-dunántúli Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság;

ag) Baranya, Somogy, Tolna megye területén a Dél-dunántúli Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság (a továbbiakban együtt: területi nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek);

b) a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság.”

162. § A Tny. 22. §-ának (1) bekezdése a következő i) ponttal egészül ki:

[Keresetként, jövedelemként kell figyelembe venni:]

„i) a Tbj. 30/A. § (2) bekezdésében meghatározott mezőgazdasági őstermelő esetében az éves bevételének 6 százalékát.”

163. § A Tny. 64. §-ának (5)-(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A nyugellátás iránti igényt az igénylő lakóhelye szerinti illetékes területi nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnél, illetve - ha az elhunyt jogszerező korábban nyugellátásban részesült - a Nyugdíjfolyósító Igazgatóságnál kell érvényesíteni.

(6) A területi nyugdíjbiztosítási igazgatóságok illetékessége az 5. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti régióhoz tartozó megye, illetve a főváros közigazgatási területére terjed ki. A Közép-magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság a hatáskörébe utalt nemzetközi ügyekben, továbbá a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság az ország egész területére kiterjedő illetékességgel jár el.”

164. § A Tny. 83. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A saját jogú nyugellátás folyósítását a Tbj. 5. § (1) bekezdése szerinti biztosítási jogviszonyban álló jogosult kérelmére mindaddig szüneteltetni kell, amíg annak újbóli folyósítását nem kéri. A nyugellátás szüneteltetésének időtartama alatt az érintett a társadalombiztosítási jogok és kötelezettségek szempontjából nyugdíjasnak minősül. Az újbóli folyósítás során a jogosultat a nyugellátás szüneteltetés megelőző összegének az időközben végrehajtott, évenkénti emelésekkel növelt összege illeti meg.”

165. § A Tny. 96. §-a (3) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 96. § (2) bekezdése alapján nyilvántartásba vett adatokból]

„b) az állami adóhatóság, az önkormányzati adóhatóság az adókötelezettség ellenőrzése és az adó-végrehajtási eljárás lefolytatása érdekében, a támogatás megállapítása és ellenőrzése érdekében az a)-d) pontjai, az e) pontból a rokkantság fokára vonatkozó, valamint az f) pont,”

166. § (1) A Tny. 97. §-a (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A foglalkoztató, a foglalkoztatónak nem minősülő egyéni vállalkozó, a Tbj. 56/A. §-ában meghatározott Magyarországon be nem jegyzett foglalkoztató képviselője vagy a foglalkoztató képviseletében eljáró foglalkoztatott, a Tbj. 5. § (3) bekezdése szerinti biztosított, a Tbj. 26. § (7) bekezdése szerinti felszolgáló (a továbbiakban együtt: nyilvántartásra kötelezett) a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére köteles évenkénti rendszerességgel, a tárgyévét követő év április 30-ig - utolsó alkalommal a 2007-re vonatkozóan 2008. április 30-ig - közölni a nyugdíjjogosultsághoz, illetőleg a nyugdíj-megállapításhoz szükséges Tbj. 46. § (2) bekezdésében meghatározott adatokat.”

(2) A Tny. 97. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A nyilvántartásra kötelezett a (2) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettségét:

a) a nyugdíjazás évére és a tárgyév április 30. napja előtt a nyugdíjazás évét megelőző évre vonatkozóan soron kívül,

b) a 2008. január 1. napját megelőző időtartamra vonatkozó visszamenőleges és az Art. szerinti elévülési időn túli időszakra vonatkozó adatszolgáltatást közvetlenül a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv felé köteles teljesíteni.

Amennyiben a nyugdíjbiztosítási adatszolgáltatás visszamenőleges időszakra történik, az adatszolgáltatáskor vagy a helyszíni ellenőrzés során az ellenőrzéssel megbízott személynek az adatszolgáltató köteles bemutatni az adatszolgáltatást alátámasztó egykori könyvelési, munkaügyi és egyéb bizonylatokat, dokumentumokat. A nyugdíjbiztosítási adatszolgáltatás akkor visszamenőleges, ha azt az adatszolgáltatásra kötelezett az előírt határidőig nem teljesítette.”

(3) A Tny. 97. §-a (7) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A Magyar Államkincstár Területi Igazgatósága, illetve a központosított illetmény-számfejtési szervek, a megyei egészségbiztosítási pénztárak a biztosítás megszűnését követően folyósított ellátásokkal kapcsolatos adatokról havonként az adóhatóság, a tárgyévét követő év április 30-áig a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére kötelesek adatszolgáltatást teljesíteni.”

(4) A Tny. 97. §-a (8) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A Magyar Államkincstár Területi Igazgatósága az ápolási díjban, az általa folyósított gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban részesülő személyről havonként az adóhatóság, a tárgyévét követő év április 30-áig a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére adatszolgáltatást teljesít.”

167. § A Tny. 101. § (1) bekezdésének g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy]

„g) a Tny. 83. § (3) bekezdésében foglaltak részletes eljárási szabályait,”

[rendeletben határozza meg.]

XIV. Fejezet

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosítása

168. § A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 53. §-a (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A felszámoló a nyugdíjbiztosítási adatszolgáltatás ellátásával összefüggésben a külön jogszabályban meghatározott módon adatszolgáltatást köteles teljesíteni a biztosítottak nyugdíjbiztosítási adatairól (ideértve az esetleg elmaradt, visszamenőleges adatszolgáltatást is) az illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére. A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv által - az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséről - kiadott igazolást a felszámoló köteles megküldeni a bíróságnak.”

NYOLCADIK RÉSZ

AZ ÖNKÉNTES KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ PÉNZTÁRAKAT ÉS A MAGÁNNYUGDÍJPÉNZTÁRAKAT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XV. Fejezet

Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény módosítása

169. § (1) Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Öpt.) 2. §-ának (4) bekezdése a következő *e*)-*h*) ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

e) *kihelyezés*: a pénztár feladatkörébe tartozó tevékenységének e tevékenység ellátásával üzletszerűen foglalkozó szervezet (szolgáltató) által, szerződés alapján történő megvalósítása,

f) *kiszervezés*: tevékenység olyan kihelyezése, melynek során adatkezelés vagy adatfeldolgozás is megvalósul,

g) *adatkezelés*: a személyes adat, illetve pénztártitkot képező adat tekintetében végzett, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényben meghatározott adatkezelési tevékenység,

h) *adatfeldolgozás*: a személyes adat, illetve pénztártitkot képező adat tekintetében végzett, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényben meghatározott adatfeldolgozási tevékenység.”

(2) Az Öpt. 2. §-ának (6)-(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) E törvény alkalmazásában az egészségpénztárnál

a) *egyéni egészség számla*: az egészségpénztár által vezetett egyéni számla;

b) *szolgáltatás-szervezés*: egészségpénztári szolgáltató által nyújtott szolgáltatások elérhetőségének biztosítása a pénztártagok részére;

c) *kiegészítő egészségbiztosítási szolgáltatások*:

ca) a társadalombiztosítási ellátás keretében igénybe vehető egészségügyi szolgáltatások kiegészítése, vagy helyettesítése;

cb) az otthoni gondozás;

cd) a gyógyterápiás kezelések;

cd) a gyógyterápiás intézet egészségügyi szolgáltatása;

ce) a közfürdő által nyújtott gyógykezelés;

cf) a vak személy részére vásárolt speciális könyvek árának támogatása;

cg) a megváltozott egészségi állapotú személyek életvitelét megkönnyítő speciális eszközök árának, valamint lakókörnyezetük szükségleteikhez igazodó átalakítása költségeinek támogatása;

ch) a vakvezető kutyával összefüggésben felmerült költségek támogatása;

ci) a szenvedélybetegségről való leszoktatásra irányuló kezelések;

cj) az egészségpénztár egészségügyi célú önszegélyező feladatának ellátása körében nyújtott

- gyógyszer és gyógyászati segédeszköz árának a kiegészítő önszegélyező szolgáltatási körbe tartozó támogatása;

- kieső jövedelem teljes vagy részbeni pótlása betegség miatt keresőképtelenség esetén;

- hátramaradottak segélyezése halál esetén;

d) életmódjavító egészségpénztári szolgáltatások:

da) a természetgyógyászati szolgáltatások;

db) a rekreációs üdülés, gyógyüdülés, valamint egészségügyi üdülés;

dc) a sporttevékenységhez kapcsolódó kiadások támogatása;

dd) a sporteszközök vásárlásának támogatása;

de) az életmód javítását elősegítő kúrák;

df) a gyógyszer és gyógyászati segédeszköz árának az életmódjavító önszegélyező szolgáltatási körbe tartozó támogatása.

(7) E törvény alkalmazásában önszegélyező pénztárnál:

a) *szociális kockázat*: gyermek születésével, egészségi állapottal kapcsolatos pénzügyi helyzettel, munkanélküliséggel, halálózással és a Bit.-ben meghatározott tűz- és elemi károkkal kapcsolatos kockázatok;

b) *időszaki járadék*: a pénztártag részére nyújtott rendszeres pénzbeli szolgáltatás, amely az alapszabályban meghatározott esetekben és feltételek szerint határozott időtartamig, illetve legfeljebb a kiváltó esemény megszűnéséig tart;

c) *kiegészítő önszegélyező szolgáltatások*:

ca) a gyermek születéséhez kapcsolódó ellátások;

cb) a munkanélküliségi ellátások;

cc) a tűz- és elemi károkhöz kapcsolódó segélyek;

cd) a betegséghez, egészségi állapothoz kapcsolódó segélyek;

ce) a (6) bekezdés cf)-ch) pontjában meghatározott támogatások;

cf) a gyógyszer és gyógyászati segédeszköz árának támogatása

- a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású termékek;

- a gyógyteák; valamint a

- a fog- és szájápolók

árának támogatása kivételével;

cg) hátramaradottak segélyezése halál esetén;

d) *életmódjavító önszegélyező pénztári szolgáltatások*: a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású termékek, a gyógyteák, valamint a fog- és szájápolók árának támogatása.”

170. § Az Öpt. 10. §-ának (1) bekezdése b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A pénztár az általa gyűjtött és kezelt befizetésekből az alapszabályban meghatározott feltételek szerint az alábbi szolgáltatásokat nyújthatja:]

„b) szociális kockázat bekövetkezte esetén, jogszabály által előírt szociális kötelezettségek alapján biztosított kiegészítő ellátás, gyógyszer és gyógyászati segédeszköz árának támogatása (önszegélyező pénztár);”

171. § Az Öpt. 11/A. §-ának (1) bekezdése a következő szövegrésszel egészül ki:

„A tagszervező alvállalkozót igénybe vehet, azonban az alvállalkozójáért úgy felel, mintha a tevékenységet saját maga végezte volna. A tagszervező által igénybe vett alvállalkozóra a tagszervezőre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, azzal, hogy az alvállalkozó további alvállalkozót nem vehet igénybe.”

172. § Az Öpt. 12. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A (8) bekezdésben foglaltaktól eltérően a munkáltató szüneteltetheti a munkáltatói hozzájárulás fizetését azon időszakokra, amikor a tag munkaviszonya szünetel, illetve munkabér a részére nem jár. Ennek feltételeit a munkáltatónak valamennyi pénztártag munkavállalójára nézve azonos módon kell meghatároznia.

(10) Nem kell alkalmazni a (2)-(4) bekezdés rendelkezéseit abban az esetben, ha a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 193/H. § (10) bekezdés rendelkezései alapján a munkáltatói hozzájárulás fizetésére a kölcsönbeadó a kölcsönvevőnél fennálló feltételek szerint kötelezett.”

173. § (1) Az Öpt. 15. §-ának (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[A pénztártag tagsági viszonya megszűnik]

„e) kizárással.”

(2) Az Öpt. 15. § (3)-(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre módosul:

„(3) A pénztár a tagot az alapszabály ilyen értelmű rendelkezése esetén akkor zárhatja ki, ha a tag a pénztár alapszabályában meghatározott tagsági feltételnek már nem tesz eleget és a pénztár írásbeli felszólítására nem kezdeményezte az átlépését másik pénztárba.

(4) A pénztártag csak azonos típusú pénztárba léphet át, az alábbi kivételekkel:

a) a 47. § (3) bekezdésében foglalt esetet;

b) önszegélyező pénztár tagja a 2. § (5) bekezdésének a) pontjában meghatározott nyugdíjkorhatár betöltésekor nyugdíjpénztárba átléphet.”

174. § (1) Az Öpt. 27. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ellenőrző bizottság feladata, hogy a jogszabályi előírások, a pénztár pénzügyi terve, az alapszabályában és szabályzataiban foglaltak megvalósulása érdekében rendszeresen vizsgálja és ellenőrizzé a pénztár gazdálkodását, számvitelét, ügyvitelét, a pénztár fizetőképességének, bevételeinek és kiadásainak, eszközeinek és kötelezettségvállalásainak összhangját, a pénztár működését.”

(2) Az Öpt. 27. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az ellenőrző bizottság a (2) bekezdésben meghatározott feladatok ellátására évente ellenőrzési tervet készít és gondoskodik annak végrehajtásáról.”

175. § Az Öpt. 36. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A pénztárak gazdálkodásuk nyilvántartását e tevékenységgel üzletszerűen foglalkozó szervezethez (szolgáltatóhoz) kiszervezhetik.”

176. § Az Öpt. 38. §-a a következő (1)-(2) bekezdésekkel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (1)-(2) bekezdések számozása (3)-(4) bekezdésre módosul:

„(1) A pénztár befektetési üzletmenetét saját maga végezheti vagy kihelyezheti.

(2) A befektetési üzletmenet kihelyezése esetén pénztári vagyongazdálkodó csak olyan befektetési vállalkozás, pénzügyi intézmény, biztosító részvénytársaság vagy befektetési alap-kezelő lehet, amely

a) tevékenységét a Felügyelet engedélye alapján végzi, vagy

b) az Európai Unió más tagállamában rendelkezik székhellyel, rendelkezik nyugdíjalapok kezelésére engedéllyel és tevékenységét az egyéb jogszabályban foglaltaknak megfelelően határon átnyúló szolgáltatás keretében vagy magyarországi fióktelepe útján folytatja.”

177. § Az Öpt. 40. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A pénztár a pénztári beszámoló részét képező mérleget, eredménykimutatást a tárgyévvet követő év június 30-áig a beszámoló könyvvizsgálói záradékával együtt a Pénzügyi Közlönyben köteles közzétenni.”

178. § Az Öpt. 40/D. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztár a tevékenységéhez kapcsolódó, illetve jogszabály által végezni rendelt olyan tevékenységét, amelynek során adatkezelés vagy adatfeldolgozás valósul meg, kiszervezheti. A kiszervezett tevékenységet végző a 40/B. § alapján adatkezelést végezhet.”

179. § Az Öpt. 45. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az e törvényben meghatározott eltérésekkel a pénztár felszámolására a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény rendelkezéseit, a végelszámolási és kényszer-végelszámolási eljárására pedig a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvényt kell megfelelően alkalmazni.”

180. § Az Öpt. 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) A fedezeti alapon a nyugdíjpénztár a tag, illetve a munkáltatói tag által teljesített befizetésnek az évi 10 000 forint összeghatárig terjedő része legalább 90 százalékát, az azt meghaladó része legalább 94 százalékát köteles jóváírni. E szabálytól a pénztár a tag belépésétől számított első két hónapban külön jogszabályban meghatározottak szerint eltérhet.

(2) A vagyongazdálkodási tevékenység szerződésben megállapított ellenértékének kereskedési költségek (jutalékok) nélkül számított éves összege 2007. évben nem haladhatja meg a nyugdíjpénztár által kezelésre átadott vagyon tárgyév eleji és tárgyév végi piaci értéke számtani átlagának 0,9 százalékát, 2008-tól 0,8 százalékát. Ennél magasabb ellenérték esetén a szerződés ellenértékre vonatkozó kikötése semmis.

(3) Amennyiben a nyugdíjpénztár vagyongazdálkodását részben vagy egészen önállóan végzi, a befektetések vagyonarányos költségeire elszámolt összeg 2007. évben nem haladhatja meg a saját kezelésű vagyon(rész) tárgyév eleji és tárgyév végi piaci értéke számtani átlagának 0,9 százalékát, 2008-tól 0,8 százalékát.

(4) A (2)-(3) bekezdésekben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a pénztár nyilvántartásba vétele a tárgyévben, vagy az azt megelőző három naptári évben történt.”

181. § Az Öpt 50. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg „A kiegészítő egészségpénztárra vonatkozó szabályok” alcímet megelőzően a következő 50/A. §-sal egészül ki:

„50. § (1) Az önszegélyező pénztár egyéni szolgáltatásokat és közösségi szolgáltatásokat nyújthat. A pénztár az egyéni szolgáltatásokat a tag egyéni számlájának megterhelésével, az egyes közösségi szolgáltatásokat pedig a fedezeti tartalékon belül létrehozott szolgáltatási tartalék terhére teljesíti. A pénztár egy vagy több szolgáltatási tartalékot hozhat létre, melyeket a pénztártagok egyéni számlái terhére kell képezni.

(2) A tagi befizetés, munkáltatói hozzájárulás, támogatás, adomány - az egészségügyi célú önszegélyező feladatok ellátását képező szolgáltatások, valamint a 2. § (7) bekezdés *ce*) pontjában meghatározott szolgáltatások kivételével - a befizetést követő 180 napon belül nem használható fel egyéni szolgáltatás finanszírozására.

(3) Az önszegélyező pénztárakban az egységes tagdíjak összegét, a szolgáltatások értékét és a szükséges alapok nagyságát évente kalkulálni kell. A szolgáltatások lehetséges értékének összegét és az alapok nagyságát a pénztár által vállalt szolgáltatások összetétele és a megfizetett tagdíjak szolgáltatásra fordítandó részének összege határozza meg.

(4) Az időszaki járadék szolgáltatást nyújtó önszegélyező pénztárak kötelesek alapszabályukban rendelkezni a járadékjogosultságról, a járadékfizetés feltételeiről, a követelések hordozhatóságáról, valamint a járadékszolgáltatás gazdálkodási és üzemviteli szabályairól.

(5) Amennyiben a pénztár közösségi szolgáltatást nyújt, akkor az alapszabálynak rendelkeznie kell az egyes közösségi szolgáltatásra jogosultak köréről, az egyes szolgáltatási tartalékok létrehozásáról, azok mértékéről, fedezetéről, felhasználásának módjáról, az e tartalékok közötti átcsoportosítás lehetőségéről és módjáról, valamint a közösségi szolgáltatási kör változása esetén a tartalékban található pénzeszközök egyéni számlákra történő átcsoportosításáról.

50/A. § Az önszegélyező pénztár kiegészítő önszegélyező pénztári szolgáltatásokat, valamint életmódjavító önszegélyező pénztári szolgáltatásokat nyújthat.”

182. § Az Öpt. 51. § (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az egyes szolgáltatások kiadásainak kiegyenlítését - az alapszabályban foglaltak szerint - a szolgáltatásra jogosult tag egyéni egészség számlájának megterhelésével, vagy több pénztártag egyéni egészség számlájának egyidejű megterhelésével kell biztosítani. Amennyiben a pénztár nyújt olyan szolgáltatást, amelynek fedezetét több pénztártag egyéni egészség számlájának egyidejű megterhelésével biztosítja, akkor az alapszabálynak rendelkeznie kell a fedezeti alapon belül elkülönítetten az egyes szolgáltatások fedezetének létrehozásáról, annak mértékéről, felhasználásának módjáról, illetve az egyéni számláknak a közös szolgáltatás fedezetéül szolgáló együttes és arányos megterheléséről is.”

183. § Az Öpt. az „V. Fejezet” címet megelőzően a következő 51/A. §-sal egészül ki:

„51/A. § Az egészségpénztár kiegészítő egészségbiztosítási szolgáltatásokat, valamint életmódjavító egészségpénztári szolgáltatásokat nyújthat.”

184. § (1) Az Öpt. 64. § (1) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A pénztártevékenység folytatásának tárgyi és személyi feltétele:]

„*c*) közösségi szolgáltatást nyújtó önszegélyező pénztárnál, valamint járadékszolgáltató nyugdíjpénztárnál megbízott aktuárius (biztosításmatematikus).”

(2) Az Öpt. 64. § (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A pénztár az (1)-(3) bekezdések szerinti személyi és tárgyi feltételekben, valamint a letétkezelő, számlavezető, szolgáltatás-szervező, valamint a kiszervezett tevékenységet végző személyében történt változást a szerződés megkötését követő 3 munkanapon belül a Felügyeletnek a rendszeresített adatlapon bejelenti.”

185. § Az Öpt. 64/A. § (4) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A könyvvizsgáló megbízásának lejártát követő két év elteltével a könyvvizsgálói feladatokat ugyanannál a pénztárnál ismételtelen elláthatja.”

XVI. Fejezet

A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény módosítása

186. § A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 2. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A pénztárak részére vagyonekezelési és letétkezelési tevékenységet végző pénzügyi intézményekre, befektetési vállalkozásokra és befektetési alapkezelőkre, és az ilyen tevékenységet végző egyéb szervezetekre a biztosítókrol és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvényben (a továbbiakban: Bit.), a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvényben (a továbbiakban: Hpt.), a tőkepiacról szóló törvényben foglaltakon kívül e törvény rendelkezéseit is alkalmazni kell.”

187. § Az Mpt. 3. §-a kiegészül a következő (7) bekezdéssel:

„(7) A (2) bekezdésben meghatározott életkori feltételnek a tagsági jogviszony kezdeményezésének időpontjában kell fennállnia. A tagsági jogviszony kezdeményezésének időpontja a teljeskörűen kitöltött belépési nyilatkozat postára adásának, személyes benyújtás esetében pedig pénztári átvételének a napja.”

188. § Az Mpt. 4. § (2) bekezdése a következő *zsa*)-*zsd*) ponttal egészül ki:

[*E törvény alkalmazásában*]

„*zsa*) *kihelyezés*: a pénztár feladatkörébe tartozó tevékenységének e tevékenység ellátásával üzletszerűen foglalkozó szervezet (szolgáltató) által, szerződés alapján történő megvalósítása,

„*zsb*) *kiszervezés*: tevékenység olyan kihelyezése, melynek során adatkezelés vagy adatfeldolgozás is megvalósul,

„*zsc*) *adatkezelés*: a személyes adat, illetve pénztártitkot képező adat tekintetében végzett, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényben meghatározott adatkezelési tevékenység,

„*zsd*) *adatfeldolgozás*: a személyes adat, illetve pénztártitkot képező adat tekintetében végzett, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvényben meghatározott adatfeldolgozási tevékenység.”

189. § Az Mpt. 10. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztár első ízben a tevékenységi engedély kézhezvételétől számított 30 napon belül közli a pénztárak központi nyilvántartását végző szervezettel a pénztártagok 2. számú melléklet szerinti személyes adatait.”

190. § Az Mpt. a következő 20/A. §-sal egészül ki:

„20/A. § (1) A tevékenységi engedély kézhezvételétől számított 1 éven belül a pénztár köteles igazolni, hogy taglétszáma eléri a 7. § (1) bekezdésében meghatározott taglétszámot. E határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.

(2) Amennyiben a pénztár a fenti határidőt elmulasztja, vagy a taglétszám nem éri el a 7. § (1) bekezdésében meghatározott számot, úgy a Felügyelet a pénztár tevékenységi engedélyét visszavonja. A tevékenységi engedély visszavonása esetén, a pénztár köteles a tevékenységi engedély visszavonásáról szóló határozat kézhezvételét követő 30 napon belül végelszámolás útján történő megszűnéséről dönteni.”

191. § (1) Az Mpt. 24. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztártag átlépésére, a tag erre irányuló írásbeli bejelentése alapján, legkésőbb a bejelentés napját magában foglaló negyedévet követő negyedév utolsó napjával kerül sor. A bejelentést az átlépéssel érintett pénztárakhoz kell benyújtani.”

(2) Az Mpt. 24. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A tagdíjfizetésre kötött megállapodás a megkötése napján, legkorábban a tárgyhónap első napján jön létre. A tárgyhónap első napját megelőző időre megállapodás nem köthető, kivéve, ha a pénztártag a nyugdíj-biztosítási igazgatási szervvel kötött megállapodását a pénztárnak késedelmesen mutatja be. Ebben az esetben a nyugdíj-biztosítási igazgatási szervvel kötött megállapodás napjával lehetőség van tagdíjfizetésre is a megállapodást megkötni. A megállapodásban rendelkezni kell a tagdíj alapjáról és összegéről, és az esetleges tagdíj-kiegészítés vállalásáról is. A megállapodás megkötését követően a tagdíjat a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig kell az érintett magánnyugdíjpénztárhoz megfizetni. A befizetés elmulasztása - a Tbj. 34. § (4) bekezdésében foglalt szünetelést kivéve - a megállapodás megszűnését vonja maga után. A pénztártag a megállapodás szünetelésének kezdetét és megszűnését a magánnyugdíjpénztár részére írásban köteles bejelenteni. A tagdíjfizetésre kötött megállapodás megszűnéséről a magánnyugdíjpénztár az illetékes nyugdíj-biztosítási igazgatási szervet értesíti. A tagdíj fizetését - támogatási megállapodás alapján - a tag helyett más is átvállalhatja. A támogatás jogosultja a pénztártag. A támogatás felhasználására a tagdíjra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.”

192. § Az Mpt. 26. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Nem kell alkalmazni az (5) bekezdés második mondatának rendelkezéseit abban az esetben, ha a kölcsönbeadó a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 193/H. § (10) bekezdése alapján a tagdíj-kiegészítés bevallására és befizetésére a kölcsönvevőnél fennálló feltételek szerint kötelezett.”

193. § Az Mpt. 43. §-ának (2)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (3)-(4) bekezdések számozása (4)-(5) bekezdésre módosul:

„(2) Az ellenőrző bizottság feladata, hogy rendszeresen vizsgálja és ellenőrizze a jogszabályi előírások, a pénztár pénzügyi terve, alapszabályában, SZMSZ-ében és szabályzataiban foglaltak megvalósulása érdekében a pénztár gazdálkodását, számvitelét, ügyvitelét, a pénztár fizetőképességének, bevételeinek és kiadásainak, eszközeinek és

kötelezettségvállalásainak összhangját, a pénztár működését. Az ellenőrző bizottság nyílt pályázat alapján tesz javaslatot a közgyűlésnek a könyvvizsgáló személyére.

(3) Az ellenőrző bizottság a (2) bekezdésben meghatározott feladatok ellátására évente ellenőrzési tervet készít és gondoskodik annak végrehajtásáról.”

194. § (1) Az Mpt. 46. §-ának (4)-(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A könyvvizsgáló megbízatása legfeljebb ötéves időtartamra szólhat, amely nem hosszabbítható meg. A könyvvizsgáló megbízatásának lejártát követő két év elteltével a könyvvizsgálói feladatokat ugyanannál a pénztárnál ismételtten elláthatja. Ugyanazon könyvvizsgáló egyidejűleg legfeljebb öt pénztárnál láthat el könyvvizsgálói feladatokat, és az egy pénztártól származó jövedelme (bevétele) nem haladhatja meg éves jövedelmének (bevételeinek) harminc százalékát.

(5) A könyvvizsgáló társaság által végzett könyvvizsgálat esetén a könyvvizsgálói tevékenységet végző dolgozó egyidejűleg legfeljebb öt pénztárnál láthat el könyvvizsgálói feladatokat, és a könyvvizsgáló társaság egy pénztártól származó bevétele nem haladhatja meg éves nettó árbevételeinek tíz százalékát. A könyvvizsgáló társaság dolgozójának megbízatása egy pénztárnál legfeljebb ötéves időtartamra szólhat, amely nem hosszabbítható meg, azzal, hogy megbízatásának lejártát követő két év elteltével a könyvvizsgálói feladatokat ugyanannál a pénztárnál ismételtten elláthatja.”

(2) Az Mpt. 46. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A könyvvizsgáló - az alakuló közgyűlésen elfogadott pénzügyi terv kivételével - a 39. § (1) bekezdésének e)-f) pontjaiban megjelölt, a pénztár közgyűlése elé terjesztett beszámolót köteles megvizsgálni abból a szempontból, hogy azok valós adatokat tartalmaznak-e, illetve megfelelnek-e a jogszabályok előírásainak, és köteles véleményét ismertetni. Enélkül a közgyűlés érvényes határozatot nem hozhat.”

195. § Az Mpt. a következő 62/A. §-sal egészül ki:

„62/A. § A fedezeti tartalék javára 2007. évben a pénztár a tagdíj, illetve tagdíj célú támogatás legalább 94 százalékát, 2008-tól 95,5 százalékát köteles jóváírni. Ettől a pénztár a tagsági jogviszony létesítését követő első havi tagdíj esetében külön jogszabályban meghatározottak szerint eltérhet.”

196. § Az Mpt. 66. §-a a következő (6)-(9) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a (6)-(7) bekezdés jelenlegi szövege hatályát veszti:

„(6) Amennyiben a pénztár vagyonkezelését részben vagy egészen önállóan végzi, a befektetések vagyona arányos költségeire elszámolt összeg 2007. évben nem haladhatja meg a saját kezelésű vagyon(rész) tárgyév eleji és tárgyév végi piaci értéke számtani átlagának 0,9 százalékát, 2008-tól 0,8 százalékát.

(7) A (6) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a pénztár nyilvántartásba vétele a tárgyévben, vagy az azt megelőző három naptári évben történt.

(8) A pénztár vagyonkezelési tevékenységére a Tpt.-nek a portfóliókezelési tevékenységre vonatkozó szabályait - a 126. § (2) bekezdése, a 127. §, a 128. §, a 130. § (3)-(4) bekezdése és a 133. § (2) bekezdése kivételével - alkalmazni kell, azzal, hogy ahol a Tpt. valamely rendelkezése megbízót említ, az alatt a pénztár tagját kell érteni.

(9) Pénztári vagyonkezelő csak olyan befektetési vállalkozás, pénzügyi intézmény, biztosító részvénytársaság vagy befektetésialap-kezelő lehet, amely

a) tevékenységét a Felügyelet engedélye alapján végzi, vagy

b) az Európai Unió más tagállamában rendelkezik székhellyel, rendelkezik nyugdíjalapok kezelésére engedéllyel és tevékenységét egyéb jogszabályban foglaltaknak megfelelően határon átnyúló szolgáltatás keretében vagy magyarországi fióktelepe útján folytatja.”

197. § Az Mpt. 67/A. §-a a következő m)-o) pontokkal egészül ki:

[A pénztár az általa alapított vagy tulajdoni részesedése mellett működő szolgáltatók kivételével a pénztári eszközöket kizárólag az alábbi eszközökben tarthatja:]

„m) repó-(fordított repó-)ügyletek;

n) swapügyletek;

o) értékpapír-kölcsönzési ügyletből származó követelések.”

198. § Az Mpt. a következő alcímmel, valamint a 68/A-68/C. §-sal egészül ki:

„A pénztártagok által választható portfólió

68/A. § (1) A nyugdíjpénztár választható befektetési portfóliót biztosító rendszert (a továbbiakban: választható portfóliós rendszer) működtet, melyben a pénztár felhalmozási időszakban lévő tagjainak egyéni nyugdíjszámláján lévő megtakarítása - a nyugdíjkorhatárig hátralévő idő, illetve a tag döntése alapján - a portfóliók valamelyikébe kerül elhelyezésre.

(2) A választható portfóliós rendszerben három portfóliót lehet és kell létrehozni, amelyek az alábbiak:

- a) klasszikus,
- b) kiegyensúlyozott,
- c) növekedési.

(3) A (2) bekezdés a)-c) pontjában alkalmazott kategóriákat a pénztár választható portfólióinak megnevezéseiben alkalmazni kell.

(4) A választható portfóliós rendszer indításakor a pénztár a tagok egyéni számláit a nyugdíjkorhatárukig hátralévő idő alapján:

- a) amennyiben a hátralévő idő a 15 évet meghaladja, akkor a tag egyéni számláját a növekedési portfólióba,
- b) amennyiben a hátralévő idő 5-15 év között van, akkor a tag egyéni számláját a kiegyensúlyozott portfólióba,
- c) amennyiben a hátralévő idő 5 évnél kevesebb, akkor a tag egyéni számláját a klasszikus portfólióba

sorolja be.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott besorolásokat a pénztár rendelkezésére álló információk alapján kell elvégezni.

(6) A pénztár a tagok besorolását minden év december 31-ével aktualizálja, a szükséges átsorolásokat elvégzi.

(7) A (4) és (6) bekezdésben meghatározott besorolások, átsorolások kapcsán a pénztártagokra költséget terhelni nem lehet.

(8) A pénztártag a nyugdíjkorhatárig hátralévő idő alapján meghatározott besorolástól eltérhet (egyedi portfólióváltás), azonban a nyugdíjkorhatárt megelőző 5 évben a növekedési portfóliót nem választhatja. A tagnak a június 30-ai és december 31-ei fordulónapot legalább 30 nappal megelőzően a pénztár felé írásban nyilatkoznia kell az egyedi portfólióváltási igényéről. Amennyiben a tag ilyen jellegű nyilatkozatot tett, akkor a pénztárnak a (6) bekezdés szerinti besorolás aktualizálást - az adott tagra nézve - nem kell elvégeznie.

(9) A befektetési teljesítmény mérését, illetve nyilvánosságra hozatalát választható portfóliónként kell elvégezni.

68/B. § (1) A választható portfóliós rendszer bevezetésére, megszüntetésére vonatkozó döntés, illetve a rendszer szabályait tartalmazó szabályzat induláskori elfogadása a pénztár közgyűlésének kizárólagos hatáskörébe tartozik. A választható portfóliós rendszer megindulása után a szabályzatot, illetve a befektetési politikát az igazgatótanács módosíthatja, azonban erről a következő közgyűlést tájékoztatni kell.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt szabályzatnak tartalmaznia kell:

- a) a választható portfóliók megnevezését, összetételét, az egyes portfóliókhoz kapcsolódó befektetési politika és a várható kockázatok leírását, a portfóliókra jellemző referencia index ismertetését,
- b) a rendszer működtetési költségeinek részletes leírását,
- c) a rendszer működtetésének, illetve a portfólió váltásnak a tagokra és a pénztárra vonatkozó részletes eljárási szabályait,

d) a tagok tájékoztatásának tartalmát és szabályait,

e) a rendszer működtetéséhez kapcsolódó számviteli, nyilvántartási és informatikai háttér leírását.

(3) A pénztár befektetési politikáját a (2) bekezdésben meghatározott szabályzatba kell foglalni. A befektetési politikára megfogalmazott előírásoknak a választható portfóliós szabályzat vonatkozásában is érvényesülniük kell.

68/C. § Az egyedi portfólióváltással összefüggő, pénztártagra terhelt költségek nem haladhatják meg az egyéni számlakövetelés egy ezrelékét, és nem lehetnek magasabbak 2000 forintnál.”

199. § Az Mpt. 74. §-a a következő (4)-(5) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A vagyonkezelési tevékenység szerződésben megállapított ellenértékének kereskedési költségek (jutalékok) nélkül számított éves összege 2007. évben nem haladhatja meg a nyugdíjpénztár által kezelésre átadott vagyon tárgyév eleji és tárgyév végi piaci értéke számtani átlagának 0,9 százalékát, 2008-tól 0,8 százalékát. Ennél magasabb ellenérték esetén a szerződés ellenértékre vonatkozó kikötése semmis.

(5) A (4) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a pénztár nyilvántartásba vétele a tárgyévben, vagy az azt megelőző három naptári évben történt.”

200. § Az Mpt. 75. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A letétkezelővel, vagyonkezelővel, a számlavezetővel, kiszervezett tevékenységet végzővel, a biztosításmatematikai feladatokat ellátóval kötött szerződés és annak módosítása csak írásban érvényes. A szolgáltatóval kötött szerződésről és annak megszüntetéséről a pénztár 3 munkanapon belül tájékoztatja a Felügyeletet, a Felügyelet által meghatározott tartalmú adatlap megküldésével.”

201. § Az Mpt. 77/B. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénztár a tevékenységéhez kapcsolódó, illetve jogszabály által végezni rendelt olyan tevékenységét, amelynek során adatkezelés vagy adatfeldolgozás valósul meg, kiszervezheti. A kiszervezett tevékenységet végző a 79. § alapján adatkezelést végezhet.”

202. § Az Mpt. 83. §-ának (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A végelszámolási eljárására a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvényt kell megfelelően alkalmazni.”

203. § Az Mpt. 110. § (2) bekezdése a következő *h*) ponttal egészül ki:

[*A tevékenységi engedély visszavonására akkor kerülhet sor, ha a pénztár*]

„*h*) taglétszáma 6 hónapot meghaladó időtartamban nem éri el a 7. § (1) bekezdésében meghatározott taglétszámot.”

204. § Az Mpt. a következő 120/A. §-sal egészül ki:

„120/A. § (1) A 120. §-ban meghatározott központi nyilvántartásból a Felügyelet adatokat szolgáltat - törvényben meghatározott feladata teljesítéséhez - az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnak és az állami adóhatóságnak. A központi nyilvántartásból a Felügyelet hozzáférést biztosít a magánnyugdíjpénztárak számára a nyilvántartásban tárolt pénztártagok adataihoz, amennyiben az feladataik ellátásához szükséges. A hozzáférés keretében a magánnyugdíjpénztárak lekérdezési jogosultsággal rendelkeznek. A hozzáférés részletes szabályairól külön jogszabály rendelkezik.

(2) A központi nyilvántartásból a Felügyelet a tagdíjbevételek alakulásáról, az államháztartás információs szükségleteihez igazodva a minisztériumok, a Magyar Nemzeti Bank, a Központi Statisztikai Hivatal, a Magyar Államkincstár, valamint egyéb állami szervek részére, amennyiben az az államháztartás információs rendszerével kapcsolatos, jogszabályban meghatározott feladataik ellátásához szükséges, egyedi azonosításra alkalmatlan információt szolgáltat.

(3) A központi nyilvántartásban tárolt adatokból

a) a Pénztárak Garancia Alapja a pénztári rendszer tagjaival kapcsolatos feladatai ellátása céljából,

b) az állami adóhatóság az adókötelezettség ellenőrzése céljából,

c) a bíróságok, az ügyészségek a bűnüldözési és büntetés-végrehajtási szervek, valamint a nemzetbiztonsági szolgálatok feladataik ellátása céljából az általuk törvény alapján kezelhető adatok igénylésére jogosultak.

(4) A központi nyilvántartás adatai statisztikai célra felhasználhatók, és statisztikai célú felhasználásra személyazonosításra alkalmatlan módon átadhatók.

(5) Az (1) és (3) bekezdésekben nem szabályozott esetben személyes adatok továbbításának csak akkor lehet helye, ha ahhoz az érintett írásban hozzájárult.

(6) A központi nyilvántartásba saját adatai tekintetében az érintett pénztár, foglalkoztató vagy természetes személy betekinthez, a róla nyilvántartott adatokról felvilágosítást kérhet.

(7) A központi nyilvántartásból a foglalkoztató a vele a Tbj. 5. §-a szerinti biztosítási jogviszonyt létesített pénztártag adatainak szolgáltatását igényelheti, ha arra a pénztártagot terhelő tagdíj bevallási és befizetési kötelezettség teljesítése érdekében van szükség. Az adatokat - az adatkérés céljának és jogalapjának egyidejű igazolása mellett - írásban kell kérelmezni, a központi nyilvántartásból teljesíthető adatszolgáltatás a pénztártagsági jogviszony fennállására és az érintett pénztár adatainak átadására terjedhet ki. A Magyar Államkincstár (MÁK) Területi és Fővárosi Igazgatósága, a számfejtési körébe tartozó munkáltatóknál Tbj. 5. §-a szerinti biztosítási jogviszonyban álló pénztártagok adatainak szolgáltatását igényelheti, ha arra a pénztártagot terhelő tagdíjbevallási és befizetési kötelezettség teljesítése érdekében van szükség. Az adatkérésben az érintett pénztártag és munkáltató adatai mellett fel kell tüntetni az adatkérést kezdeményező MÁK területi igazgatóság azonosító és leíró adatait is (adószám, név, székhely). Az adatszolgáltatás elektronikus úton is igényelhető.”

205. § Az Mpt. 134. § (1) bekezdésének *h*) pontja a következő szövegrésszel egészül ki:

„valamint a választható portfóliókban elhelyezhető befektetési eszközök körére, illetve azok megengedhető mértékére vonatkozó egyes szabályokat;”

206. § Az Mpt. 1. számú melléklete e törvény 10. számú melléklete szerint módosul.

KILENCEDIK RÉSZ

XVII. Fejezet

A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény módosítása

207. § A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény 5. §-a (3) bekezdése a)-c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A kiadások fedezetét a következő bevételek képezik:]

„a) a munkáltatói egészségbiztosítási járulék (ezen belül természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék), ideértve az álláskereső támogatás után fizetett egészségbiztosítási járulékot is;

b) a biztosított által fizetett egészségbiztosítási járulék (ezen belül természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék);

c) egyéb járulékok és hozzájárulások, ideértve

1. a baleseti járulékot, illetőleg egészségügyi szolgáltatási járulékot,
2. az egészségbiztosítási ellátásokra kötött megállapodás alapján fizetett egészségbiztosítási járulékot,
3. a munkáltatói táppénz-hozzájárulást,
4. az Alk. tv. 7. §-a alapján a Magyar Államkincstár által az Egészségbiztosítási Alapnak átutalt összeget,
5. a fegyveres testületek hivatásos állományú tagjaira irányadó korhatár alatti III. csoportos rokkantsági és baleseti rokkantsági nyugellátáshoz történő hozzájárulást;”

XVIII. Fejezet

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása

208. § A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvgyi) 19. §-ának (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) A települési önkormányzat jegyzője megállapítja a gyermek rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultságát, amennyiben a gyermeket gondozó családban az egy főre jutó havi jövedelem összege nem haladja meg

a) az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének (a továbbiakban: az öregségi nyugdíj legkisebb összege) a 130%-át,

aa) ha a gyermeket egyedülálló szülő, illetve más törvényes képviselő gondozza, vagy

ab) ha a gyermek tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos, vagy

ac) ha a nagykorúvá vált gyermek megfelel a 20. § (3) vagy (4) bekezdésében foglalt feltételeknek;

b) az öregségi nyugdíj legkisebb összegének 120%-át az a) pont alá nem tartozó esetben, feltéve, hogy a vagyoni helyzet vizsgálata során az egy főre jutó vagyon értéke nem haladja meg külön-külön vagy együttesen a (7) bekezdésben meghatározott értéket.”

TIZEDIK RÉSZ

XIX. Fejezet

A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosításáról

209. § A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szerencsejátékokkal kapcsolatos koncessziós eljárásra vonatkozó részletes szabályokat, így különösen a Pályázati Értékelő Bizottság létrehozását, összetételét és eljárását a pénzügyminiszter rendeletben állapítja meg.”

210. § Az Szjtv. 13. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az SZF a szerencsejáték-szervezőt, annak vezetőit vagy vezető tisztségviselőit a szerencsejáték-szervező tevékenységtől legfeljebb 5 éves időtartamra, meghatározott feltétel bekövetkezéséig vagy akár véglegesen is eltilthatja, ha

a) a szerencsejáték-szervező az SZF hatósági intézkedése ellenére a jogszabálysértő állapotot nem szünteti meg,

b) a szerencsejáték-szervező súlyos jogszabálysértést követ el, amellyel a játék tisztaságát sérti,

c) az engedély kiadása után merül fel olyan tény, adat vagy körülmény, amely miatt az engedélykérelem elutasításának lett volna helye,

d) a szerencsejáték-szervező az állammal szembeni kötelezettségét súlyosan megszegi, vagy az állammal szembeni kötelezettségének ismételtelen nem tesz eleget.

Az eltiltás pénznyerő automaták üzemeltetése esetén meghatározott játékteremben folytatott szerencsejáték-szervezői tevékenységre vonatkozóan is alkalmazható.”

211. § (1) Az Szjtv. 26. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Játékterem működéséhez a játékterem helye szerinti települési önkormányzat, a főváros területén a kerületi önkormányzat jegyzőjének szakhatósági állásfoglalása szükséges arról, hogy az önkormányzat területén létesítendő játékterem az építészeti jogszabályoknak és az e törvényben foglaltaknak megfelel, valamint, hogy a játékterem működéséhez az e törvény 2. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt érdekek védelmét figyelembe véve mérlegelési jogkörében eljárva hozzájárul.”

(2) Az Szjtv. 26. §-ának (18) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(18) A szerencsejáték-szervező a 2. § (4) bekezdésének b) és d) pontjaiban és az (5) bekezdésben meghatározott személyi megfelelőségének folyamatosan fenn kell állnia, az SZF pedig a személyi megfelelőség meglétét köteles ellenőrizni. Ha a szerencsejáték-szervező e kötelezettségének nem tesz eleget, az SZF megállapítja a szerencsejáték-szervező részére kiállított engedélyek érvénytelenségét, a szerencsejáték-szervezői tevékenység megszűnését. A szervezőnek a személyi megfelelőség meghosszabbítására irányuló kérelmet a személyi megfelelőség lejárata előtt legalább 10 munkanappal be kell nyújtania az SZF-hez.”

(3) Az Szjtv. 26. § (19) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(19) A pénznyerő automata a gyártásának időpontjától számított 5 éven túl - illetve annak letelte előtt, ha a szervező a pénznyerő automata üzemeltetésének végleges megszüntetéséről dönt - teljes egészében a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény és annak végrehajtási rendeletei szerint meghatározott elektronikus berendezés hulladékának minősül.”

212. § Az Szjtv. a következő 26/B. §-sal egészül ki:

„26/B. § (1) Az I. kategóriába sorolható játéktermet az SZF erre irányuló kérelem esetén „elektronikus kaszinóként” engedélyezheti.

(2) Az SZF abban az esetben engedélyezi elektronikus kaszinóként az I. kategóriába sorolható játéktermet, ha a szerencsejáték-szervező, a pénznyerő automata, valamint a játékterem megfelel a következő feltételeknek:

a) a szervező legalább 50 millió forint alap- vagy tőzstőkével rendelkező gazdasági társaság,

b) a játékteremnek videó-technikai ellenőrzési rendszerrel kell rendelkeznie,

c) a játékteremben legalább 25 játékhelyen lehetséges a játék és a játék helyek legalább 70%-ának folyamatosan üzemelnie kell,

d) a játékterem játék helyenként legalább 3 m² alapterülettel rendelkezik,

e) a játékteremben legalább egy darab olyan I. kategóriába sorolt pénznyerő automata is üzemel, amely biztosítja, hogy egy tét megtételével, egy játék alkalmával az elérhető nyeremény a tét ötszázszorosát is elérheti, azonban azt nem haladja meg,

f) a játékteremben pénznyerő automata és játékautomata üzemeltetésén kívül a játékosok vendéglátásához szorosan kapcsolódó tevékenységet is folytatnak, figyelembe véve a 26. § (3) bekezdést.

(3) Az elektronikus kaszinóra és a (2) bekezdés e) pontja szerinti pénznyerő automatára egyebekben az I. kategóriába sorolt játékteremre és az I. kategóriájú pénznyerő automatára vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.”

213. § (1) Az Szjtv. 27. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az (5) bekezdés a)-b) pontjaiban meghatározott koncessziós díjat évente valorizálni kell. A koncessziót a koncessziós díj megfizetését megelőző évi, a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett éves fogyasztói árindexszel megnövelve kell kiszámítani és megfizetni a tárgyév február hó 15-éig. Ha a koncessziós időtartam év közben kezdődik meg vagy fejeződik be, az adott évre a koncessziós díj időarányos részét kell megfizetni.”

(2) Az Szjtv. 27. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A szerencsejáték-szervezők közül kizárólag - az e törvényben előírtaknak megfelelően - a játékkaszinó üzemeltetésére szóló koncessziós joggal rendelkező szerencsejáték-szervező, illetve koncessziós társaság és állami játékszervező jogosult a cégnevében, hirdetésben vagy bármilyen más módon a kaszinó elnevezést, e fogalom összetételeit, jelzős alakját, továbbá rokon értelmű vagy idegen nyelvű megfelelőjét szerepeltetni. Az SZF által elektronikus kaszinóként engedélyezett, I. kategóriába sorolt játéktermet üzemeltető szervező jogosult a cégnevében, hirdetésben vagy bármilyen más módon az „elektronikus kaszinó” elnevezést, „e-kaszinó” rövidítést és jelzős alakját, valamint idegen nyelvű megfelelőjét szerepeltetni. E korlátozás nem vonatkozik a szerencsejáték-szervezők szakmai és érdek-képviseleti szervezeteire.”

214. § Az Szjtv. 29. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A koncessziós díj mértéke évente legalább 100 millió Ft. A koncessziós díjat a 27. § (6) bekezdésében foglaltaknak megfelelően évente valorizálni kell.”

215. § (1) Az Szjtv. 33. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A pénznyerő automata játékadója játékhelyenként - a játékkaszinóban üzemeltetett pénznyerő automata kivételével - az I. és II. kategóriájú játékkeremben üzemelő pénznyerő automata esetén havonta 100 000 forint, az elektronikus kaszinóban üzemeltetett pénznyerő automata esetén havonta 120 000 forint. A játékadót minden megkezdett hónap után meg kell fizetni.”

(2) Az Szjtv. 33. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A pénznyerő automata üzemeltetése után nem kell játékadót fizetni, ha az SZF megállapította, hogy

a) a pénznyerő automata megsemmisült, vagy tartósan üzemképtelenné vált,

b) a jogszabály szerinti üzemeltetés nem lehetséges.”

216. § Az Szjtv. a következő 36/B. §-sal egészül ki:

„36/B. § Az SZF felé bármilyen jogcímen teljesített 1 ezer forint alatti túlfizetést az SZF nem utalja vissza.”

217. § Az Szjtv. 38. §-ának (2) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

[*(2) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy*

„h) a szerencsejátéokra vonatkozó koncessziós eljárással, így különösen a Pályázati Értékelő Bizottság létrehozásával, összetételével és eljárásával,”

TIZENEGYEDIK RÉSZ

XX. Fejezet

A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény módosításáról

218. § A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény (a továbbiakban: Kt.) 5/C. §-ának (1) és (2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„5/C. § (1) Nem keletkezik a kötelezettnek termékdíj-fizetési kötelezettsége a 2. § (3) bekezdés szerinti termék exportja, valamint a Közösségen belüli értékesítése esetén.

(2) Az a belföldi vevő, aki a környezetvédelmi termékdíjköteles terméket változatlan formában, illetve változatlan formában és állapotban más termékbe beépítve igazoltan exportálta vagy a Közösségen belül értékesítette, a termékdíjat visszaigényelheti. A visszaigénylés feltétele a termék beszerzéséről kiállított számla, amely tartalmazza a termék első belföldi forgalomba hozatalakor a kötelezett által kibocsátott számla számát, a kötelezett nevét, címét, adószámát, és a kötelezett által kiállított számlán vagy annak mellékletében feltüntetett termékdíj mértékét és összegét.”

219. § A Kt. a következő 5/D. §-sal egészül ki:

„5/D. § (1) A 20. § *ab*) pontja szerinti láncügyletben részt vevő kötelezett a (2) bekezdés szerint bejelentett láncügylet tekintetében jogosult arra, hogy az e törvényben meghatározott feltételek mellett mentesüljön a termékdíj-fizetési kötelezettség alól.

(2) A kötelezettnek a láncügylet megkezdése előtt a külön jogszabályban meghatározott adattartalommal bejelentést kell tennie az adóhatósághoz, amely a bejelentés adatait nyilvántartásba veszi. A kötelezett az adóhatóságnál bejelentett ügyletről külön nyilvántartást vezet.

(3) A láncügylet tekintetében

a) exportnak minősül, ha a termékdíj-köteles termék Közösség vámterületén kívülre végleges rendeltetéssel történő kiléptetését a kötelezett által az első belföldi értékesítéskor kiállított számlán szereplő teljesítés időpontját magában foglaló hónapot követő harmadik hónap utolsó napjáig a vámhatóság visszaigazolta;

b) Közösségen belüli értékesítésnek minősül, ha a termékdíj-köteles termék értékesítése belföldről a Közösség valamely más tagállamába történik, amennyiben okmánnyal igazolható, hogy a fuvarozás megkezdésének időpontja nem későbbi, mint a kötelezett által az első belföldi értékesítéskor kiállított számlán szereplő teljesítés időpontját követő 45. nap.

(4) Amennyiben az adóbevallás benyújtására előírt időpontig a termék kiszállítását igazoló okmányok a kötelezett rendelkezésére állnak, valamint a kiszállítással érintett konkrét jogügylet előzetesen bejelentésre került, a kötelezett mentesül a termékdíj-fizetési kötelezettség alól.

(5) Amennyiben az adóbevallás benyújtására előírt időpontig a termék kiszállítását igazoló okmányok nem állnak a kötelezett rendelkezésére, a kötelezett a (2) bekezdésben foglaltak szerint bejelentett láncügylet azonosító adatai alapján megállapított termékdíj-fizetési kötelezettség teljesítésének halasztására jogosult

a) export esetén a (3) bekezdés a) pontjában,

b) Közösségen belüli értékesítés esetén a (3) bekezdés b) pontjában foglalt határidő lejártáig.

(6) A kötelezett a nyilvántartásában szerepeltetett halasztott termékdíj-fizetési kötelezettség alól az igazoló okmányok kézhezvételekor mentesül.

(7) Amennyiben az adóhatóságnál bejelentett láncügylettel érintett termékdíj-köteles termék exportja vagy Közösségen belüli értékesítése mégsem történik meg, a kötelezett termékdíj-fizetési kötelezettségének keletkezésére a 2. § (1) bekezdés a) pontjában és a 3. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések irányadóak.

(8) A (7) bekezdés szerinti esetben, amennyiben a (3) bekezdésben megjelölt határidőket követő 30 napon belül sem állnak a kötelezett rendelkezésére a termék kiszállítását igazoló okmányok, a termékdíj-fizetési kötelezettség keletkezését követően az adott évben, valamint az azt követő két adóévben a láncügyletre vonatkozó mentesülési szabályokat a kötelezett nem alkalmazhatja.”

220. § A Kt. 20. §-a a következő *ab*) ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„*ab*) *láncügylet*: azon ügylet, melynek során a belföldön előállított környezetvédelmi termékdíj-köteles terméket több belföldi értékesítést követően exportálják vagy a Közösségen belül értékesítik oly módon, hogy a termékdíj-köteles termék kiszállítása közvetlenül a kötelezett telephelyéről, saját vagy bérelt raktárából történik, és a kötelezett okmányokkal igazolja, hogy a külföldi rendeltetési helyre történő fuvarozásra átvett termékdíj-köteles termék átvételi helye a kötelezett telephelye, saját vagy bérelt raktára.”

221. § A Kt. 21. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Felhatalmazást kap a környezetvédelmi és vízügyi miniszter, hogy a különböző hatóságok adatszolgáltatásának módjáról, a visszaigényléshez, a láncügylet esetén való mentesüléshez szükséges igazolásokról, a láncügylet bejelentésének és külön nyilvántartásának adattartalmáról szóló részletes szabályokat - az érdekelt miniszterekkel egyetértésben - rendeletben állapítsa meg.”

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

222. § Ez a törvény - a 223-257. §-okban foglaltak figyelembevételével - 2007. január 1-jén lép hatályba.

223. § (1) E törvénynek az Szja tv.-t módosító rendelkezései - a (6)-(9) és (11) bekezdésben említettek kivételével - 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba, e rendelkezéseket - a (2)-(5) és (12)-(16) bekezdésben foglaltak figyelembevételével - a 2006. szeptember 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) 2006. szeptember 1-jén hatályát veszti az Szja tv. 12/A. §-a és a §-a előtti cím, 44/B. §-a (1) bekezdésében a „vagy az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adó megállapítása céljából tett nyilatkozata keretében tett külön nyilatkozat”, valamint a „több nyugdíj-előtakarékossági számla esetében is” szövegrész, 44/B. §-a (3) bekezdésének második mondata, 67. §-a (1) bekezdésének b) pontja, 80. §-ának g) pontja.

(3) 2006. szeptember 1-jével az Szja tv.

a) 3. §-a 2. pontjának felvezető szövegében a „külföldi állampolgár és hontalan” szövegrész helyébe a „külföldi állampolgár, a hontalan” szövegrész,

b) 3. §-ának 75. pontjában, 10. §-ának (1) bekezdésében, 33. §-a (2) bekezdésének a) pontjában, 38. §-a (4) bekezdésének a)-b) pontjaiban, a 38. §-ának (9) bekezdésében, 44. §-ának (1) bekezdésében, 44/A. §-ának (1) bekezdésében, 78/A. §-ának (6) bekezdésében, 1. számú mellékletének 9.5.1. alpontjában az „adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása” szövegrész helyébe az „adóhatósági adómegállapítás” szövegrész,

c) 25. §-a (2) bekezdésének felvezető szövegében az „az e törvény szerint bevételnek nem számító tételeket” szövegrész helyébe az „azt a bevételt, amelyet e törvény szerint a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni” szövegrész,

d) 26. §-ának (4) bekezdésében az „adóhatóság adatszolgáltatása alapján történő adómegállapítására” szövegrész helyébe az „adóhatósági adómegállapításra” szövegrész,

e) 28. §-a (1) bekezdésének felvezető szövegében az „azzal, hogy a bevételnek nem része” szövegrész helyébe az „azzal, hogy - a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseket is figyelembe véve - a bevételnek nem része” szövegrész,

f) 38. §-a (6) bekezdésének b) pontjában az „adóhatóság adatszolgáltatása alapján történő adómegállapítása” szövegrész helyébe az „adóhatósági adómegállapítás” szövegrész,

g) 66. §-a (2) bekezdésének felvezető szövegében a „az adót a következők szerint kell megállapítani” szövegrész helyébe a „az adót - törvény eltérő rendelkezésének hiányában - a következők szerint kell megállapítani” szövegrész,

h) 67. §-a (9) bekezdésének *ac*) pontjában az „(e rendelkezést kell megfelelően alkalmazni a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének új értékpapír kibocsátásával történő felemelése révén megszerzett értékpapírra is),” szövegrész helyébe az „(e rendelkezést kell megfelelően alkalmazni a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének új értékpapír kibocsátásával történő felemelése révén megszerzett értékpapírra is), feltéve, hogy a vagyoni hozzájárulás létesítő okiratban meghatározott értékét az értékpapír megszerzésekor e törvény előírásai szerint a bevétel meghatározásánál figyelembe kell venni,” szövegrész,

i) 69. §-ának (7) bekezdésében a „44 százaléka” szövegrész helyébe az „54 százaléka” szövegrész, a „44 százalékat” szövegrész helyébe az „54 százalékat” szövegrész,

j) 76. §-ának (1) bekezdésében a „A szerencsejátékok” szövegrész helyébe a „A nyeremény esetében - ha az nem tartozik a kamatjövedelemre vonatkozó rendelkezések hatálya alá - a szerencsejátékok” szövegrész,

k) 77/C. §-a (15) bekezdésének felvezető szövegében az „időszak leteltét követően” szövegrész helyébe az „időszak leteltét követően, illetőleg az (1) bekezdés *c*) pontja szerint megszerzett értékpapír esetében” szövegrész,

l) 77/C. §-a (22) bekezdésének *a*) pontjában a „követő második év utolsó napjával” szövegrész helyébe a „második év, az (1) bekezdés *c*) pontja szerinti esetben a joggyakorlásra nyitva álló időszak utolsó napjával” szövegrész,

m) 77/C. §-a (24) bekezdésének *d*) pontjában a „jog gyakorlása révén megszerzett” szövegrész helyébe a „jog gyakorlása révén, az (1) bekezdés *c*) pontjában nem említett esetben megszerzett” szövegrész,

n) a 3. számú melléklet I. Jellemzően előforduló költségek fejezete 24. pontjának *a*) és *b*) pontjaiban az „50 ezer forintot” szövegrész helyébe a „100 ezer forintot” szövegrész,

o) a 3. számú melléklet II. Igazolás nélkül elszámolható költségek fejezetének 3. pontjában a „dolgozó élelmezési költségtérítéséről szóló minisztertanácsi rendelet” szövegrész helyébe a „munkavállaló élelmezési költségtérítéséről szóló kormányrendelet” szövegrész,

p) a 10. számú melléklet I. Jellemzően előforduló bevételek fejezetének 3. pontjában a „különösen az üzleti bankszámlán jóváírt kamat)” szövegrész helyébe a „különösen a belföldi pénzforgalmi bankszámlán jóváírt kamat)” szövegrész

lép, azzal, hogy a *k*) és *m*) pont rendelkezését a 2006. szeptember 1-jéig már nyilvántartásba vett elismert munkavállalói értékpapír-juttatási programok esetében is alkalmazni lehet, továbbá azzal, hogy a *g*) pont rendelkezését a 2006. adóév utáni adófizetési kötelezettség meghatározásánál is alkalmazni lehet.

(4) Az Szja tv. e törvénnyel megállapított 12. §-át a 2006. évre vonatkozó adóhatósági adómegállapításra is alkalmazni kell.

(5) Az Szja tv. 69. §-a e törvénnyel megállapított (4) bekezdésének és e törvénnyel módosított (7) bekezdésének rendelkezését a reprezentáció és az üzleti ajándék utáni adófizetési kötelezettség tekintetében a 2006. augusztus 31-ét követően kezdődő adóév esetében kell először alkalmazni.

(6) 2007. január 1-jén hatályát veszti az Szja tv. 3. §-a 23. pontjának *d*) és *n*) alpontja, 3. §-a 72. pontjának *h*) alpontja, 7. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjában a „a nyugdíjat, a nyugdíjban részesülő magánszemélyt megillető baleseti járadékot, valamint” szövegrész, 7. §-a (1) bekezdésének *o*) pontja, 36/A. §-a és a § előtti cím, 39. §-ának (2) bekezdése, 71. §-a (2) bekezdésének *g*) pontja, 1. számú mellékletének 4.11. alpontja, 1. számú mellékletének 5.4. alpontja, 1. számú mellékletének 5.5. alpontjában a „a bérnek pénzügyintézetnél nyitott bankszámlára törvény által kötelezően előírt átutalásából adódó többletköltség munkáltató által történő megtérítése, legfeljebb évi 2 ezer forint összeghatárig, továbbá” szövegrész, 1. számú mellékletének 7.6. alpontja, 1. számú mellékletének 8.10. alpontja, 1. számú mellékletének 8.11. alpontjában „a munkáltatói, a szolgálati érdekből történő áthelyezéskor a lakóhely változása miatt a költözködéshez nyújtott szolgáltatás, továbbá” szövegrész, azzal, hogy a hatályon kívül helyezett rendelkezéseket 2006. évre még alkalmazni kell, továbbá azzal, hogy amennyiben a magánszemély 2006. december 31-én a felnőttképzés díja kedvezményének halasztott igénybevételeire jogosult, a kedvezményt az Szja tv. 2006. december 31-én hatályos 36/A. §-a szerint még igénybe veheti.

(7) 2007. január 1-jén az Szja tv. 38. §-a hatályát veszti, azzal, hogy az Szja tv. 2006. december 31-én hatályos 38. §-ának rendelkezéseit az említett § (7) bekezdésében meghatározott időtartamon belül alkalmazni lehet, ha a kedvezmény alapján szolgáló lakáscélú felhasználásra felvett hitel törlesztése 2007. január 1-je előtt megkezdődött.

(8) Az e törvény 1. számú mellékletének az Szja tv. 1. számú mellékletének 4.7., 8.3. alpontját, valamint 8.19. alpontjának *a*) pontját módosító, valamint 7.19. és 7.20. alpontját megállapító rendelkezései 2007. január 1-jén lépnek hatályba, az Szja tv. 28. §-a (1) bekezdésének e törvénnyel módosított *e*) pontja, valamint az e törvény 1. számú mellékletének az Szja tv. 1. számú mellékletének 6.5. alpontját módosító rendelkezése 2007. június 1-jén lép hatályba.

(9) Az Szja tv.

- a) 3. §-ának e törvénnyel megállapított 32. pontja és 72. pontjának e törvénnyel megállapított *a)-b)* és *s)* alpontja,
- b) 7. §-a (1) bekezdésének *k)* pontja,
- c) 11. §-ának e törvénnyel megállapított (1)-(2) bekezdései,
- d) 28. §-a (1) bekezdésének e törvénnyel megállapított *d)* pontja,
- e) 36. §-ának e törvénnyel megállapított (1)-(3) bekezdései,
- f) 44. §-ának e törvénnyel megállapított (2)-(5) bekezdései,
- g) 44/A. §-ának e törvénnyel megállapított (2)-(3) és (5)-(6) bekezdései,
- h) 49. §-ának e törvénnyel megállapított (17) bekezdése,
- i) 49/B. §-ának e törvénnyel megállapított (8) és (20) bekezdései,
- j) 71. §-ának e törvénnyel megállapított (4)-(5) bekezdései

2007. január 1-jén lépnek hatályba, e rendelkezéseket az ettől az időponttól megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(10) E törvénynek az Szja tv. 3. §-ának 76. pontját megállapító, valamint 28. §-ának (17) bekezdését és 44/B. §-át módosító rendelkezései 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba az *a)-d)* pontokban foglaltak szerint.

a) E rendelkezéseket 2006. augusztus 31-ét követően

aa) nyugdíj-előtakarékosági számlának minősülő a külön törvény szerinti nyugdíj-előtakarékosági számlákra és azokkal összefüggő ügyletekre kell alkalmazni;

ab) a 2006. augusztus 31-ét megelőzően kötött megállapodás alapján vezetett, az Szja tv. 2006. augusztus 31-én hatályos 3. §-ának 76. pontja szerint nyugdíj-előtakarékosági számlának minősülő a külön törvény szerinti nyugdíj-előtakarékosági számlákra az Szja tv. 3. §-ának e törvénnyel megállapított 76. pontjában foglalt feltétellel lehet alkalmazni.

b) Az *ab)* pontban említett nyugdíj-előtakarékosági számlára 2006. szeptember 1-jét megelőzően befizetett összegekre vonatkozó nyugdíj-előtakarékosági nyilatkozat megtételére, és annak alapján történő átutalásra az Szja tv. 2006. augusztus 31-én hatályos rendelkezéseit lehet alkalmazni, azzal, hogy a magánszemély által meghatározott összegek átutalását az adóhatóság csak az Szja tv. 3. §-ának e törvénnyel megállapított 76. pontja szerint jelölt nyugdíj-előtakarékosági számlára teljesíti.

c) Az *ab)* pontban említett nyugdíj-előtakarékosági számlák esetében az Szja tv. 44/B. §-ának e törvénnyel megállapított (6)-(7) bekezdését kell alkalmazni, ha a rendelkezésben említett követelés-áthelyezés az Szja tv. 3. §-ának e törvénnyel megállapított 76. pontja szerint jelölt nyugdíj-előtakarékosági számlára történik.

d) Az *ab)* pontban említett nyugdíj-előtakarékosági számlákra vonatkozóan a számlavezető az e törvény kihirdetését követően tértivevényes levélben nyolc munkanapos határidő kitűzésével felszólíthatja, de legkésőbb a hatálybalépését követő három munkanapon belül fel kell szólítania a magánszemélyt az Szja tv. 3. §-ának e törvénnyel megállapított 76. pontja szerinti nyilatkozat megtételére, valamint tájékoztatja a nyilatkozattal kapcsolatos adójogi tudnivalókról, különös tekintettel az Szja tv. 44/B. §-ának e törvénnyel megállapított (10) bekezdésében foglaltakra. Az e pont rendelkezése szerint adott nyilatkozat alapján a számlavezető „NYESZ-R” megkülönböztető jelzést 2006. szeptember 1-jétől alkalmazhatja. A felek bármelyikének késelemében igazolási kérelem alapján és egyébként az e rendelkezéssel összefüggő jogvitában a számlavezető székhelye szerint illetékes adóhatóság engedélyezheti az említett megkülönböztető jelzés említett időponttól történő alkalmazását.

(11) Az Szja tv. 53. §-ának 2006. augusztus 31-én hatályos vagy az e törvénnyel megállapított (4) bekezdését (az említett bekezdések bármelyikét) - a magánszemély döntése szerint - a 2006-os és a 2007-es adóévre is alkalmazni lehet.

(12) Az Szja tv. e törvénnyel megállapított 65. §-ának rendelkezéseit - a (13) bekezdésben foglalt eltérésekkel - a 2006. szeptember 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(13) A (12) bekezdés rendelkezése alapján

a) az Szja tv. e törvénnyel megállapított 65. §-ának (2) bekezdését a 2006. augusztus 31-éig megkötött betét-, folyószámla-, bankkártya- és takarékbetét-szerződések esetén a 2006. augusztus 31-ét követően induló első teljes kamatperiódusra jóváírt (kifizetett) kamatra kell először alkalmazni;

b) az Szja tv. e törvénnyel megállapított 65. §-a (1) bekezdésének *bb)* alpontjában említett esetben az Szja tv. e törvénnyel megállapított 65. §-ának (2) bekezdését az értékpapír 2006. augusztus 31-ét követő megszerzése esetén kell alkalmazni;

c) az Szja tv. e törvénnyel megállapított 65. §-ában említett maradékjogból és lejáratú szolgáltatásból származó jövedelemre az Szja tv. e törvénnyel megállapított 65. §-ának (2) bekezdését akkor kell alkalmazni, ha a biztosítási szerződés megkötése 2006. augusztus 31-ét követően történt;

d) az *a)-c)* pontokban nem említett esetekben - feltéve, hogy a kamatjövedelem keletkezésének alapjául szolgáló ügyletet, szerződést 2006. augusztus 31-éig megkötötték - az ügylet, szerződés alapján a 2006. augusztus 31-ét

követően elsőként megszerzett bevételre az Szja tv. 65. §-ának a 2006. augusztus 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

(14) Az Szja tv. e törvénnyel megállapított 67/A. §-a (8) bekezdésének rendelkezésétől eltérően a magánszemély a 2006. augusztus 31-én tulajdonában lévő értékpapír átruházása esetén az értékpapír megszerzésére fordított érték meghatározására választhatja a 2006. augusztus hónap utolsó tőzsdenapjának az adott értékpapírra vonatkozó záró árfolyamát.

(15) Az Szja tv. 77/C. §-a e törvénnyel megállapított új (18) bekezdésének rendelkezését a 2006. augusztus 31-ét követően nyilvántartásba vett elismert munkavállalói értékpapír-juttatási program esetében kell alkalmazni.

(16) 2006. szeptember 1-jével az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2005. évi CXIX. törvény

a) 178. §-ának (5)-(7) bekezdése, 179. §-ának (1)-(3) és (5)-(8), továbbá (11)-(12) bekezdése 2006. szeptember 1-jén hatályát veszti,

b) 179. §-a (4) bekezdésének felvezető szövegében a „2007. január 1-jével” szövegrész helyébe a „2006. szeptember 1-jével” szövegrész lép,

c) 179. §-ának (9) bekezdésében a „december” szövegrész helyébe az „augusztus” szövegrész lép,

d) 179. §-ának (10) bekezdésében a „a 2007.” szövegrész helyébe az „a 2006.” szövegrész lép.

(17) Az Szja tv. 66. §-ának rendelkezéseitől eltérően, a 2006. adóévi adózott eredmény felosztásakor a számvitelről szóló törvény szabályai szerint megállapított és jóváhagyott, a magánszemélynek a megállapítás évében megszerzett bevételként igazolt osztaléknak az eredménytartalék terhére megállapított összege után az a)-f) pont szerint lehet az adókötelezettséget meghatározni.

a) Meg kell határozni az átlagos napi

aa) készpénz záró-egyenleget,

ab) készpénzforgalmat

a 2006. január 1.-augusztus 31. közötti időszakra.

b) Ha az aa) pont szerint megállapított összeg az ab) pont szerinti összeg kétszeresét meghaladja, a meghaladó részből - de legfeljebb a jóváhagyott osztaléknak az eredménytartalék terhére megállapított összegéből - ki kell számítani az osztalékra jogosult magánszemély vagyoni betéje (részvény, üzletrész, vagyonjegy stb.) arányában a magánszemélyre jutó részt.

c) A jóváhagyott osztaléknak az eredménytartalék terhére megállapított összegéből a b) pont szerinti összeggel megegyező rész adója 10 százalék.

d) Az Szja tv. 66. §-a szerinti adó alapja a magánszemély számára jóváhagyott osztalékból a b) pont szerinti összeggel csökkentett rész.

e) A c) pont szerinti adót a kifizető a d) pont szerinti adóalap adójától elkülönítve, a bevételszerzés napjára állapítja meg, és arról külön igazolást ad a magánszemélynek. Választható, hogy

ea) a magánszemély az adót a kifizetőtől kapott igazolás szerinti bevételszerzés napjának negyedévét követő hónap 12. napjáig fizeti meg, azzal, hogy kérelmére az adóhatóság az adóévben és az azt követő négy adóévben öt egyenlő részletben történő megfizetést engedélyez, vagy

eb) a kifizető az adót levonja, bevallja és megfizeti azzal, hogy kérelmére az adóhatóság az adóévben és az azt követő négy adóévben öt egyenlő részletben történő megfizetést engedélyez.

f) A magánszemély a kifizetőtől kapott igazolás alapján a b) pont szerinti adóalapot és a c) pont szerinti adót a d) pont szerinti adóalaptól és annak adójától elkülönítve a megállapítás évről szóló adóbevallásában az osztalékra irányadó szabályok szerint köteles bevallani.

g) E bekezdés alkalmazásában

ga) *átlagos napi készpénz záró-egyenleg*: a házipénztár napi záró-egyenlegei együttes összegének és a napi záró-egyenlegek számításánál figyelembe vett napok (kivéve azokat a napokat, amelyeken pénztári forgalom nem volt) számának a hányadosa, azzal, hogy az átlagos napi készpénz záró-egyenleg meghatározásánál a napi záró-egyenleg csökkenthető a pénzügyi szolgáltatási tevékenység, illetve a szerencsejáték szervezési tevékenység céljából tartott pénzkészlettel;

gb) *átlagos napi készpénzforgalom*: a házipénztárba befolyt és a házipénztárból kifizetett összegek napi egyenlegei (a bevételezett összeg csökkentve a kiadott összeggel) előjeltől független együttes összegének és a napi egyenlegek számításánál figyelembe vett napok számának a hányadosa.

(18) Az Szja tv. 66. §-ának rendelkezéseitől eltérően, a 2006. adóévi adózott eredmény felosztásakor a számvitelről szóló törvény szabályai szerint megállapított és jóváhagyott, a magánszemélynek a megállapítás évében megszerzett bevételként igazolt osztaléknak a 2006. adóévi adózott eredmény terhére megállapított összege után a 2006. június 9-én fennálló tagi kölcsön 2006. adóévi elengedése esetén az a)-f) pont szerint lehet az adókötelezettséget meghatározni.

a) Ki kell számítani a 2006. adóévi adózott eredmény terhére megállapított, de legfeljebb a 2006. június 9-én fennálló tagi kölcsönből a 2006. adóévben elengedett összeggel egyező osztalékrésznek az osztalékra jogosult magánszemély vagyoni betétje (részvény, üzletrész, vagyonjegy stb.) arányában a magánszemélyre jutó részt.

b) A jóváhagyott osztalékból az a) pont szerint megállapított összeggel megegyező rész adója 10 százalék.

c) Az Szja tv. 66. §-a szerinti adó alapja a magánszemély számára jóváhagyott osztalékból az a) pont szerinti összeggel csökkentett rész.

d) A b) pont szerinti adót a kifizető a c) pont szerinti adóalap adójától elkülönítve, a bevételszerzés napjára állapítja meg, és arról külön igazolást ad a magánszemélynek.

e) Választható, hogy

ea) a magánszemély az adót a kifizetőtől kapott igazolás szerinti bevételszerzés napjának negyedévét követő hónap 12. napjáig fizeti meg; vagy

eb) a kifizető az adót levonja, bevallja és megfizeti.

f) A magánszemély a kifizetőtől kapott igazolás alapján az a) pont szerinti adóalapot és a b) pont szerinti adót a c) pont szerinti adóalaptól és annak adójától elkülönítve a megállapítás évéről szóló adóbevallásában az osztalékra irányadó szabályok szerint köteles bevallani.

(19) Az e § (17)-(18) bekezdése 2006. szeptember 1-jén lép hatályba.

224. § 2006. szeptember 1-jén hatályát veszti a nyugdíj-előtakarékossági számlákról szóló 2005. évi CLVI. törvény 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja.

225. § (1) E törvénynek a Tao.-t módosító rendelkezéseit - a (2)-(15) bekezdésben foglaltak figyelembevételével - első ízben a 2007. évben kezdődő adóévi adóalap megállapítására és a 2007. adóévi társasági adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvény kihirdetésekor lép hatályba a Tao. e törvénnyel megállapított 5. §-ának (5) bekezdése, 5. §-ának (7) bekezdése, 6. §-ának (4) bekezdése, 9. §-ának címe és (2) bekezdésének b) pontja, 9. §-a (3) bekezdése c) pontjának felvezető rendelkezése és ca) alpontja, 13. §-ának (7) bekezdése, 20. §-a (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdése, 26. §-ának (10)-(11) bekezdése, 5. számú mellékletének 13. pontja, 6. számú mellékletének címe, továbbá a Tao. 7. §-a (1) bekezdésének m) pontjában a „saját részvény” szövegrész helyébe a „saját részvény, saját átalakított befektetői részjegy” szövegrész lép, rendelkezéseit 2006. július 1-jétől kell alkalmazni.

(3) E törvény kihirdetésekor lép hatályba a Tao. e törvénnyel megállapított 13. §-a (6) bekezdése, 16. §-a (1) bekezdése c) pontjának ci)-ck) alpontja, 16. §-a (2) bekezdésének a) pontja, 17. § (12) bekezdése rendelkezése, rendelkezései a 2006. évben kezdődő adóévi adóalap megállapítására és a 2006. adóévi társasági adókötelezettségére is alkalmazhatók.

(4) E törvény kihirdetésekor lép hatályba a Tao. e törvénnyel megállapított 1. számú melléklete 14. pontja, rendelkezése első ízben a 2005. adóév adóalapjának megállapítására és a 2005-ben kezdődő adóév adókötelezettségére is alkalmazható.

(5) 2007. július 1-jén lép hatályba a Tao. e törvénnyel megállapított, 13/A. §-a és az előtte lévő cím, 20. §-a (1) bekezdésének d) és e) pontja, 20. §-ának (6) bekezdése, 5. számú mellékletének 3-5. pontja, 6. számú mellékletének E) fejezete, egyidejűleg a Tao. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontjában „a gazdasági társaság,” szövegrész helyébe „a gazdasági társaság (ideértve a nonprofit gazdasági társaságot is),” 5. §-ának (7) bekezdésében „a közhasznú társaság” szövegrész helyébe „a közhasznú társaság, a nonprofit gazdasági társaság” szövegrész, 6. §-ának (4) bekezdésében „a közhasznú társaság,” szövegrész helyébe „a közhasznú társaság, a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság,” szövegrész, 20. §-a (2) bekezdésében „a szociális szövetkezet,” szövegrész helyébe „a szociális szövetkezet, közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság” szövegrész, 26. §-ának (11) bekezdésében „a közhasznú társaságnak” szövegrész helyébe „a közhasznú társaságnak, a közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságnak” szövegrész, 6. számú mellékletének címében a „közhasznú társaság” szövegrész helyébe „közhasznú társaság, közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság” szövegrész lép.

(6) 2009. július 1-jén a Tao. 13/A. § címében a „és a szociális szövetkezet” szövegrész a „ , a szociális szövetkezet és a víztársulat” szövegrészre változik, egyidejűleg a 13/A. §-a (1) bekezdésében a „társaság” szövegrész helyébe „társaság és a víztársulat” szövegrész lép.

(7) A Tao. e törvénnyel megállapított 22/B. §-át módosító rendelkezések hatálybalépéséről külön törvény rendelkezik.

(8) A (7) bekezdésben meghatározott külön törvény hatálybalépésével hatályát veszti a Tao. 22/B. §-ának (5) bekezdése, 22/B. §-a (9) bekezdésének c) pontja, 22/B. §-ának (16) bekezdése.

(9) E törvény kihirdetésének a napján hatályát veszti a Tao. 16. §-a (2) bekezdésének b) és c) pontja, azzal, hogy e rendelkezést figyelembe véve lehet a 2006. évi adóalapot és a 2006. évi adókötelezettséget megállapítani.

(10) 2007. július 1-jével hatályát veszti a Tao. 20. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában az „és a szociális szövetkezetnek” szövegrész.

(11) E törvény hatálybalépésével hatályát veszti a Tao. 6. §-a (4) bekezdésében „a célszervezet,” szövegrész, 21. §-ának (12) bekezdésében „a beruházás üzembe helyezését követő második adóévben és azt követően” szövegrész, 29/C. §-ának (1)-(3) és (5) bekezdése, valamint 29/D. §-a (1)-(2) és (6)-(7) bekezdése.

(12) 2009. július 1-jén hatályát veszti a Tao. 13. §-a és az előtte lévő cím, 20. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja és (5) bekezdése, 29/B. §-a (3) bekezdése, 6. számú mellékletének *C*) fejezete és címében „közhasznú társaság,” szövegrész, 5. §-a (7) bekezdésében „, a közhasznú társaság” szövegrész, a 6. §-a (4) bekezdésében „a közhasznú társaság,” szövegrész, 20. §-a (2) bekezdésében „közhasznú társaság, a” szövegrész, 26. § (11) bekezdésében „a közhasznú társaságnak,” szövegrész, 29/A. §-a (1) bekezdésében „és a közhasznú társaság” szövegrész.

(13) Az adózónak a Tao. 10. § (6) bekezdésének 2006. december 31. napján hatályos rendelkezései szerint készített bevallása figyelembevételével megállapított nyilvántartott adómentesen képzett eredménytartalékkal, egyenlő részletekben a 2007-ben kezdődő adóév és az azt követő két adóév adózás előtti eredményét kell növelnie, kivéve ha közhasznú társasággá alakul, vagy közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaságként működik tovább.

(14) A 2006. évi adókötelezettség megállapításakor nem kell a Tao. 10. § (5) bekezdésének rendelkezését alkalmazni a célszervezet jogutódjának, ha közhasznú társaság.

(15) A felsőoktatási intézmény (ideértve az általa létrehozott intézményt is), továbbá a diákkotthon a 2006. adóévi adóalapjához szükséges adatokat a 2006. évi beszámoló (és az azt alátámasztó nyilvántartás) adataiból a 2006. június 30-ára készített közbenső mérleg (és az azt alátámasztó nyilvántartás) megfelelő adatainak levonásával határozza meg.

(16) Ha az adózónak a 2006. évi fizetendő adó alapján kell adóelőleget bevallania, akkor összegének meghatározásakor a Tao. 2007. január 1-jétől hatályos 6. §-a (5)-(6) bekezdésében foglaltakat is figyelembe kell venni.

(17) A Tao. e törvénnyel módosított 4. §-a 5. pontjának, a 7. §-a (1) bekezdése *gy*) pontja *b*) alpontjának, a 7. §-a (10) bekezdése *c*) pontjának, valamint a 8. §-a (1) bekezdése *m*) pontja *b*) alpontjának rendelkezéseit e törvény hatálybalépését követően megszerzett részesedésre lehet alkalmazni.

226. § (1) E törvénynek az Eva tv.-t módosító rendelkezéseit az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A 2006. évben az Eva tv. 5. § (1) bekezdésétől és 9. §-ától eltérően az adó mértéke az adóalany választásától függően

a) az általa január 1. és szeptember 30. között megszerzett bevételnek az Eva tv.-ben meghatározott, azonos időszakra jutó jogcímek szerint módosított összege alapján kiszámított pozitív adóalap 15%-a, továbbá az általa október 1. és december 31. között megszerzett bevételnek az Eva tv.-ben meghatározott, azonos időszakra jutó jogcímek szerint módosított összege alapján kiszámított pozitív adóalap után az Eva tv. e törvénnyel megállapított 9. §-ában meghatározott adómérték, vagy

b) a pozitív adóalap után 15 százalék és a pozitív adóalaprak - az október 1.-december 31. közötti időszakra tekintettel - egynegyed része után további 10 százalék.

(3) Az adóalany a 2006. évi adókötelezettség megállapításához az Eva tv. 4. §-a szerinti, az evával összefüggő nyilvántartási kötelezettségét úgy köteles teljesíteni, hogy a (2) bekezdés szerinti adókötelezettsége teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges adatok rendelkezésre álljanak.

(4) 2006. évben - az Eva tv. 10. § (3) bekezdéstől eltérően - az adóalany szeptember 15-ig az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelentheti az állami adóhatóságnak, hogy október 1-jétől adókötelezettségeit már nem az adóalanyra vonatkozó rendelkezések szerint kívánja teljesíteni, azzal, hogy e bejelentését az említett időpontig visszavonhatja.

(5) A (4) bekezdés szerinti bejelentésre nyitva álló határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem benyújtásának nincs helye, bejelentés hiányában az állami adóhatóság az adózót 2006. október 1. és december 31. között is adóalanyként tartja nyilván.

(6) Az adózó adóalanyisága a (4) bekezdésben említett bejelentés esetén szeptember 30-ával megszűnik és a bevallás benyújtásának határideje az adóalanyiság megszűnését követő 30. nap.

(7) Ha az eva alany adóalanyisága 2006. szeptember 30-át követően az Eva tv. 3. § (1) bekezdésében említett okok valamelyike miatt szűnik meg, akkor a 2006. évi adókötelezettsége megállapításához az eva alapot a (2) bekezdés *a*) pontjában foglaltak figyelembevételével határozza meg.

227. § (1) Az Eva tv. e törvénnyel megállapított 9. §-a és 12. § (4) bekezdése 2006. október 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 226. § (2), (3) és (7) bekezdése 2006. október 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény 226. § (4), (5) és (6) bekezdése a törvény kihirdetését követő ötödik napon lép hatályba.

(4) Az Eva tv. 3. § (2) bekezdésében „a vállalkozói igazolvánnyal rendelkező” szövegrész helyébe „az egyéni vállalkozónak minősülő” szövegrész lép.

228. § (1) E törvénynek az áfa-törvényt módosító rendelkezései - a 229-230. §-okban foglaltak figyelembevételével - 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba.

(2) 2006. szeptember 1-jén az áfa-törvény 28. § (2) bekezdése, 31. § (7) bekezdése, 44. § (2) bekezdésének *b*) pontja, valamint az 1. számú mellékletének I. része hatályát veszti, valamint a 41. § (1) bekezdésében „a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel” szövegrész helyébe „a (2)-(3) bekezdésben meghatározott kivétellel” szövegrész lép.

(3) E törvénynek az áfa-törvényt módosító rendelkezéseit, továbbá a (2) bekezdés rendelkezéseit első ízben - a (4)-(9) bekezdésekben foglalt eltérésekkel - azokban az esetekben kell alkalmazni, amelyekben az adófizetési kötelezettség, illetve az adólevonási jog 2006. augusztus 31. napját követően keletkezik.

(4) Ha az adófizetési kötelezettség keletkezésének megállapítására az áfa-törvény 16. §-ának (11) bekezdése az irányadó, és az adófizetési kötelezettség 2006. augusztus 31. napját követően keletkezik, továbbá a felek közötti elszámolási időszak kezdőnapja 2006. szeptember 1. napját megelőzi, az áfa-törvénynek a 2006. szeptember 1. napját megelőző napon hatályos 28. §-a (2) bekezdését, valamint 44. § (2) bekezdése *b*) pontját a felek adott elszámolási időszakára vonatkozóan még alkalmazni kell.

(5) Ha az adófizetési kötelezettség keletkezésének megállapítására az áfa-törvény 16. §-ának (14) bekezdése az irányadó, és az adófizetési kötelezettség 2006. augusztus 31. napját követően keletkezik, továbbá az egyes részkifizetésekkel érintett bérbeadási időszak kezdőnapja 2006. szeptember 1. napját megelőzi, az áfa-törvénynek a 2006. szeptember 1. napját megelőző napon hatályos 28. §-a (2) bekezdését, valamint 44. § (2) bekezdése *b*) pontját a felek adott bérbeadási időszakára vonatkozóan még alkalmazni kell.

(6) A 2006. augusztus 31. napját követően adófizetési kötelezettséget keletkeztető folyamatos termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetében, ha a teljesítés mérése számlálóleolvasás útján történik, és nincs a számlálóleolvasásnál rövidebb időszakonkénti ár- vagy díjfizetés, e törvény rendelkezéseit az első olyan számlálóleolvasás napjától kezdődően kell alkalmazni, amelynél a teljes leolvasási időszak 2006. augusztus 31. napját követi. A 2006. augusztus 31. napját követően adófizetési kötelezettséget keletkeztető folyamatos termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetében, ha a teljesítés mérése nem számlálóleolvasás útján történik, illetve ha a teljesítésért járó ellenértéket a számlálóleolvasásnál rövidebb időszakonkénti ár (díj) fizetése ellenében teljesítik, e törvény rendelkezéseit az esedékes időszaknak 2006. szeptember 1. napjától kezdődő részére időarányosan kell alkalmazni.

(7) A személytaxi-szolgáltatást nyújtó adóalany köteles a gépi nyugtaadásra szolgáló taxaméret az adómérték változása miatt az arra jogosult szervvel legkésőbb 2006. november 30. napjáig átállítatni. Az átállításig az adóalanynak nyugtaadási kötelezettségét kézi nyugta kibocsátásával kell teljesítenie.

(8) Az általános forgalmi adó mértékének kezelésére is alkalmas pénztárgépeket az adóalany köteles az adómérték változása miatt az arra jogosult szervvel legkésőbb 2006. november 30. napjáig átállítatni. A számla, egyszerűsített számla adására is alkalmas pénztárgépet alkalmazó adóalany az átállításig a vevő kérésére kézi kibocsátású számlát, egyszerűsített számlát ad.

(9) Az áfa-törvénynek az e törvénnyel megállapított, az adómentes termékimportra vonatkozó rendelkezéseit a 2006. szeptember 1. napját követő árunyilatkozat elfogadása esetén kell először alkalmazni.

(10) Az adóalany, aki (amely) 2006. szeptember 1. napját megelőzően az áfa-törvény XIV. fejezetében meghatározott adózási módot választotta, ezen adózási mód alkalmazásával göngyölítetten számított adóját 2006. augusztus 31-ével meg kell állapítania. A különleges adózási módot az eltérő adómérték alá eső terméket is forgalmazó adóalany tovább alkalmazhatja azzal, hogy a hivatkozott időpontban fennálló, leltárral alátámasztott, az 5 százalékos adómértéktől eltérő adómérték alá tartozó készletét az általános adómérték alá tartozó 2006. szeptember 1-jei nyitókészletnek kell tekinteni.

229. § Az áfa-törvénynek e törvénnyel megállapított 33. § (4) bekezdése szerinti levonási tilalmat arra a szolgáltatásra kell először alkalmazni, amelynél a felek közötti elszámolási időszak 2006. augusztus 31. napját követően kezdődik.

230. § (1) Az áfa-törvény e törvénnyel megállapított 34. § (4) bekezdésének és 36. § (6) bekezdésének rendelkezéseit azokban az esetekben kell először alkalmazni, amikor az adólevonási jog 2006. szeptember 15. napját követően keletkezik, illetve keletkezne.

(2) Az áfa-törvénynek e törvénnyel megállapított 48. § (3) bekezdésének *c*) pontja és (11) bekezdése 2006. szeptember 15. napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a havi adóbevallásra kötelezett adóalanyok esetében 2006. szeptember 15. napjától, a negyedéves adóbevallásra kötelezettek esetében 2006. október 1. napjától, az éves adóbevallásra kötelezettek esetében pedig 2007. január 1. napjától kezdődően kell először alkalmazni.

231. § (1) A fogyasztói árkiegészítésről szóló 2003. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Fát.) 4. § (2) bekezdésének *b*) pontja e törvény kihirdetésének napján hatályát veszti azzal, hogy a rendelkezést a 2006. június 30-

át követően nyújtott, fogyasztói árkiegészítésre jogosító szolgáltatások alapján keletkező igénylésre kell először alkalmazni.

(2) E törvény kihirdetésének napján a Fát. Melléklete 4. kategóriájának „utazási kedvezmény, vasúti bérlet (SZJ 60.10.1, kivéve járműszállítás a 60.10.12.0-ból)” szövegrésze helyébe „utazási kedvezmény, vasúti bérlet (SZJ 60.21.10.9 és 60.10.1, beleértve HÉV közlekedés, kivéve járműszállítás a 60.10.12.0-ból)” szövegrész lép azzal, hogy a rendelkezést 2006. június 30. napját követően nyújtott, fogyasztói árkiegészítésre jogosító szolgáltatások alapján keletkező igénylésre kell először alkalmazni.

(3) 2006. szeptember 1-jével a Fát. Melléklete 8. kategóriájának „40,1-50” szövegrésze helyébe „40,1-45” szövegrész lép azzal, hogy a rendelkezést először 2006. augusztus 31. napját követően nyújtott, fogyasztói árkiegészítésre jogosító szolgáltatások alapján keletkező igénylésre kell alkalmazni.

232. § (1) E törvénynek a Jöt.-öt módosító rendelkezései - a (2)-(11) bekezdésben foglaltak figyelembevételével - 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba.

(2) A Jöt. e törvénnyel megállapított 119. §-a (6) bekezdésének *a*) és *e*) pontja és (10) bekezdése, valamint 120. §-ának (3) bekezdése, (7) bekezdésének *c*) pontja és (8) bekezdése e törvény kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(3) A Jöt. e törvénnyel megállapított 7. §-a 37/B. pontjának, 11. §-a (1) bekezdése *h*) pontjának, 34. §-a (3) bekezdésének, 37. §-a (6) bekezdése *d*) pontjának, 38. §-a (4) bekezdésének, 52. §-a (2) bekezdésének, 58. §-a (13) bekezdésének, 72. §-a (11) bekezdésének, 103. §-a (2) bekezdése 1. pontja *b*) alpontjának, 110. §-a (13) bekezdésének és 129. §-a (2) bekezdése *p*) pontjának hatályba léptetéséről külön törvény rendelkezik.

(4) A Jöt. e törvénnyel megállapított 47. §-a (1) bekezdése *c*) pontjának és 112. §-a (2) bekezdésének rendelkezését a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(5) E törvény kihirdetését követő 8. napon a 2005. évi CXIX. törvény 185. §-ának (3) bekezdésében a „7. §-a 1. pontjának *j*) alpontja és a § 37. pontja, 11. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja,” és az „, 58. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja” szövegrész, valamint a Jöt. 82. §-ának (6) bekezdésében az „, amennyiben a közös adóraktárban a szőlőbort az (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelő mennyiségben állítják elő” szövegrész és 104. §-ának (17) bekezdése hatályát veszti.

(6) E törvény kihirdetését követő 8. napon a Jöt. 29. §-ának (3) bekezdésében a „tüzelőanyagok” szövegrész helyébe a „tüzelő-, fűtőanyagok” szövegrész, 37. §-a (6) bekezdésének *b*) pontjában a „84. § (1) bekezdés *e*)” szövegrész helyébe a „84. § (1) bekezdés *d*)” szövegrész, 117. §-ának (4) bekezdésében az „a kikötői adóraktár” szövegrész helyébe az „adóraktár-engedélyes” szövegrész lép.

(7) 2007. április 1-jével a Jöt. e törvényben megállapított 97. §-a (2) bekezdésének

a) pontjában a „7240 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 27,5 százaléka, de legalább 13 090 forint/ezer darab” szövegrész helyébe a „7420 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 27,75 százaléka, de legalább 13 730 forint/ezer darab” szövegrész, 2007. szeptember 1-jétől „7600 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 28 százaléka, de legalább 13 965 forint/ezer darab” szövegrész,

b) *c*) és *d*) pontjában a „de legalább 4320 forint/kilogramm” szövegrész helyébe a „de legalább 4530 forint/kilogramm” szövegrész, 2007. szeptember 1-jétől a „de legalább 4610 forint/kilogramm” szövegrész lép.

(8) 2008. január 1-jén a Jöt. e törvénnyel megállapított 58. §-a (1) bekezdésének *b*) és *e*) pontjában a „bioetanol benzinbe való közvetlen bekeverése” szövegrész helyébe a „bioetanol benzinbe és a biodízel gázolajba való közvetlen bekeverése” szövegrész lép.

(9) 2012. december 31-én a Jöt. e törvénnyel megállapított 52. §-ának (2) bekezdésében az „az E85 esetében a termék bioetanolon kívüli komponenseinek térfogatra számított mennyiségi részaránya (a százalékkérték századrészeiben kifejezve) és az (1) bekezdés *a*) pontja szerinti adómérték szorzataként meghatározott összeg,” szövegrész hatályát veszti.

(10) A Jöt. 2005. évi CXIX. törvénnyel megállapított 7. §-a 1. pontjának *j*) alpontja, 7. §-ának 37. pontja, 11. §-a (1) bekezdésének *e*) pontja és 58. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja nem lép hatályba.

(11) A Jöt. e törvénnyel módosított 7. §-a 1. pontja *j*) alpontja, 37. és 37/B. pontja, 52. §-a (2) bekezdése, 103. §-a (2) bekezdése 1. pontja *b*) alpontja és 110. §-a (13) bekezdése tervezetének a műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén információs szolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, - a 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított - 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8-10. cikkében előírt egyeztetése megtörtént.

233. § (1) E törvénynek a Vtv.-t módosító rendelkezései - a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel - 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba.

(2) A Vtv. e törvénnyel megállapított 45. §-ának (10) bekezdése, valamint az 52. §-ának (1) bekezdése 2007. január 1-jén lépnek hatályba.

234. § (1) E törvény Itv.-t módosító rendelkezései 2006. szeptember 1. napján lépnek hatályba, rendelkezéseit - a (2) és (3) bekezdésben foglaltak kivételével - azokban a gépjármű szerzési ügyekben kell alkalmazni, amelyeket e törvény hatálybalépését követően jelentettek be illetékkiszabásra, vagy amelyek e törvény hatálybalépését követően más módon jutottak az illetékhivatal tudomására.

(2) Ha a vagyonszerzési illetékkötelezettség 2006. szeptember 1-je előtt keletkezett és a vagyonszerzést 2006. szeptember 15-ig illetékkiszabásra bejelentik, az illeték megállapítására az illetékkötelezettség keletkezésekor, illetve a vagyonszerzés illetékkiszabásra bejelentésekor hatályos illetékrendelkezések közül azokat kell alkalmazni, amelyek a vagyonszerző számára kedvezőbb illetékfizetési kötelezettséget eredményeznek.

(3) Ha az öröklési illetékkötelezettség 2006. szeptember 1-je előtt keletkezett, illetve az öröklési szerződés megkötésére 2006. szeptember 1-je előtt került sor, akkor az öröklési illeték, illetve az öröklési szerződés esetén a gépjárműszerzés utáni visszerthes vagyonátruházási illeték megállapítására a 2006. augusztus 31-én hatályos illetékrendelkezéseket kell alkalmazni, feltéve, hogy ezek a rendelkezések a vagyonszerző számára kedvezőbb fizetési kötelezettséget eredményeznek.

235. § (1) E törvény Gjt.-t módosító rendelkezései 2007. év január 1. napján lépnek hatályba, egyidejűleg a Gjt. 18. §-ának 6. pontjában lévő „legalább 9” szövegrész helyébe „kilencnél több” szövegrész kerül.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Gjt. 5. §-a *a*) pontjának „, az Igazságügyi Minisztérium felügyelete alá tartozó büntetés-végrehajtási vállalat és annak a fogvatartottak foglalkoztatását végző jogutódja, valamint a fogvatartottak foglalkoztatása céljára alapított közhasznú társaság” szövegrésze, a Gjt. 8. §-ának (3) bekezdése, valamint a Gjt. 18. §-ának 13. pontja.

236. § E törvény kihirdetésével egyidejűleg az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2005. évi CXIX. törvény 190. §-a és 192. §-a hatályát veszti.

237. § (1) E törvénynek az Art. 73. §-át módosító, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalról szóló 2002. évi LXV. törvény (a továbbiakban: APEH törvény) 2. §-át új (3) bekezdéssel kiegészítő, illetőleg a 3. § (2) bekezdését megállapító rendelkezései, valamint e törvény 248-249. §-ai e törvény kihirdetése napján lépnek hatályba azzal, hogy a rendelkezéseket 2007. január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) E törvénynek az Art. 14. § (4) bekezdését, 16. § (3) bekezdés *d*) pontját, 23. § (2) bekezdését, 33. § (6) bekezdését, 92. § (4) és (7) bekezdéseit, 108. § (6)-(7) bekezdéseit, 109. § (3) bekezdését, 143. § (2) bekezdését módosító, illetőleg a 17. § (3) bekezdés *f*) pontját, 108. § (8) bekezdését, 109. § (4) bekezdését megállapító rendelkezése e törvény kihirdetése napján lép hatályba.

(3) E törvénynek a 240. §-a a kihirdetést követő 15. napon lép hatályba.

(4) E törvénynek az Art. új 20/B. §-át beiktató, 22. § (1) bekezdésének *e*) pontját módosító és új *g*) és *h*) pontjait beiktató, 22. § (2) és (7) bekezdését, 31. § (1) bekezdését, 79. § (2) bekezdését módosító, 178. § új 32. pontját beiktató, valamint az 1. számú melléklete I/B/3/a) pontjának *ab*) pontját módosító és új *ah*) pontját beiktató, illetőleg az I/B/3/d) pontját módosító rendelkezése 2006. szeptember 1-jén lép hatályba azzal, hogy a rendelkezéseket a 2006. szeptember 1. napját követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

(5) E törvénynek az Art. 7. § (3) és (4) bekezdését, 16. § (3) bekezdés *c*) pontját, 17. § (1) bekezdés *c*) pontját, 24. § (2)-(3), (5)-(7) és (13) bekezdését, 31. § (3) bekezdését, 54. § (5) bekezdését, 119. § (2) bekezdését módosító, 24/A. §-át és az 55. § (5) bekezdését megállapító rendelkezése, illetőleg a 31. § (2) bekezdésében a kamatjövedelemből levont adóra vonatkozó rendelkezés 2006. szeptember 15. napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg az Art. 119. § (1) bekezdésében „Az adóhatóság az adózó nyilvántartásában,” szövegrész helyébe „Az adóhatóság nyilvántartásában és az adózó nyilvántartásában” szövegrész lép.

(6) E törvénynek az Art. 17/A. §-át beiktató rendelkezése a kihirdetéssel lép hatályba azzal, hogy első alkalommal a Thj. 5. § (1) bekezdés *a*) pontja szerinti biztosítottat foglalkoztató, a társas vállalkozás és a biztosított egyéni vállalkozó a bejelentést 2006. október 12-éig teheti meg.

(7) E törvénynek az Art. 124/B. §-át megállapító rendelkezése e törvény kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy a rendelkezést a hatálybalépést követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

238. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 90. § (5) bekezdése, 95. § (2) bekezdés első mondatában „a közösségi kereskedelmi kapcsolattal összefüggésben kiállított” szövegrész, 178. § 23. pontjában „a járulék tekintetében” szövegrész, a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény 57/B-57/E. §-a hatályát veszti.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Art. 43. § (6) bekezdés harmadik mondatában „A helyi adóhatóság” szövegrész helyébe „Az adóhatóság” szövegrész, 90. § (4) bekezdés *c*) pontjában a „valamint az átalakuló,” szövegrész helyébe a „valamint az átalakuló, a tevékenységüket kezdő,” szövegrész, 116. § (3) bekezdésében a „*c*) pontjában” szövegrész helyébe a „*c*)-*d*) pontjaiban” szövegrész, 131. § (3) bekezdés második mondatában a „15 napon belül” szövegrész helyébe a „30 napon belül” szövegrész, 172. § (3) bekezdésében az „adatszolgáltatási, továbbá” szövegrész helyébe az „adatszolgáltatási, bankszámlanyitási, továbbá” szövegrész, 178.

§ 18. pont utolsó előtti mondatában „A járulék tekintetében kifizetőnek minősül” szövegrész helyébe a „Kifizetőnek minősül” szövegrész lép.

(3) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az Art. 83. §-át megelőző alcímből a „hatásköre és” szövegrész, illetőleg 83. §-a, 1. számú mellékletének I/A/3. pontjából az „elektronikus úton” szövegrész, illetőleg ugyanezen melléklet I/B/2. pontjának utolsó mondata, az APEH törvény 2. §-ának - e törvénnyel átszámozott - (9) bekezdésében az „, illetve a végelszámolás” szövegrész hatályát veszti.

(4) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az Art. 22. § (15) bekezdésében „az adózókkal azonos módon kérheti.” szövegrész helyébe „az általános forgalmi adó alanyokkal azonos módon kérheti.” szövegrész, 89. § (1) bekezdés *a*) pontjában a „csőd eljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény” szövegrész helyébe a „csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény” szövegrész, 2. számú mellékletének I. Általános rendelkezések/2. pontjában a „csőd eljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló törvény” szövegrész helyébe a „csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény” szövegrész, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 8. §-ában a „ha e törvény” szövegrész helyébe „ha törvény” szövegrész lép.

(5) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az Art. 21. § (3) bekezdése, 76. §-a, 78. §-a, 175. § (12) bekezdésének *b*) pontja, 3. számú melléklet C/2. pontja, illetőleg az Szjtv. 7. §-a, illetőleg 33. § (4) bekezdése hatályát veszti azzal, hogy a rendelkezéseket 2007. január 1-jéig még alkalmazni kell.

(6) E törvény kihirdetésével egyidejűleg az Art. 9. § (3) bekezdésében „az APEH Észak-budapesti Igazgatóságához” szövegrész helyébe „az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságához”, 22. § (12) bekezdésében „Észak-budapesti Igazgatóságához” szövegrész helyébe „Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságához”, 75. § (3) bekezdésében „az Észak-budapesti Igazgatóság” szövegrész helyébe „a Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság”, 77. § (1) bekezdésében „az Észak-budapesti Igazgatóság” szövegrész helyébe „a Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság”, (2) bekezdésében az „Az Észak-budapesti Igazgatóság” szövegrész helyébe „A Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság”, 3. számú melléklet C/1. pontjában „az illetékhivatalhoz” szövegrész helyébe „az állami adóhatósághoz”, 4. számú mellékletének 5. pontjában „Észak-budapesti Igazgatóságánál” szövegrész helyébe „Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságánál”, 12. pontjában „Észak-budapesti Igazgatóságánál” szövegrész helyébe „Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságánál”, 8. számú mellékletének 2. pontjában „Észak-budapesti Igazgatósága” szövegrész helyébe „Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága” szövegrész, az Szjtv. 36/A. § (1) bekezdésében „Az állami adóhatóság és a vámhatóság” szövegrész helyébe „A vámhatóság” szövegrész, illetőleg (2) bekezdésében a „szerveken” szövegrész helyébe a „szerven” szövegrész lép azzal, hogy a rendelkezéseket 2007. január 1-jétől kell alkalmazni.

(7) E törvénynek az Art. 7. számú mellékletét módosító rendelkezése 2006. szeptember 1-jén lép hatályba, ezzel egyidejűleg az Art. 178. § 18. pont második mondata a „Kamat esetében kifizető az, aki” szövegrészt követően „a személyi jövedelemadó törvény szerint magánszemélynek kamatjövedelmet fizet ki,” szövegrésszel egészül ki.

(8) Az adózónak az e törvény hatálybalépését követően az azt megelőző időszakra teljesítendő bejelentési, adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési, bizonylatkiállítási, adatszolgáltatási és adólevonási kötelezettségét a 2006. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

(9) E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a hatálybalépésekor jogerősen el nem bírált ügyekben, továbbá a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre azzal, hogy ha a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes bírság-, pótlékfeltételeket határoztak meg, a kötelezettségre legfeljebb az elkövetéskor hatályos törvényben meghatározott legmagasabb mérték alkalmazható.

(10) Az Art. e törvénnyel módosított 178. § 8. pontjában meghatározott be nem jelentett alkalmazott fogalma tekintetében a hatálybalépést megelőző időszakra a bejelentési kötelezettségkor hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

239. § (1) E törvénynek az Art. 14. § (4) bekezdését módosító rendelkezését abban az esetben kell alkalmazni, ha a felszámolást elrendelő jogerős végzés közzétételére 2006. szeptember 15. napját követően kerül sor.

(2) E törvénynek az Art. 16. § (3) bekezdése *d*) pontját módosító, 17. § (3) bekezdése *f*) pontját beiktató és 23. § (2) bekezdését módosító rendelkezését e törvény kihirdetését követő 3. napot követően indult eljárásokkal kapcsolatban kell alkalmazni.

(3) E törvénynek az Art. 33. § (6) bekezdését és 92. § (4) bekezdését módosító rendelkezését a 2006. július 1. napján vagy azt követően megindított felszámolási, illetve végelszámolási eljárásokban kell alkalmazni. A 2006. július 1. napján folyamatban levő, ezen időpont előtt megindított felszámolási, illetve végelszámolási eljárásokban a 2006. június 30. napján hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) E törvénynek az Art. 92. § (7) bekezdését és 108. § (6) és (7) bekezdéseit módosító, valamint 108. §-a új (8) bekezdését beiktató rendelkezését a 2006. szeptember 15. napját követően indult ellenőrzési eljárásokban kell alkalmazni.

(5) E törvénynek az Art. 109. § (3) bekezdését módosító és 109. §-a új (4) bekezdését beiktató rendelkezéseit azokban az ellenőrzési eljárásokban kell alkalmazni, amelyekben az adózó nyilatkozatában megjelölt vagyongyarapodás forrásának megszerzésére 2006. szeptember 15. napját követően kerül sor.

(6) E törvénynek az Art. új 24/A. §-át beiktató és 54. § (5) bekezdését módosító rendelkezését azokban a 2006. szeptember 15. napját követően indult eljárásokban kell alkalmazni, amelyekben az adószám alkalmazása felfüggesztésére okot adó körülmény e napot követően következett be.

240. § (1) A 2006. június 9-ét megelőzően bevallott és a 2006. december 31-éig helyesbített adó különbözete után önellenőrzési pótlék fizetési kötelezettség nem terheli az adózót, ha az adóhatóság ellenőrzését megelőzően feltárja, hogy az adó alapját, az adót nem a jogszabálynak megfelelően állapította meg, és bevallását önellenőrzéssel módosítja.

(2) Az (1) bekezdés szerint helyesbített adókülönbötet, ha

- a) az 50 000 forintot meghaladja 12 havi,
- b) az 500 000 forintot meghaladja 24 havi,
- c) az 1 000 000 forintot meghaladja 36 havi,
- d) a 3 000 000 forintot meghaladja 48 havi,
- e) az 5 000 000 forintot meghaladja 60 havi

egyenlő részletben, minden hónap 20. napjáig késedelmi pótlék mentesen kell megfizetni. A fizetendő adó első részlete az önellenőrzési bevallás benyújtását követő hónap 20-án esedékes, ezt követően minden további részlet esedékessége a tárgyható 20. napjához igazodik.

(3) Az adókülönbötet - a magánszemély által fizetett jövedelemadót, egészségügyi hozzájárulást és járulékot kivéve - a kerekítés általános szabályainak alkalmazásával ezer forintra kerekített összegben kell havonként megfizetni. Az adókülönbötet teljes összegének hiánytalan megfizetése a kerekítésekből adódó eltérés utolsó havi részlet összegénél történő számításba vételével biztosítható.

(4) Az adózó az (1) bekezdés szerint helyesbített adókülönbötet, ha nem haladja meg az 50 000 forintot, az önellenőrzési bevallással egyidejűleg, egy összegben megfizeti, ha az 50 000 forintot meghaladja, egy összegben megfizetheti.

(5) A fizetési kötelezettséget a részletfizetési kedvezmény alkalmazásával havi részletekben vagy egy összegben a Magyar Államkincstárnál megnyitott, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal nevében vezetett adóbeszedési számlára kell teljesíteni, melynek elnevezéséről és számlaszámáról az állami adóhatóság közleményben ad tájékoztatást.

(6) Ha az adózó az esedékes részletek befizetését nem teljesíti, a kedvezmény érvényét veszti, és a tartozás járulékaival együtt - ideértve az önellenőrzési pótléket is - egy összegben válik esedékessé.

241. § (1) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 36. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A Vám- és Pénzügyőrség végzi a nyomozást a következő bűncselekmények miatt:]

„c) jogosulatlan gazdasági előny megszerzése (Btk. 288. §), a számvitel rendjének megsértése (Btk. 289. §), csődbüntetés (Btk. 290. §), hitelező jogtalan előnyben részesítése (Btk. 291. §), adócsalás (Btk. 310. §), munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás (Btk. 310/A. §), az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértése (Btk. 314. §), az adóra, járulékra vagy költségvetési támogatásra elkövetett csalás (Btk. 318. §).”

(2) E törvénynek a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 36. §-a (2) bekezdésének c) pontját módosító rendelkezése 2006. szeptember 15-én lép hatályba.

242. § (1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendelet 26. §-ának b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Btk. 310-310/A. §-ának alkalmazása szempontjából adóval egy tekintet alá esik]

„b) a társadalombiztosítási járulék, a táppénz-hozzájárulás, az egészségügyi szolgáltatási járulék, az egészségbiztosítási járulék, a nyugdíjjárulék, illetve a magán-nyugdíjpénztári tagdíj, az egészségügyi hozzájárulás, az egyszerűsített közteherfizetési hozzájárulás, továbbá a Munkaerőpiaci Alapba fizetendő munkaadói és munkavállalói járulék, a vállalkozói járulék, valamint a rehabilitációs és a szakképzési hozzájárulás.”

(2) E törvénynek a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendeletet módosító rendelkezése 2006. szeptember 1-jén lép hatályba.

243. § (1) A cégnyilvántartásról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 24. §-a (1) bekezdésének i) pontja helyébe a következő szöveg lép:

[24. § (1) A cégjegyzék valamennyi cég esetében tartalmazza]

„i) a cég adószámát, valamint statisztikai számjelét, továbbá ha a cég adószáma alkalmazását felfüggesztették vagy azt törölték, akkor a felfüggesztést, a felfüggesztés megszüntetését, a törlést, illetve e határozatok megsemmisítését vagy hatályon kívül helyezését, továbbá a határozat jogerőre emelkedésének napját,”

(2) A Ctv. 24. §-a új (5) bekezdéssel egészül ki, és ezzel egyidejűleg a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(5) A cégbíróóság az adóhatóság értesítése alapján, hivatalból jegyzi be a cég adószáma alkalmazásának felfüggesztését, törlését, a felfüggesztés megszüntetését, illetve e határozatok megsemmisítését vagy hatályon kívül helyezését, továbbá a határozat jogerőre emelkedésének napját.”

(3) A Ctv. 25. §-ának *m*) pontja helyébe a következő szöveg lép:

[25. § *A cégjegyzék szükség szerint, valamennyi cég esetében tartalmazza*]

„*m*) a cég közösségi adószámát, továbbá ha a cég közösségi adószáma alkalmazását felfüggesztették vagy azt törölték, akkor a felfüggesztést, a felfüggesztés megszüntetését, a törlést, illetve e határozatok megsemmisítését vagy hatályon kívül helyezését, továbbá a határozat jogerőre emelkedésének napját,”

(4) A Ctv. 25. §-a új (2) bekezdéssel egészül ki, és ezzel egyidejűleg a § jelenlegi szövegének számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) A cégbíróóság az adóhatóság értesítése alapján, hivatalból jegyzi be a cég közösségi adószáma alkalmazásának felfüggesztését, törlését, a felfüggesztés megszüntetését, illetve e határozatok megsemmisítését vagy hatályon kívül helyezését, továbbá a határozat jogerőre emelkedésének napját.”

(5) E törvénynek a Ctv. 24. §-át és 25. §-át módosító rendelkezése 2006. szeptember 15-én lép hatályba, és azokban a 2006. szeptember 15. napját követően indult eljárásokban kell alkalmazni, amelyekben az adószám alkalmazásának felfüggesztésére okot adó körülmény e napot követően következett be.

244. § (1) Az APEH törvény 2. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3)-(8) bekezdések számozása (4)-(9) bekezdésekre változik:

„(3) Az APEH végzi a szerencsejáték szervezéssel kapcsolatos engedélyezési, nyilvántartási, továbbá az engedélyben foglaltak és a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény, a pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény, valamint a hatályos jogszabályok rendelkezései betartásával kapcsolatos ellenőrzési feladatokat.”

(2) Az APEH törvény 3. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az APEH területi szervei

a) a Főváros és Pest megye területén az APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága,

b) Borsod-Abaúj-Zemplén, Heves, Nógrád megye területén az APEH Észak-magyarországi Regionális Igazgatósága,

c) Hajdú-Bihar, Jász-Nagykun-Szolnok, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye területén az APEH Észak-alföldi Regionális Igazgatósága,

d) Bács-Kiskun, Békés, Csongrád megye területén az APEH Dél-alföldi Regionális Igazgatósága,

e) Győr-Moson-Sopron, Vas, Zala megye területén az APEH Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága,

f) Fejér, Komárom-Esztergom, Veszprém megye területén az APEH Közép-dunántúli Regionális Igazgatósága,

g) Baranya, Somogy, Tolna megye területén az APEH Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága.”

245. § (1) Az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Alk. tv.) 5. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A kiállító a tárgyévét követő év március 31-éig az állami adóhatóságnak elektronikus úton szolgáltat adatot mindazon munkavállalókról, akik az AM könyvet kiváltották. Az adatszolgáltatásnak tartalmaznia kell a munkavállaló nevét, adóazonosító jelét, születési helyét, idejét, lakóhelyét és anyja születési nevét, valamint azok esetében, akiknek az igazolást kiadta az igazolás szerinti adóköteles jövedelmét és megfizetett adóelőlegét.”

(2) Az Alk. tv. 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az AM könyv első oldala a munkavállaló személyi adatait (név, születési név, anyja születési neve, születési hely és idő), TAJ-számát tartalmazza, mely adatokat a kiállító szerv személyi azonosításra alkalmas hatósági igazolvány, illetve TAJ-számot tartalmazó hatósági igazolvány alapján állít ki. Magyarországon lakóhellyel, illetve tartózkodási hellyel nem rendelkező munkavállaló esetén az AM könyv kiadásával egyidejűleg a munkaügyi kirendeltség megkeresi az illetékes megyei (fővárosi) egészségbiztosítási pénztárt a TAJ-szám, illetőleg az illetékes első fokú állami adóhatóságot az adóazonosító jel kiadása érdekében. A TAJ-szám kiadásáról szóló értesítésnek a munkaügyi kirendeltség részére történő kézbesítésétől számított 8 napon belül a kirendeltség írásban felszólítja a munkavállalót az AM könyv bemutatására a TAJ-szám bejegyzése céljából. A munkavállaló az értesítés kézbesítésétől számított 8 napon belül köteles a felszólításnak eleget tenni.”

246. § (1) E törvénynek az adózás rendjéről szóló törvény egyes rendelkezéseinek alkalmazásáról és módosításáról, valamint egyes adótörvények módosításáról szóló 2005. évi CLXIII. törvényt (a továbbiakban: Artmód.) módosító rendelkezései a kihirdetés napján lépnek hatályba.

(2) Az Artmód. 1. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdésben meghatározott körbe nem tartozó adózó a 2006. évben regisztrálhatja magát annak érdekében, hogy az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallási és adatszolgáltatási kötelezettséget önként választva, a regisztrációt követő hónap 12. napjától elektronikus úton a külön jogszabályban meghatározott módon és technikai feltételekkel teljesíthesse. Az adózó az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallási kötelezettség választásáról a regisztrációt követő 8 napon belül bejelentést tesz az állami adóhatósághoz. A kötelezettség teljesítését választó adózó regisztrációs kötelezettsége teljesítésének minősül, ha az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallási és adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére állandó meghatalmazást vagy megbízást ad, és az állandó meghatalmazással vagy megbízással rendelkező képviselője a meghatalmazás vagy megbízás keltét követő 8 napon belül bejelenti az állami adóhatósághoz az általa képviselt adózó nevét, elnevezését és adóazonosító számát. Az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallás teljesítésére irányuló választás nem vonható vissza.”

(3) Az Artmód. 1. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A (2)-(3) bekezdésben nem említett adózó - a jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet és a kiegészítő tevékenységet folytatóknak nem minősülő, a Tbj. 4. § b) pontja szerinti egyéni vállalkozó kivételével - a 2006. évről 2007. január 31-éig az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott adattartalommal elektronikus úton havi bontásban bevallást, valamint összesített adatszolgáltatást teljesít az állami adóhatóság részére. A 2006. évre vonatkozó, az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott adattartalommal, elektronikus úton, havi bontásban teljesítendő bevallási, valamint összesített adatszolgáltatási kötelezettségének

a) a jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezet 2007. február 5. napjáig,

b) a Tbj. 4. § b) pontja szerinti egyéni vállalkozó 2007. február 10. napjáig tesz eleget.”

(4) Az Artmód. 1. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallás benyújtására 2006. negyedik hónapjától kötelezett 2006. negyedik hónapjától, az azt választó adózó a regisztrációját követő hónap első napjától valamennyi bevallási, illetve adatszolgáltatási kötelezettségét elektronikus úton teljesíti, függetlenül attól, hogy az mely időszakra vonatkozik.”

(5) Az Artmód. 27. § (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Az Art. 172. § (16) bekezdését az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallás benyújtására 2006. negyedik hónapjától kötelezettek esetében 2006. október 1-jétől, a kötelezettséget 2006. évben választók esetében az első bevallás benyújtásától számított 6 hónapot követően, más adózó esetében 2007. július 1-jétől kell alkalmazni.”

247. § Az APEH területi szervei (regionális igazgatóságai) - az APEH törvény 3. § (2) bekezdésének megfelelően - az átvett vagyoni jogok, kötelezettségek, továbbá munkáltatói jogok gyakorlása, kötelezettségek teljesítése tekintetében az APEH fővárosi és megyei igazgatóságainak jogutódai.

248. § (1) A Szerencsejáték Felügyelet megszűnik, ezzel egyidejűleg feladatai ellátását az APEH Központi Hivatala, illetőleg regionális igazgatóságai átveszik és végzik.

(2) Az APEH a szerencsejáték szervezéssel kapcsolatos feladatai ellátása során a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény szerint jár el, az abban meghatározott feladatokat az APEH köztisztviselője végzi.

(3) Ahol jogszabály a Szerencsejáték Felügyeletről (SZF), az SZF székhelyén működtetett Központi Ügyfélszolgálati Irodáról, vagy az SZF központjáról, illetőleg területi felügyelőségről rendelkezik, az alatt 2007. január 1-jétől az APEH Központi Hivatalát, illetőleg regionális igazgatóságait kell érteni.

(4) Az APEH a Szerencsejáték Felügyelet általános jogutódja a Szerencsejáték Felügyelet feladatai, továbbá a Szerencsejáték Felügyeletet érintő vagyoni jogok és kötelezettségek, valamint a Szerencsejáték Felügyelet alkalmazottai (munkavállalói) feletti munkáltatói jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése, valamint a Szerencsejáték Felügyelet alkalmazottai közszolgálati jogviszonyának fennállása tekintetében.

249. § (1) A Fővárosi Illetékhivatal és a megyei illetékhivatalok megszűnnek, ezzel egyidejűleg az illetékhivatalok feladatai ellátását az APEH Központi Hivatala, illetőleg regionális igazgatóságai átveszik és végzik.

(2) Az illetékhivatalokkal összefüggő, törvényben meghatározott feladatokat az APEH köztisztviselője végzi.

(3) Ahol jogszabály illetékhivatalt említ, azon 2007. január 1-jétől az APEH regionális igazgatóságát, ahol Fővárosi Illetékhivatalt említ, azon 2007. január 1-jétől az APEH a Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságát kell érteni. Ahol jogszabály illetékhivatal vezetőjéről, alkalmazottjáról rendelkezik, 2007. január 1-jétől a Közép-magyarországi Regionális Igazgatóság vezetőjét, illetőleg a regionális igazgatóság vezetőjét, valamint az APEH köztisztviselőjét kell érteni.

(4) Az APEH az illetékhivatalok általános jogutódja, az illetékhivatalok feladatai, továbbá az illetékhivatalok alkalmazásában állók feletti munkáltatói jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése, valamint az illetékhivatalok alkalmazottai közszolgálati jogviszonyának fennállása tekintetében.

250. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló 2005. évi LXXXV. törvény 36. § (3) bekezdése nem lép hatályba.

251. § (1) A Tbj., az Eho., az Flt. és az 1992. évi LXXXIV. törvény e törvénnyel megállapított rendelkezései - a (2) bekezdésben foglaltak kivételével - 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba.

(2) 2007. január 1-jével lép hatályba a Tbj. e törvénnyel megállapított 4. § *r*) pontjának 1. alpontja, *w*) pontja, 5. §-a (1) bekezdésének *i*) pontja, 10. §-ának (3) bekezdése, 26. §-ának (3) és (5) bekezdése, 30. §-a, 30/A. §-a, 44. §-ának (1) és (3) bekezdése, 50. §-ának (1)-(7) bekezdése, 51. §-ának (1) bekezdése, az Eho. e törvénnyel megállapított 3. §-ának (3) bekezdése, továbbá e § (8) bekezdése.

(3) 2006. szeptember 1-jével

a) a Tbj. 4. §-a *f*) pontjának 3. alpontja a „nyugdíjjárulék” után a „(tagdíj)” szövegrésszel, *r*) pontjának 1. alpontja „az adózás rendjéről szóló törvény 88. §-ának (5) bekezdésében meghatározott feladatkörében a Vám- és Pénzügyőrség és területi szervei,” szövegrésszel egészül ki, az 5. §-a (1) bekezdése *b*) pontjának „vagy vállalkozási jellegű jogviszony keretében személyesen történik” szövegrésze helyébe a „ , vállalkozási vagy megbízási jogviszony keretében személyesen közreműködik” szövegrész lép, *g*) pontjának zárójeles szövegrésze a felsorolás előtt kiegészül a „különösen a” szövegrésszel, a „minimálbér” után „(a továbbiakban: minimálbér)” szövegrésszel, (2) bekezdése a „gazdálkodó szervezet választott tisztségviselője;” szövegrész után kiegészül a „gazdasági társaság vezető tisztségviselője;” szövegrésszel, 16. §-a (1) bekezdése *r*) pontjának „egészségbiztosítási járulék” szövegrésze helyébe „egészségügyi szolgáltatási járulék” szövegrész lép, 21. §-ának bevezető mondata a „nyugdíjjárulék” szövegrész után a „(tagdíj)” szövegrésszel egészül ki, 24. §-a (2) bekezdése a „nyugdíjjárulékot” után a „(tagdíjat)” szövegrésszel egészül ki, 29. §-a (7) bekezdésének „nyugdíjjárulékot” szövegrésze kiegészül a „(tagdíjat)” szövegrésszel, „(6) bekezdésben” szövegrésze helyébe a „31. § (4) bekezdésében” szövegrész lép, 34. § (1) bekezdése *a*) pontjának „az 5. § és 13. § *a*) pontjában” szövegrésze helyébe „az 5. és 13. §-ban” szövegrész lép, 47. §-a (4) bekezdésének „2006.” évre vonatkozó jelölése „2008.” évre változik, 50. §-a (1) bekezdésének a „ , baleseti járulékról” szövegrésze helyébe a „ , - társas vállalkozás az egészségügyi szolgáltatási járulékról -” szövegrész lép, 52. §-a (4) bekezdésének „minimálbér” szövegrésze helyébe a „minimum járulékalap” szövegrész lép;

b) az Eho. 6. §-a (3) bekezdése *d*) pontjának „ha a választott” szövegrésze helyébe a „gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének társasági jogi jogviszonya, ha a” szövegrész lép, 11. §-a (8) bekezdésének első mondata „az adóelőleg” szövegrész után kiegészül a „ , illetőleg a különadó” szövegrésszel;

c) a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 39/A. §-a (1) bekezdésének, 42. §-a (3) bekezdésének, 42/D. §-a (3) bekezdésének, 43. §-a (1) bekezdésének, 48. §-a (2) bekezdésének, 49. §-a (1) bekezdése *b*) pontjának és (2) bekezdésének „egészségbiztosítási járulék” szövegrésze helyébe „pénzbeli egészségbiztosítási járulék” szövegrész, 55. §-a (7) bekezdésének „egészségbiztosítási járulékalapját” szövegrésze helyébe „pénzbeli egészségbiztosítási járulékalapot” szövegrész, „egészségbiztosítási járulékfizetésre” szövegrésze helyébe „pénzbeli egészségbiztosítási járulék fizetésére” szövegrész, (9) bekezdésének „egészségbiztosítási járulékot” szövegrésze helyébe „pénzbeli egészségbiztosítási járulékot” szövegrész, 56. §-a (2) bekezdésének „Egészségbiztosítási járulék” szövegrésze helyébe „Pénzbeli egészségbiztosítási járulék” szövegrész, „a foglalkoztató (egyéni vállalkozó) egészségbiztosítási járulékot vagy baleseti járulékot” szövegrésze helyébe „a foglalkoztató, az egyéni vállalkozó, a társas vállalkozás pénzbeli egészségbiztosítási járulékot vagy egészségügyi szolgáltatási járulékot” szövegrész lép.

(4) 2007. január 1-jével a Tbj. 34. §-a (1) bekezdésének „26,5 százalék” szövegrésze helyébe „29,5 százalék” szövegrész, (5) bekezdése „2003. január 1-jétől 26,5 százalék” szövegrésze helyébe „29,5 százalék” szövegrész, 51. §-a (6) bekezdése második mondatának „A magánn nyugdíjpénztár” szövegrésze helyébe „Az állami adóhatóság” szövegrész, a „visszatéríti” szövegrésze helyébe „az adóhatóság adatszolgáltatása alapján a magánn nyugdíjpénztár visszatéríti” szövegrész lép.

(5) Hatályát veszti

a) 2006. szeptember 1-jével

aa) a Tbj. 4. §-a *r*) pontjának 3. alpontjában a 34. § „(3)” bekezdésre történő hivatkozás, 5. §-a (1) bekezdése *a*) pontjának „tartalékos katona, az” szövegrésze, *g*) pontjának „jellegű” szövegrésze, 9. §-a (3) bekezdésének „ , illetőleg a katonai szolgálat teljesítését” szövegrésze, 16. §-a (1) bekezdése *k*) pontjának „tárgyév első napján érvényes” szövegrésze, *s*) pontjának a „tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes” szövegrésze, 19. §-ának (6) bekezdése, 29. §-ának (6) bekezdése, 29/A. §-a (3) bekezdésének „(minimálbérnél)” szövegrésze, (4) bekezdése, 30. §-a (1) bekezdésének „- a 29. § (6) bekezdése szerinti egyéni vállalkozó kivételével -” szövegrésze, 36. §-a előtt a „A kiegészítő tevékenységű társas vállalkozó után fizetendő baleseti járulék” alcím, 37. §-a előtt a „A kiegészítő

tevékenységet folytató egyéni vállalkozók baleseti járuléka” alcím, 38. §-a, 39. §-a előtt az „Egészségbiztosítási járulék fizetésére kötelezett személyek” alcím,

ab) az Eho. 6. §-a (3) bekezdése *c)* pontjának „jellegű” szövegrésze,

ac) az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2005. évi CXIX. törvény 202. § (2) bekezdésének *c)* pontja;

b) 2007. január 1-jével a Tbj. 4. §-a *r)* pontja 3. alpontjának „, , a 44. § (3) bekezdésének” szövegrésze, 4. alpontja, 16. §-a (1) bekezdésének *t)* pontja, (3) bekezdésének „és *t)*” szövegrésze, 24. §-ának (5)-(7) bekezdése, 39. § (2) bekezdésében a „-*t)*” pontra való hivatkozás, 44. §-ának (2) és (5) bekezdése, 51. §-ának (2)-(5) bekezdése, 51/A-51/B. §-a, 56. §-ának (3) bekezdése.

(6) 2006. január 1-jétől visszamenőlegesen

a) választás szerint alkalmazható a Tbj. e törvénnyel megállapított 30. §-ának (2) bekezdése és 50. §-ának (3) bekezdése,

b) kell alkalmazni a Tbj. e törvénnyel megállapított Tbj. 31. §-ának (4) bekezdését, figyelemmel a Tbj. 31. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra.

(7) Az e törvény Tbj.-t, Eho.-t, Flt.-t és Ebtv.-t módosító rendelkezéseit a hatálybalépést követő időszakra kifizetett (juttatott, elszámolt) jövedelmekre kell alkalmazni. A biztosított pénzbeli egészségbiztosítási ellátásra a heti 36 órát meghaladó foglalkoztatás mellett egyidejűleg fennálló további jogviszonyban megfizetett 4 százalékos egészségbiztosítási járulékkötelezettség alapján is jogosult, a Tbj. e törvénnyel megállapított 31. § (3) bekezdése a korábban megszerzett jogosultságot és a folyamatban lévő ellátást nem érinti.

(8) Az e törvénnyel beiktatott Tbj. 5. §-a (1) bekezdésének *i)* pontja alapján a mezőgazdasági őstermelő akkor válik biztosítottá, ha a reá irányadó nyugdíjkorhatárig hátralévő idő és a már megszerzett szolgálati idő együttesen legalább 20 év. Ennek megállapítása érdekében a mezőgazdasági őstermelő a Tny. 68. §-ában foglaltak szerint életkortól függetlenül kérheti a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervtől szolgálati idejének kiszámítását.

(9) A 2006. december 31-én hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni az ezen időpontot megelőző időszakra vonatkozó magán-nyugdíjpénztári tagdíj megfizetésére, bevallására, a bevallás önellenőrzéssel történő helyesbítésére, valamint a tagdíjbevallás ellenőrzésére és a tagdíjtartozás végrehajtására irányuló adóhatósági megkeresésekre.

(10) A Tny. e törvénnyel megállapított 83. § (3) bekezdése és a 101. § (1) bekezdés *g)* pontja 2006. augusztus 1-jén lép hatályba.

(11) 2007. január 1-jével a Tny.

a) 77. §-ában a „Fővárosi és Pest Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság” szövegrész helyébe „Közép-magyarországi Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság” szövegrész,

b) 97. §-a (6) bekezdésében a „95. § (5) bekezdésének” szövegrész helyébe a „94-95. §” szövegrész lép.

(12) 2007. január 1-jén hatályát veszti a Tny. 91. §-a (4) bekezdésének szövegéből az „(1) bekezdésének” szövegrésze.

(13) Az ONYF területi nyugdíjbiztosítási igazgatási szervei [Tny. 5. §-a (2) bekezdésének *a)* pontja] az átvett vagyoni jogok, kötelezettségek, továbbá munkáltatói jogok gyakorlása, kötelezettségek teljesítése tekintetében az ONYF megyei (fővárosi) nyugdíjbiztosítási igazgatóságainak jogutódai.

(14) Ahol jogszabály az ONYF igazgatási szerveit, illetve megyei (fővárosi) nyugdíjbiztosítási igazgatóságot és kirendeltséget említ, azon 2007. január 1-jétől a Tny. 5. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában felsorolt regionális nyugdíjbiztosítási igazgatóságot kell érteni.

252. § (1) Az Öpt. e törvénnyel megállapított 12. § (9) és (10) bekezdése, valamint az Mpt. e törvénnyel megállapított 10. § (1) bekezdése, 20/A. §-a, 26. § (6) bekezdése és 110. § (2) bekezdésének *h)* pontja a kihirdetést követő 5. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg az Mpt. 18. § (2) bekezdés *e)* pontja hatályát veszti.

(2) Az Öpt. e törvénnyel megállapított 2. § (6) bekezdése, (7) bekezdésének *c)-d)* pontja, 50/A. §-a, 51/A. §-a 2007. június 1-jén lép hatályba, egyidejűleg a 78. § (1) bekezdésében a „szolgáltatásokra, ezek nyújtására” szövegrész helyébe a „szolgáltatások nyújtására, ezek szakmai szabályaira” szövegrész lép.

(3) Az Öpt. e törvénnyel megállapított 10. § (1) bekezdésének *b)* pontját, 17. § (2) bekezdését, 40. § (3) bekezdését, 50. §-át, 64. § (1) bekezdésének *c)* pontját a pénztáraknak 2007. május 31-ét követően kell kötelezően alkalmazniuk. 2007. május 31-ét megelőzően e rendelkezések tekintetében - amennyiben a pénztár ezek mindegyikét nem alkalmazza - a 2006. december 31-én hatályos szabályok az irányadók.

(4) Az Mpt. e törvénnyel megállapított 18. §-át és 20/A. §-át az e törvény hatálybalépését megelőzően még el nem bírált tevékenységiengedély-kérelmek elbírálásánál is alkalmazni kell.

(5) A pénztáraknak az Mpt. e törvénnyel megállapított 68/A-68/C. §-ában foglaltakat 2008. december 31-ét követően kell kötelezően alkalmazniuk. Amennyiben a pénztár 2009. január 1-jét megelőzően bevezeti a választható portfóliót biztosító rendszert, a 68/A-68/C. §-ok rendelkezéseinek mindegyikét alkalmazni köteles.

(6) Az Öpt. e törvénnyel megállapított 49. § (2) bekezdésének, valamint az Mpt. e törvénnyel megállapított 74. § (4) bekezdésének rendelkezéseit csak a hatálybalépést követően megkötött szerződésekre, illetve a korábban megkötött szerződések módosítása esetén kell alkalmazni.

(7) E törvény hatálybalépését követő negyedév végén a magánnyugdíjpénztár köteles a hozamkiegyenlítési tartalékában lévő összeget a fedezeti tartalékba átcsoportosítani. A tagok egyéni számlái és a szolgáltatási tartalékok javára történő átcsoportosítást a negyedév végi, hozamjótávírási utáni egyenlegek figyelembevételével kell elvégezni.

253. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) az Öpt. 37. § (4) bekezdése, a 41. § (2) bekezdés *d*) pontjában az „a 63. §-ban foglaltak szerint” szövegrész, a 47/B. § (2) bekezdése;

b) az Mpt. 4. § (2) bekezdésének *m*) pontja, a 26. § (3) bekezdése, a 63. § (2)-(8) bekezdése, a 66. § (5) bekezdésének *d*) pontja, a 72. § (2) bekezdésében a „hozamkiegyenlítő,” a 89. § (3) bekezdésének *c*) pontjában az „, illetve hozamkiegyenlítési” szövegrész, a 106. § (1) bekezdésének *f*) pontja, a 122. § (3) bekezdése, valamint a 134. § (1) bekezdése *b*) pontjában „a hozamvárásra,” szövegrész.

254. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) az Öpt. 1. § (3) bekezdésében a „biztosítóintézetekről és a biztosítási tevékenységről szóló 1995. évi XCVI. törvényben” szövegrész helyébe a „biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvényben” szövegrész lép, a 17. § (2) bekezdése a „pénztártagság egészének” szövegrészt követően kiegészül „, az 50. § (1) bekezdésében meghatározott szolgáltatási tartalék javára” szövegrésszel, a 20/A. § (1) bekezdésében „a vezető tisztségviselők, illetve az ügyvezető (helyettes ügyvezető) személyében, továbbá a 64. § (1) bekezdésében meghatározott személyekben” szövegrész helyébe „a bevételek tartalékok közötti megosztásának arányában, a vezető tisztségviselők, illetve az ügyvezető (helyettes ügyvezető) személyében” szövegrész lép, a 40. § (3) bekezdésében a „Járadékszolgáltatást is nyújtó pénztárnak” szövegrész helyébe a „Járadékszolgáltatást is nyújtó nyugdíjpénztárnak, valamint közösségi szolgáltatást nyújtó önszegélyező pénztárnak” szövegrész lép, az 56. § (1) bekezdésének *g*) pontjában a „az internetes honlappal nem rendelkező pénztárak” szövegrész helyébe „a pénztárak” szövegrész lép;

b) az Mpt. 22. § (4) bekezdésének második mondata az „elfogadottnak” szövegrészt követően kiegészül a „(záradékolt)nak” szövegrésszel, a 39. § (2) bekezdésében „a nyilvánosságra hozatal szabályai szerint legalább egy országos lapban meg kell jelentetni.” szövegrész helyébe „a tárgyévet követő év június 30-áig a beszámoló könyvvizsgálói záradékával együtt a Pénzügyi Közlönyben közzé kell tenni.” szövegrész lép, a 40. § (8) bekezdése a „pályázat útján” szövegrészt megelőzően kiegészül a „nyílt” szövegrésszel, 55. § (1) bekezdésében „a kétévenkénti ellenőrzés” szövegrész helyébe „az ellenőrzés” szövegrész lép.

255. § (1) E törvénynek az Szjtv.-t módosító rendelkezései a kihirdetését követő 15. napon lépnek hatályba.

(2) Az (1) bekezdés szerinti hatálybalépéssel egyidejűleg az Szjtv. 2. §-ának (6) bekezdésében a „távközlési eszközök és rendszerek” szövegrész helyébe a „hírközlő eszköz és rendszer” szövegrész lép, az Szjtv. 2. §-a (6) bekezdésének *a*) pontjában a „távközlési eszközökön és rendszereken” szövegrész helyébe a „hírközlő eszközön és rendszeren” szövegrész lép.

(3) Az (1) bekezdés szerinti hatálybalépéssel egyidejűleg az Szjtv. 13. § (1) bekezdés *e*) és *f*) pontja, az Szjtv. 12. §-a (3) bekezdésének *c*) pontjában az „és *j*)” szövegrész, valamint az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény 229. § (1) bekezdése hatályát veszti.

(4) A szervező az elektronikus kaszinóra előírt feltételeknek megfelelő I. kategóriába sorolt engedéllyel rendelkező játéktérme az SZF-től kérheti az elektronikus kaszinó engedély kiállítását. Az elektronikus kaszinó engedély felvételét követő 8 napon belül köteles a korábbi I. kategóriába sorolt játéktérme-engedélyt az SZF részére leadni.

256. § (1) E törvénynek a Kt.-t módosító rendelkezései 2006. szeptember 1-jén lépnek hatályba azzal, hogy rendelkezéseit - a (2)-(4) bekezdésekben foglalt eltérésekkel - a 2006. augusztus 31. napját követően keletkezett termékdíj-fizetési kötelezettség esetén kell alkalmazni.

(2) A Kt. e törvénnyel megállapított 5/C. § (2) bekezdése szerinti visszaigénylési jogosultsággal először a termék beszerzéséről kiállított azon számla birtokában lehet élni, amely a kötelezett 2004. április 30. napját követően keletkezett termékdíj-fizetési kötelezettségét tanúsító adatokat tartalmazza azzal, hogy az olyan láncügylet vonatkozásában, melynek során a kötelezett termékdíj-fizetési kötelezettsége 2004. április 30-át követően, de 2006. szeptember 1-jét megelőzően keletkezett, a rendelkezés abban az esetben alkalmazható, ha a kötelezett a termékdíjat igazoltan áthárította a vevőre, és a további értékesítések során kibocsátott számlák adattartalmát a stornórozást követő új számlák kibocsátásával vagy javítással oly módon kiegészítik, hogy a visszaigénylésre jogosulttá váló vevő olyan

számlával rendelkeznek, amely tartalmazza a termék első belföldi forgalomba hozatalakor a kötelezett által kibocsátott számla számát, a kötelezett nevét, címét, adószámát, és a kötelezett által kiállított számlán vagy annak mellékletében feltüntetett termékdíj mértékét és összegét.

(3) A Kt. e törvénnyel megállapított 5/D. § rendelkezéseit a kötelezett első alkalommal a 2004. április 30. napját követően megkezdett és az adóhatósághoz bejelentett láncügyletre alkalmazhatja azzal, hogy az olyan láncügylet vonatkozásában, melynek során a kötelezett termékdíj-fizetési kötelezettsége 2004. április 30-át követően, de 2006. szeptember 1-jét megelőzően keletkezett, a rendelkezés abban az esetben alkalmazható, ha a kötelezett a termékdíjat nem hárította át a vevőre, valamint a kötelezett az 5/D. § (3) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelően okmányokkal igazolt láncügyletről pótlólag elkészíti az 5/D. § (2) bekezdésében előírt nyilvántartást és a külön jogszabályban meghatározott adattartalommal 2006. október 1-jéig bejelentést tesz az adóhatóságnál.

(4) A Kt. e törvénnyel megállapított 20. § *ab*) pontját a 2004. április 30-át követően keletkezett termékdíj-fizetési kötelezettség esetén is lehet alkalmazni.

257. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusnak történő megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 77/388/EGK hatodik irányelve (1977. május 17.) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról (közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás), 17. cikk (6) bekezdés (a törvény 50. §-a);

b) a Tanács 92/83/EGK irányelve (1992. október 19.) az alkohol és alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról, 20. cikk (a törvény 68. §-a).

1. számú melléklet a 2006. évi LXI. törvényhez

1. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 4.7. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:]

„4.7. kormányrendeletben szabályozott feltételek alapján két- és többoldalú nemzetközi oktatási együttműködési megállapodás keretében az oktatási és kulturális miniszter által a Magyar Ösztöndíj Bizottság vagy a Magyar Ösztöndíj Bizottság Irodája javaslatára adományozott ösztöndíj, egyéb juttatás, valamint a külföldiek magyarországi, és a magyarok külföldi felsőfokú tanulmányainak ösztöndíj, egyéb kérdéseiről szóló kormányrendelet alapján külföldi felsőoktatási intézményben tanuló hallgató, külföldi hallgató, vagy külföldi oktató, kutató részére folyósított juttatás, nyújtott kedvezmény;”

2. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 6.5. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:]

„6.5. az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár (ide nem értve az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárat) törvényben meghatározott kiegészítő egészségbiztosítási szolgáltatása, illetve törvényben meghatározott kiegészítő önszegélyező szolgáltatása;”

3. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 7. pontja a következő 7.18.-7.20. alponttal egészül ki:

[Egyéb indokkal adómentes:]

„7.18. jogszabály alapján hitelintézetnél nyitott gyámhatósági betét kamata;

7.19. az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár által teljesített nyugdíjszolgáltatás (kiegészítő nyugdíj), feltéve, hogy a szolgáltatást igénybe vevő tag tagsági jogviszonya a pénztárral (átlépés esetén a korábbi pénztárral) a teljesítés évét megelőző harmadik adóévben, vagy azt megelőzően keletkezett, vagy a járadék folyósításának első három évében a járadék éves összege az előző évi összeg 15 százalékánál nagyobb mértékben nem csökken, továbbá az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére kifizetett összeg, valamint az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár olyan nyugdíj szolgáltatása, amelyre a magánszemély rokkanttá nyilvánítása miatt vált jogosulttá;

7.20. a magánszemélynek a nyugdíj-előtakarékosági számlájáról teljesített, külön törvény szerint nyugdíjszolgáltatásnak minősülő kifizetés (juttatás), átutalás, átvezetés.”

4. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 8.3. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A természetbeni juttatások közül adómentes:]

„8.3. az ugyanazon belföldi illetőségű magánszemélynek ingyenesen vagy kedvezményesen a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által kibocsátott névre szóló üdülési csekk (a továbbiakban: üdülési csekk) formájában, legfeljebb évente az adóév első napján érvényes havi minimálbér összegét meg nem haladó értékben juttatott bevétel, feltéve, hogy a juttatást

a) a munkáltató a munkavállalójának, a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozójának, az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozójának, valamint a szakképző iskolai tanulónak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak, továbbá - ha a volt munkáltató vagy annak jogutódja a juttató - a nyugdíjban részesülő magánszemélynek és a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozójának,

b) a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány pályázat alapján a szociálisan rászorulóknak,

c) a szakszervezet a tagjának, nyugdíjas tagjának, az említett személlyel közös háztartásban élő közeli hozzátartozójának, az elhunyt tag (nyugdíjas tag) közeli hozzátartozójának nyújtja, és feltéve, hogy az üdülési csekk kizárólag belföldi üdülés céljából igénybe vett szállásra és a szálláshoz kapcsolódó külön jogszabályban meghatározott szolgáltatásra váltható be;”

5. Az Szja tv. 1. számú melléklete 8.19. alpontjának a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) a szakszervezet által a tagjának, nyugdíjas tagjának, az említett személlyel közös háztartásban élő közeli hozzátartozójának, az elhunyt tag (nyugdíjas tag) közeli hozzátartozójának, továbbá a munkáltató által a munkavállalójának, a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozójának, az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozójának, valamint a szakképző iskolai tanulóknak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatóknak, továbbá - ha a volt munkáltató vagy annak jogutódja a juttató - a nyugdíjban részesülő magánszemélynek és vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozójának legfeljebb évi három alkalommal adott termék, szolgáltatás, illetve az ezekre szóló utalvány értékéből alkalmanként az adóév első napján érvényes havi minimálbér 10 százalékát meg nem haladó rész; az adómentes juttatást a kifizető (szakszervezet, munkáltató) csekély értékű ajándékként tartja nyilván;”

2. számú melléklet a 2006. évi LXI. törvényhez

A Tao. 1. számú mellékletének 14. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az értékcsökkenési leírás szabályairól]

„14. Az adóév utolsó napján kis- és középvállalkozásnak minősülő adózó a korábban még használatba nem vett, a műszaki gépek, berendezések és a - személygépkocsi kivételével - a járművek között nyilvántartott tárgyi eszköz üzembe helyezése adóévében a bekerülési érték 100 százalékának megfelelő értékcsökkenési leírást érvényesíthet, amennyiben a tárgyi eszközt a területfejlesztés kedvezményezett térségeinek jegyzékéről szóló kormányrendelet szerint a területfejlesztés szempontjából leghátrányosabb helyzetű 48 kistérség valamelyikében helyezi üzembe. A tárgyi eszköz adózás előtti eredmény csökkentéseként figyelembe vett bekerülési értékének 1 százaléka, jármű esetében 3 százaléka az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában

a) az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, vagy az adózó döntése szerint

b) az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 70/2001/EK rendelet 4. cikkében foglaltakkal összhangban vehető igénybe.”

3. számú melléklet a 2006. évi LXI. törvényhez

A Tao. 3. számú mellékletének A) fejezete a következő 11. ponttal egészül ki:

[A 8. § (1) bekezdésének d) pontja alkalmazásában nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen:]

„11. A gazdasági társaságokról szóló törvényben előírt saját tőke jegyzett tőke arány, vagy a veszteség fedezetét szolgáló tőkeemelés révén szerzett tulajdoni részesedésre elszámolt értékvesztés.”

4. számú melléklet a 2006. évi LXI. törvényhez

1. A Tao. 5. számú mellékletének 3., 4. és 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A társasági adóalanyok nem minősülő szervezetek]

„3. a kizárólag a fogvatartottak foglalkoztatása céljából létesített közhasznú társaság, illetve a tevékenységét folytató közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság,

4. a Tartalék Gazdálkodási Közhasznú Társaság, illetve a tevékenységét folytató közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság,

5. a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Tartalékgazdálkodási Közhasznú Társaság, illetve a tevékenységét folytató közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság.”

2. A Tao. 5. számú melléklete a következő 13. ponttal egészül ki:

[A társasági adóalanyok nem minősülő szervezetek]

„13. a költségvetési szervként működő felsőoktatási intézmény (ideértve az általa létrehozott intézményt is) és diákotthon;”

5. számú melléklet a 2006. évi LXI. törvényhez

1. A Tao. 6. számú mellékletének címe a következőre változik:

„Alapítvány, közalapítvány, társadalmi szervezet, köztisztület, lakásszövetkezet, közhasznú társaság, szociális szövetkezet és felsőoktatási intézmény által végzett kedvezményezett tevékenységek”

2. A Tao. 6. számú melléklete a következő E) fejezettel egészül ki:

„E)

Közhasznú, kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság és szociális szövetkezet kedvezményezett tevékenysége

A közhasznú, a kiemelkedően közhasznú nonprofit gazdasági társaság és a szociális szövetkezet 1. § (1) bekezdése szerinti jövedelem- és vagyonszerzésre irányuló, vagy ezt eredményező gazdasági tevékenységéből e törvény alkalmazásában nem minősül vállalkozási tevékenységnek:

1. a közhasznú tevékenységéből származó bevételnek az a része, amely a társadalmi közös szükséglet kielégítéséért felelős szervvel - helyi önkormányzattal vagy a költségvetési törvényben meghatározott fejezettel, illetve a fejezeten belül önálló költségvetéssel rendelkező intézménnyel - folyamatos szolgáltatás teljesítésére megkötött, a szolgáltatásért felszámítható díj mértékét és a díj változtatásának feltételeit is tartalmazó szerződés alapján folytatott tevékenységéből származik;

2. az 1. pont szerinti tevékenységhez kapott támogatás, juttatás;

3. a szabad pénzeszközök betétbe, értékpapírba való elhelyezése után a hitelintézettől, az értékpapír kibocsátójától kapott kamatnak, illetve az állam által kibocsátott értékpapír hozamának olyan része, amelyet a közhasznú tevékenység bevétele az összes bevételben képvisel azzal, hogy a bevételt mindkét esetben e kamat és hozam nélkül kell számításba venni.”

6. számú melléklet a 2006. évi LXI. törvényhez

1. Az Art. 1. számú melléklet I/A/6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. A tárgyévben végzett, valamely korábbi adóbevallási időszakot érintő önellenőrzés, a határidőt követően benyújtott bevallás, illetőleg az utólagos adómegállapítás nem érinti a tárgyévi adóbevallás gyakoriságát.”

2. Az Art. 1. számú melléklet I/B/3/a) pontjának *ab)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg az *a)* pont a következő új *ah)* és *ai)* pontokkal egészül ki:

[Az adóbevallás benyújtására vonatkozó különös rendelkezések

a) Az általános forgalmi adóról az adófizetésre kötelezett adózónak]

„*ab)* havonként kell adóbevallást benyújtania, ha a tárgyévét megelőző évben az elszámolandó adójának éves szinten összesített - vagy annak időarányosan éves szintre átszámított - összege pozitív előjelű és az 1 millió forintot elérte, továbbá az *ah)* pont szerinti adózónak az *ah)* pontban meghatározott eltérésekkel,”

„*ah)* havonként kell adóbevallást benyújtania annak az adózónak, aki (amely) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adómentes termékimportot megalapozó közösségi termékértékesítésen kívül adóalanyiságot keletkeztető termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást belföldön nem végez azzal, hogy nem kell adóbevallást benyújtani arról a hónapról, melyben az adózó az e pontban meghatározott termékértékesítést sem végzett,

ai) a tárgyév valamely adóbevallására vonatkozó önellenőrzés, illetőleg az utólagos adómegállapítás nem érinti a tárgyévi adóbevallás gyakoriságát.”

3. Az Art. 1. számú melléklet I/B/3/d) és *h)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„*d)* A közösségi adószámmal rendelkező általános forgalmiadó-alany az adóhatóság által erre a célra rendszeresített nyomtatványon a negyedévet követő hó 20. napjáig nyilatkozik az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalany részére az adott negyedévben teljesített termékértékesítésről - ideértve azt az esetet is, amikor az import adójogi megbízott az importáló helyett, de a saját nevében tesz bevallást az importáló által teljesített termékértékesítésről -, az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalanytól megvalósított termékbeszerzésről, a vevő, illetve az eladó közösségi adószámáról, valamint az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott európai közösségi területen belül teljesített termékértékesítés és termékbeszerzés általános forgalmi adó nélkül számított ellenértékéről (összesítő nyilatkozat). Az összesítő nyilatkozat a jogkövetkezmények

szempontjából bevallásnak minősül. Nem kell nyilatkozatot tenni arról a negyedévről, amelyben az általános forgalmiadó-alany közösségi kereskedelmet nem folytatott.”

„h) Az egészségügyi szolgáltatási járulék fizetésére kötelezett kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó az egészségügyi szolgáltatási járulékot évente, a személyijövedelemadó-bevallásában vallja be.”

7. számú melléklet a 2006. évi LXI. törvényhez

1. Az Art. 2. számú melléklete I./Határidők/5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. Járulékok

A) Természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék, valamint nyugdíjjárulék (magán-nyugdíjpénztári tagdíj, a pénztártag, illetőleg a foglalkoztató által vállalt tagdíj kiegészítés)

a) A munkáltató az általa levont járulékot (tagdíjat, tagdíj kiegészítést)

az elszámolt hónapot követő hó 12. napjáig,

b) a kifizető az általa levont járulékot (tagdíjat, tagdíj kiegészítést)

a kifizetés hónapját követő hó 12. napjáig,

c) a Tbj. 4. § b) pontja szerinti egyéni vállalkozó a járulékot (tagdíjat, tagdíj kiegészítést) havonta

a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig

fizeti meg.

B) Társadalombiztosítási (nyugdíjbiztosítási, természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási) járulék

a) A munkáltató, a kifizető a járulékot havonta

az elszámolt hónapot követő hó 12. napjáig,

b) a Tbj. 4. § b) pontja szerinti egyéni vállalkozó a járulékot havonta

a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig

fizeti meg.

C) Egészségügyi szolgáltatási járulék

a) A társas vállalkozás a járulékot havonta

az elszámolt hónapot követő hó 12. napjáig,

b) a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a járulékot negyedévente

a negyedévet követő hó 12. napjáig

fizeti meg.

D) A Tbj. 39. §-a alapján fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék

A magánszemély a Tbj. 39. §-ának (2) bekezdése alapján előírt járulékfizetési kötelezettségét

első ízben a bejelentést követő hónap 12. napjáig,

ezt követően

havonta, a tárgyhót követő hónap 12. napjáig

teljesíti.”

2. Az Art. 2. számú mellékletének II. pont „Általános rendelkezések” alcímet követő szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az önkormányzati adóhatóság által nyilvántartott 100 forintot el nem érő adót az adózónak nem kell megfizetnie, és az önkormányzati adóhatóság a 100 forintot el nem érő adó-visszatérítést nem utalja ki, és nem tartja nyilván.”

8. számú melléklet a 2006. évi LXI. törvényhez

1. Az Art. 3. számú melléklete G/2. alpontja a következő új f) ponttal egészül ki:

[2. A Belügyminisztérium Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatala a járműnyilvántartásából, valamint az 1992. évi LXVI. törvény szerinti nyilvántartásból a január 1-jei állapotnak megfelelő adatokat január 31. napjáig közli a gépjárműadó kivetésére illetékes települési önkormányzati, a fővárosban a kerületi önkormányzati adóhatósággal a következő tartalommal:]

„f) a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény 18. §-ának 3. pontja szerinti gépkocsi teljesítménye (kW, ennek hiányában LE), gyártási éve.”

2. Az Art. 3. számú melléklete G/4. pontjának második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adatszolgáltatás tartalmazza a kérelmező nevét, anyja nevét, születési helyét és idejét, valamint lakcímét (székhelyét), továbbá a jármű fajtáját és rendszámát.”

9. számú melléklet a 2006. évi LXI. törvényhez

Az Art. 7. számú mellékletének 15. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„15. Az állami adóhatóság az átmeneti időszak alatt a forrásadót alkalmazó tagállamokból a levont forrásadóból átutalt 75% adó fogadására euró devizanemben vezetett számlát nyit. A jóváírást követő 30 napon belül az adóhatóság az átutalt adót 25%-kal kiegészített összegben a jóváírás napján érvényes MNB által közzétett hivatalos devizaárfolyamon forintra átszámítva a haszonhúzó adószámláján jóváírja, feltéve, hogy az átutalást teljesítő illetékes tagállami hatóság az adózó azonosítására, illetve a levonás tényének és összegének megállapítására alkalmas adatokat közöl, vagy ezt a magánszemély más megfelelő módon hitelt érdemlően, hitelesen magyarra fordított okirattal igazolja. Az előző rendelkezésektől eltérően, a 2006. szeptember 1. napját követően megszerzett, belföldön adóköteles kamatjövedelem esetén a forrásadót alkalmazó tagállamból átutalt forrásadó elszámolása az adózó kérelmére történik. Az adózó kérelméhez csatolja az adózó azonosítására, a levonás tényének, összegének, a kamatjövedelem jogcímének és a kamatjövedelem megszerzése időpontjának megállapításához szükséges okiratok hiteles magyar fordítását. Az állami adóhatóság az adózó kérelmét abban az esetben teljesíti, ha az adózó a belföldön adóköteles kamatjövedelemről bevallási és adófizetési kötelezettségét teljesítette.”

10. számú melléklet a 2006. évi LXI. törvényhez

Az Mpt. 1. számú mellékletének a helyébe a következő rendelkezés lép:

„A törvényben hivatkozott jogszabályok rövidítései

1. Áht.: az 1992. évi XXXVIII. törvény az államháztartásról;
2. Átt.: az 1994. évi XXXIX. törvény az árutózsdekről és az árutózsdei ügyletekről;
3. Bat.: az 1991. évi LXIII. törvény a befektetési alapokról;
4. Bit.: a 2003. évi LX. törvény a biztosítókról és biztosítási tevékenységről;
5. Cstv.: az 1991. évi XLIX. törvény a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról;
6. Dtv.: az 1995. évi XCV. törvény a devizáról;
7. Tpt.: a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény;
8. Hpt.: az 1996. évi CXII. törvény a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról;
9. Ktv.: az 1992. évi XXIII. törvény a köztisztviselők jogállásáról;
10. Öpt.: az 1993. évi XCVI. törvény az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról;
11. Ptk.: az 1959. évi IV. törvény a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről;
12. Tbj.: az 1997. évi LXXX. törvény a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről;
13. Tny.: az 1997. évi LXXXI. törvény a társadalombiztosítási nyugellátásról;
14. Szja.: az 1995. évi CXVII. törvény a személyi jövedelemadóról.”

